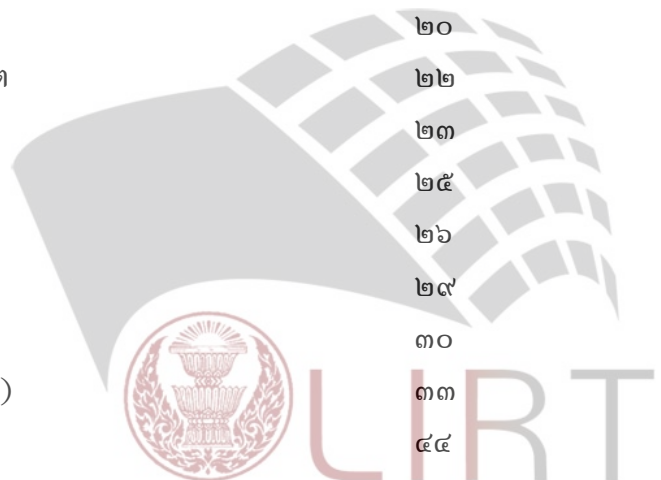

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	
๑.๑ พระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งองคมนตรี	๒
๑.๒ นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดขอนแก่น กล่าวปฏิญาณตน	๒
๑.๓ รับทราบรายงานประจำปี ๒๕๕๐ กองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ (ตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๙)	๓
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายเจริญ ภัคดีวานิช	๔
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์	๖
- นายจารึก อุนพงษ์	๙
- นางพรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์	๑๑
- นายอนันต์ วรดิพิงศ์	๑๓
- นายวรินทร์ เทียมจรัส	๑๔,๑๗
- นายสุรียา ปันจอร์	๑๔
- นายมณฑิร บุญตัน	๑๕
- นายตวง อันทะไชย	๑๘
- นายเรืองไกร ลีกิจวัฒน์	๒๐
- รองศาสตราจารย์ทรงศักดิ์ ศรีอนุชาต	๒๒
- นายสุโข วุฑฒิชัยติ	๒๓
- นายไพโรจน์ ถัดทะพงษ์	๒๕
- นายอนุศักดิ์ คงมาลัย	๒๖
- นางนฤมล ศิริวัฒน์	๒๙
- นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์	๓๐
- นายแพทย์สุภกร บัวสาย (ผู้มาชี้แจง)	๓๓
- นายสมชาย แสวงการ	๔๔

วุฒิสภา

ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

	หน้า
- นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์	๔๕
- นายประสงค์ นุรักษ์	๔๗
- นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ	๔๘
- พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงษ์	๔๘
- นายวรวิทย์ บารู	๔๙
เรื่องด่วน	
ร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการธิการวิสามัญ ยกร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. พิจารณาเสร็จแล้ว	๕๐
ผู้อภิปราย	
- พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ)	๕๑, ๖๘, ๗๗, ๘๓, ๘๕, ๘๘, ๙๑, ๙๖, ๑๐๓, ๑๐๖, ๑๑๓, ๑๑๘, ๑๒๒
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	๕๓
- นายตวง อันทะไชย	๕๕, ๗๖
- นายวิเชียร คันฉ่อง	๕๘, ๗๓, ๙๐
- นายประสาร มฤคพิทักษ์	๕๘
- นายประเสริฐ ประคณศึกษาพันธ์	๕๘, ๑๒๒
- นายอนันต์ วรดิพิงศ์	๖๐
- นายจิตติพงษ์ วิริยะโรจน์	๖๐, ๘๗
- นายสุรชัย เลียงบุญเลิศชัย (กรรมาธิการ)	๖๑, ๙๘, ๑๐๑
- รองศาสตราจารย์อัจฉรา เตชฤทธิพิทักษ์	๖๔
- นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์	๖๖, ๙๒, ๙๘, ๑๐๔, ๑๑๕
- นางทิพย์วัลย์ สมุทรักษ์	๖๖, ๑๑๐
- นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์	๗๑
- นายธีระจิตต์ สติโรตมวงศ์	๗๕, ๑๑๙
- พลอากาศเอก ณฑุภักดิ์ มั่นตะจิตร์	๗๕, ๘๖
- นายสุริยา ปันจอร์	๘๒, ๙๗, ๑๐๕
- พลตำรวจตรี เกริก กัลยาณมิตร	๘๘

วุฒิสภา

ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

	หน้า
- นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์	๘๙
- ร้อยโท ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก	๙๑,๑๑๘
- นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง	๙๒
- นายประสงค์ นุรักษ์	๙๓,๑๑๒,๑๑๔, ๑๑๖
- รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล	๙๘,๑๐๑,๑๑๒, ๑๑๘,๑๒๐,๑๒๔
- พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี	๑๐๖
- นายสุรจิต ชิวเวทย์	๑๐๘
- นายบวรศักดิ์ คณาเสน (กรรมาธิการ)	๑๐๘
- นายอิทธิพล เรืองวรบูรณ์	๑๐๘
- รองศาสตราจารย์ทรงศักดิ์ ศรีอนุชาต	๑๑๐
- นายคำคุณ สิทธิสมาน (กรรมาธิการ)	๑๑๐,๑๑๙, ๑๒๓
- นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง	๑๑๕
- นายสุโข วุฒิโชติ	๑๑๙
- พลตำรวจเอก อำนวย เพชรศิริ (กรรมาธิการ)	๑๒๑,๑๒๔
- พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงษ์	๑๒๒

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๔๐ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : วันนี้เป็นการประชุมสมัยสามัญทั่วไป ครั้งที่ ๔ สมาชิกฯ วันนี้ก็ได้มาครบตามกำหนด ก็คือ มาประชุม ๑๐๒ คน ผมขออนุญาตที่จะเปิดประชุม ขอเรียนให้ทราบว่าท่านประธานวุฒิสภา ท่านมีภารกิจต้องไปร่วมในพระราชพิธีสดมวาร ๑๐๐ วัน สมเด็จพระพี่นางฯ ก็คงจะกลับมาประมาณสักเที่ยง หรือเที่ยงกว่า ท่านรองประธานฯ คนที่สอง แล้วก็เพื่อนสมาชิกฯ อีกหลายท่านวันนี้ไม่มานั้น เนื่องจากว่าได้ไปประชุมไปราชการที่ประเทศเซาธ์ออฟแอฟริกา (South Africa) เดินทางไปเมื่อคืนนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้สมาชิกฯ ก็จะมาไม่ครบ ผมขอดำเนินการตามระเบียบวาระประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งองค์มนตรี จึงขอให้ท่านสมาชิกฯ โปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ ขอเชิญท่านเลขานุการฯ ได้อ่านพระบรมราชโองการครับ

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา) :

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งองคมนตรี

.....

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งองคมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐ แล้วนั้น

บัดนี้ ทรงพระราชดำริเห็นเป็นการสมควรแต่งตั้งองคมนตรีเพิ่มขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ ประกอบกับมาตรา ๑๓

ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ดังต่อไปนี้

๑. พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นองคมนตรี

๒. นายสุภชัย ภู่งาม เป็นองคมนตรี

๓. นายชาญชัย ลิขิตจิตถะ เป็นองคมนตรี

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นปีที่ ๖๓

ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

ประธานองคมนตรี”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณครับ เชิญนั่งครับ

เรื่องที่ ๒ โดยที่เรายังขาดสมาชิกวุฒิสภาอีก ๑ ท่าน จะครบคนที่ ๑๕๐ แล้ววันนี้ก็คือท่านประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดขอนแก่น ซึ่งยังไม่ได้กล่าวปฏิญาณตนในที่ประชุมก่อนเข้ารับหน้าที่ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๒๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ขอเชิญท่านประเสริฐได้กรุณายืนขึ้นและกล่าวปฏิญาณตนด้วยครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ

“ข้าพเจ้า นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธุ์ ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นเรื่องที่ ๓ เป็นการรับทราบรายงานประจำปี ๒๕๕๐ ของกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ด้วยประธานกรรมการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ได้เสนอรายงานประจำปี ๒๕๕๐ ของกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพต่อวุฒิสภา ซึ่งเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบน่ะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : แล้วถ้าหากท่านสมาชิกฯ มีข้อสงสัยประการใดน่ะครับ ก็จะได้มีเจ้าหน้าที่มาชี้แจงน่ะครับ เชิญอาจารย์เจริญครับ

นายเจริญ ภัคดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมเจริญ ภัคดีวานิช สมาชิกวุฒิสภา กระผมตั้งข้อสังเกตน่ะครับท่านประธานฯ ในการรายงานประจำปี ๒๕๔๘ สสส. นี้รายงานต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ผมอยากจะรู้ว่า ข้อสังเกตที่ สนช. เสนอต่อ สสส. มีประเด็นใดบ้าง แล้วก็นอกจากนี้ ข้อเสนอที่ไปยังรัฐบาลมีข้อสังเกตอะไรบ้าง เพื่อเป็นข้อมูลในการที่จะได้ติดตามการรายงานประจำปี ๒๕๕๑ ต่อไป ในการเสนอนั้น สนช. ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ๓๐ วัน เมื่อพิจารณา ๓๐ วันไม่เสร็จก็ขยายเวลาไปอีก ๓๐ วัน ก็แสดงว่า สนช. นี้ให้ความสำคัญต่อรายงานฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นในการประชุมครั้งนี้ผมมีความเชื่อมั่นว่า เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาหลายคนคงสนใจ แล้วก็อยากจะได้รายงานฉบับนั้น เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ให้ทางผู้จัดการกองทุนได้นำรายงานนั้นเสนอต่อเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา

ประการที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ก็ในการทำงานของ สสส. นี้ประสบความสำเร็จสูงมากในรอบ ๖ ปีที่ผ่านมา แต่ขณะนี้เท่าที่ดูกิจกรรม ๒ – ๓ ปี เรื่องของบุหรี เรื่องของเหล่า แต่ขณะนี้ก็มีโรคอื่นที่คุกคามต่อสังคมไทยค่อนข้างมาก อย่างเช่น มะเร็ง หลอดเลือดแตกในสมอง โรคอ้วน และโดยเฉพาะ

โรคของคนชรา ซึ่งเป็นเรื่องใหญ่ ประชากรของเราประมาณ ๓ – ๘ ล้านคน ที่อยู่
วัยชรา ผมดูรายงานแล้วเห็นว่า สสส. นี้ยังมีกิจกรรมด้านพวกนี้ไม่มากนัก
ก็อยากจะตั้งข้อสังเกตต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยังผู้จัดการกองทุน ก็ขอขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สำหรับวันนี้ทางรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขได้มอบหมายให้มีผู้มาชี้แจงนะครับ มีทั้งหมด ๔ ท่านด้วยกัน คือท่านแรก คือ คุณสุภกร บัวสาย ผู้จัดการกองทุนการสร้างเสริมสุขภาพ ท่านที่ ๒ ก็คือ คุณกฤษฎา เรืองอารีรัชต์ รองผู้จัดการกองทุนการสร้างเสริมสุขภาพ ท่านที่ ๓ คือ คุณสุปริดา อรุณยานนท์ รองผู้จัดการกองทุนการสร้างเสริมสุขภาพ และท่านที่ ๔ ก็คือ นางสาวดวงพร เฮงบุณยรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักการพัฒนายุทธศาสตร์แผนและสมรรถนะ ท่านเจตน์ เชิญครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเป็นผู้หนึ่งที่ศรัทธา แล้วก็ชื่นชมในผลงานของ สสส. มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยเฉพาะทางด้านแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนให้คนลดการบริโภคบุหรี่ยี่และสูราลงนะครับ โดยเฉพาะในด้านของการประชาสัมพันธ์เรารู้จัก สสส. ในภาพต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น โฆษณาที่ว่า “จน เครียด กินเหล้า” นั่นก็เป็นผลงานของ สสส. และอื่น ๆ อีกนะครับ คุณูปการที่ สสส. มีต่อวงการสาธารณสุขมีค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในงบประมาณที่ตัดไปจากสิ่งที่เป็นอบายมุข ๒ เพอร์เซ็นต์เข้าเป็นกองทุนก็ช่วยในการทำงานของกระทรวงสาธารณสุขได้เป็นอย่างดี แต่ว่าในส่วนที่ผมคิดว่ามีข้อสังเกตมีในบางประเด็น เช่น ในกรณีที่ สสส. บอกในรายงานว่ามีผลงานที่ดี สามารถที่ลดคนบริโภคบุหรี่ยี่และสูราลงได้นะครับ โดยเฉพาะในวัยรุ่นที่อายุน้อยกว่า ๑๕ ปีนะครับ แต่ว่าถ้าเรามาดูในรายได้ที่จัดเก็บเข้ากองทุนในปี ๒๕๔๕ ๒,๑๕๕.๓ ล้าน กลับเพิ่มเป็น ๒,๕๕๓ ล้าน ซึ่งเพิ่มขึ้นมาถึง ๑๖.๓ เพอร์เซ็นต์ แน่แน่นอนไม่ใช่เป็นผลงานของ สสส. อย่างเดียว เพราะว่ายังมีหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกนะครับ เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าเราจะอ้างว่ามีผลงานที่สามารถลดผู้บริโภคตรงนี้ลง แต่ว่าตัวเลขตรงนี้การจัดเก็บเงินกลับเพิ่มขึ้นซึ่งไม่น่าเป็นเรื่องที่ดีใจและภูมิใจ แต่กลับเป็นเรื่องที่น่ากังวลใจ แต่ถึงอย่างไรก็ตามในการผลักดันของ สสส. ที่สามารถผลักดันพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ ขึ้นมาได้ ก็น่าจะเป็นผลงานที่ทำให้เรามีความหวังในอนาคต

ว่าจะทำให้เยาวชนรุ่นใหม่ ๆ ซึ่งเป็นความหวังของประเทศเข้ามามีส่วนในการบริโภคสุรา
ลดลงตามพระราชบัญญัติที่เกิดขึ้นใหม่ ในประเด็นที่ผมจะให้ข้อเสนอแนะไว้ก็คือ
ในเรื่องของที่สถานิติบัญญัติแห่งชาติได้เสนอมาตามที่ท่าน ส.ว. เจริญ ได้กล่าวมาสักครู่นี้
ว่ามีในบางประเด็นที่เราอาจจะต้องมาคุยกัน แต่ว่าในตัวเอง ผมไม่ได้ตั้งใจใน
พระราชบัญญัติที่เสนอโดย สนช. ที่จะเข้าสู่สภาแล้วตกลงไปนะครับ แต่ผมก็คิดว่าในบาง
ประเด็นที่หมายเหตุเอาไว้เนี่ยน่าจะให้ สสส. รับผิดชอบพิจารณา โดยเฉพาะแผนแม่บทที่จะสิ้นสุด
ลงในปี ๒๕๕๑ นี้จะครับ -----

ข้อเสนอแนะจากองค์การอนามัยโลกที่บอกว่าผลงานของ สสส. นี้ดี ก่อนข้างดีเมื่อเทียบกับประเทศอื่นที่เขามีกองทุนเช่นเดียวกัน แต่ในส่วนที่ สสส. ดีกว่าในเรื่องของการมีส่วนร่วมของชุมชนในเรื่องของการพัฒนาโยบายสาธารณะและการสร้างภาคีเครือข่าย ซึ่งถือว่าเป็นผลงานที่ค่อนข้างดี แต่ในเรื่องของการปรับโครงสร้างตรงนี้ก็อยากจะให้ข้อเสนอแนะว่ามีส่วนที่อาจจะต้องกลับไปดูว่าในประเด็นที่โครงสร้างของกรรมการ โดยเฉพาะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่บอกว่ามีกำหนด ๓ ปี อาจได้รับการแต่งตั้งอีก แต่ไม่ได้กำหนดว่าจะเป็นที่กี่วาระ ตรงนั้นอยากจะฝากไว้ว่าถ้าสามารถเพิ่มเติมหรือแก้ไขในระเบียบได้ก็อาจจะไม่ต้องมาแก้ในพระราชบัญญัติ

แล้วก็อีกประเด็นหนึ่งในเรื่องของวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๕ ซึ่งในขณะนี้มีความรู้สึกที่ สสส. จะทำงานทุกเรื่อง ซึ่งก็อาจจะดีแต่จะทำให้วัตถุประสงค์ตามกฎหมายนี้ผิดเพี้ยนไปเพราะว่าบางงานอาจจะไม่ใช่หน้าที่โดยตรงของ สสส. แต่เมื่อ สสส. เข้าไปทำงานแล้วก็จะพยายามทำให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีทุกด้านการทำงานหลาย ๆ ด้านก็อาจจะมีปัญหาขึ้นมาว่างานที่เป็นพันธกิจของ สสส. โดยตรงอาจจะทำไม่ได้เต็มที่นะครับ

ข้อสุดท้ายที่อยากจะให้ข้อเสนอแนะไว้ ก็คือว่า มีเสียงกล่าวว่า สสส. เลือกปฏิบัติในการอนุมัติโครงการ ตรงนี้ผมฟังหูไว้หู ผมไม่เชื่อนะครับ เพราะว่าเท่าที่ทราบ สสส. ก็มีเกณฑ์ปฏิบัติค่อนข้างดีในการที่อนุมัติโครงการที่เสนอเข้ามา แต่เราก็อยากจะฝากไว้ให้กับทางท่านผู้จัดการและผู้ที่เกี่ยวข้องของ สสส. ไว้ว่ามีเสียงกล่าวในกรณีนี้ซึ่งก็ไม่ใช่ดีในองค์กรโดยรวม แต่ในฐานะที่ผมเป็นบุคคลหนึ่งที่อยู่ในระบบสาธารณสุขของเมืองไทย ผมมีความปรารถนาดีกับ สสส. ด้วยใจจริง แล้วก็อย่างที่กล่าวมาแต่ต้นว่าขอชื่นชม แล้วก็ขอให้ สสส. ดำเนินการในหลักการอย่างนี้ต่อไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนไทย เพื่อสุขภาวะที่ดีที่เราต้องการแก่ประชาชนไทย โดยเฉพาะในเยาวชนที่กำลังจะเติบโตขึ้นมาในวันข้างหน้าขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจารึก เชิญครับ

นายจารึก อนุพงษ์ : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม จารึก อนุพงษ์ สมาชิกวุฒิสภาครับ ในประเด็นที่รายงานมาผมขอก้าวในเรื่องหัวข้อหยุดอุบัติเหตุและลดอุบัติเหตุ ที่ สสส. รายงานมานี้ผมก็มานั่งอ่านข้อมูลดู สถิติอุบัติเหตุตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ไปจนถึงปี ๒๕๔๘ มีผู้เสียชีวิต ๑๒,๖๕๓ คน ในปี ๒๕๔๘ ถ้ามาแปลเป็นตัวเลขง่าย ๆ ก็คือว่ามีอัตราการตายจากอุบัติเหตุ ๓๔ - ๓๕ คน เฉลี่ยก็ชั่วโมงละคน คนกว่านั้นครับ อันนี้เป็นตัวเลขที่น่าสงสัยและน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง-----

- ๕/๑

คือในการที่อุบัติเหตุเกิดขึ้นมามาก ที่กระผมมองว่าเรายังแก้ไขไม่ถูกจุด ที่ไม่ถูกจุดเพราะว่าในปัจจุบันการที่จะทำให้การจราจรบรรลุดุลยภาพได้ ก็มีปัจจัยตามยุทธศาสตร์ของท่านก็มี ๕ อี (5Es) แต่ในเนื้อแท้จริง ๆ แล้วเกี่ยวข้องกับ ๕ อย่างในการที่จะใช้รถใช้ลา ใน ๕ อย่างนั้นก็คือ อันที่ ๑ ผู้ขับขี่จะต้องมีความพร้อม อันที่ ๒ ก็คือสภาพรถยนต์ สภาพยานพาหนะ อันที่ ๓ ก็คือการปฏิบัติการตามกฎหมาย ก็คือข้อกฎหมาย อันถัดมาก็คือสภาพของเส้นทาง สภาพของมาตรฐานของทางหลวง และก็มาตรฐานของพื้นที่ทางหลวงในพื้นที่ชนบท

อันถัดไปก็คือสภาพแวดล้อม ฤดูกาล มรสุม ฝนตก อากาศร้อน หนาว หมอกจัด อะไรพวกนี้จริง ๆ แล้วนี่คือปัจจัยทั้งหมดที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ ทีนี้ในการปลูกฝังทาง สสส. ก็ได้ทำเรื่องนี้อย่างตลอดพอสมควร แต่กระผมเห็นว่ายังมีน้อย น้อยในด้านการศึกษาและการปลูกฝัง อยากจะให้เพิ่มเติมในเรื่องของการปลูกฝัง ปลูกวินัยตั้งแต่แรกให้กับเยาวชนเป็นอันดับแรก แล้วก็ต้องทำถัดมาคือในส่วนของที่ยังขาดในชุมชน จริง ๆ ท่านกล่าวท่านจะพยายามสร้างเครือข่ายในชุมชนขึ้นมา อันนั้นดีนะครับ แต่ที่ขาดก็คือว่าในเครือข่ายแต่ละเครือข่าย ผมยังมองไม่เห็นว่าจะโยงไปอย่างไรกับจังหวัด โยงค่อนข้างจะยาก ผมเสนอว่าควรที่จะต้องศึกษาแล้วก็ต้องดำเนินการให้ชัดเจนในระดับเส้นทางหลัก หรือชุมชนหลัก

ในกรุงเทพมหานครแน่นอนครับว่าเรียบร้อย ใช้การได้ แต่ในระดับพื้นที่ ยกตัวอย่างเช่น เพชรบุรีก็ดี หรือภาคเหนือก็ดี นครสวรรค์ก็ดี เพชรบูรณ์ก็ดี หรือจะลงมาทางตะวันออกที่จะไปพัทธาก็ดี ชลบุรีก็ดี ไม่มีหน่วยใดหรือครับ จะไปหวังพึ่งจังหวัดที่อยู่ห่างไกลในพื้นที่เกิดเหตุ มีอดีตสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติของเราที่เสียชีวิตที่ประจวบฯ ก็เนื่องจากส่งโรงพยาบาลไม่ทัน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่เกิดขึ้นน่าที่จะต้องมีการหน่วยงานหลักขึ้นมาในเส้นทางหลัก เป็นจุดที่สำคัญ ๆ เพื่อที่จะรวมเครือข่ายย่อย ๆ ขึ้นมาให้เป็นลักษณะความต่อเนื่อง อันนี้ละครับจะเป็นการบูรณาการ ผูกท่านช่วยศึกษาในประเด็นนี้

อีกประเด็นหนึ่ง ในชุมชนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาใหม่ ๆ สิ่งที่เขาขาดมาก ๆ ก็คือสถานีขนส่งหลักในพื้นที่ จะไปหวังพึ่งเฉพาะในอำเภอ ในจังหวัด ไม่พอหรือครับ จักรยานยนต์ก็เกิดขึ้นมาเคลื่อนมากมายนเพราะการขาดแคลนในสถานีหลัก ๆ ของการขนส่ง ถ้าเราจะศึกษากันให้ดี แล้วก็ส่งเสริมให้ชุมชนจริง ๆ มีดำเนินการในการที่จะต้องมีการ

ขนส่งของตัวเองขึ้นมาในพื้นที่ ก็จะเป็นการอำนวยความสะดวกแล้วก็จะลดต้นทุน
ในการสร้างงานแล้วก็การสร้างโอกาส ในขณะเดียวกันก็จะลดค่าใช้จ่ายของบริษัท ห้างร้าน
ต่าง ๆ ที่ไปเปิดในพื้นที่ด้วย เขาจะรู้ว่าพื้นที่ของตนเองมีสถานีขนส่ง เพราะฉะนั้น
ความจำเป็นในการใช้จักรยานยนต์ก็จะน้อยลง ก็จะเป็นการส่งเสริมให้เกิดงานแล้วก็เกิด
ระบบการขนส่งที่เป็นระบบขึ้นมาด้วย อันนี้ผมคงฝากให้ท่านช่วยศึกษาในประเด็นนี้
แล้วก็พยายามที่จะผลักดันให้เกิดการบูรณาการจริง ๆ ด้วย ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพรพันธุ์ครับ

นางพรพันธุ์ บุญรัตพันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน
พรพันธุ์ บุญรัตพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา ดิฉันอยากจะขอแสดงความคิดเห็นเล็กน้อยเกี่ยวกับ
รายงานของ สสส. เราทุกคนทราบดีว่า สสส. ตั้งมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ๖ ปีแล้ว ด้วยภาษีจาก
เหล้าและบุหรี่ ซึ่งวัตถุประสงค์ที่สำคัญก็คือลดพฤติกรรมเสี่ยงใน ๒ เรื่องนี้ -----

เพราะฉะนั้นรีพอร์ต (Report) ที่ผ่านมา ๖ ปีนี้ดิฉันคิดว่า สสส. ควรจะมีผลงานที่ชัดเจนแล้วในเรื่องของพฤติกรรมเสี่ยงที่สำคัญ ๒ อย่าง ในรายงานนี้ดิฉันคิดว่าในปีที่ ๖ นี้ สสส. ควรจะมีการกำหนดเป้าหมายของการลดพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ที่ชัดเจนขึ้น ถึงแม้ว่า สสส. จะไม่ได้กระทำด้วยตัวเอง เพราะฉะนั้นรายงานนี้ควรจะชัดเจนในแง่ที่ว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยเสี่ยงได้ลดลงเป็นปริมาณเท่าไร หลังจากที่ สสส. ได้ตั้งมา ๖ ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวอย่างของบุหรี่ยุคใหม่ ซึ่งในรายงานนี้แสดงตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ จนกระทั่งถึงปี ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างจะยาวนานมาก แล้วก็ระบุว่า การสูบบุหรี่เป็นประจำได้ลดลงเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งความจริงแล้วดิฉันอยากจะเรียนว่า อันนี้อาจจะทำให้เราเข้าใจผิด เพราะว่าระยะเวลายาวนานคนที่เสี่ยงหรือคนที่เป่ยี่ห้อของบุหรี่ยุคใหม่อาจจะตายไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้นอัตราการสูบบุหรี่ก็ต้องลดลงแน่ ๆ แล้วอีกอย่างหนึ่งการนำเสนอรายงานในลักษณะที่มีความแตกต่างอย่างมากมาระหว่างผู้ชายและผู้หญิงในพฤติกรรมเสี่ยง แล้วก็มารวมเป็นอัตราอันเดียวกันนี้จะทำให้คนอ่านเข้าใจผิด ผู้ชายไทยความจริงผู้ชายไทยยังสูบบุหรี่สูงอยู่ถึง ๓๗ เปอร์เซ็นต์หรือเกือบ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความแตกต่างกันมากในเมืองและในภาคพื้นต่าง ๆ ของประเทศ ผู้หญิงสูบน้อยกว่าผู้ชายเกือบ ๑๐ เท่าหรือ ๒๐ เท่า เพราะฉะนั้นการมารวมทำให้เราสบายใจขึ้น แต่ความจริงไม่ใช่เป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้น สสส. นำที่จะแสดงรายงาน โดยเฉพาะในเรื่องนี้ให้มีความชัดเจน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ไม่ได้คืออย่างที่เราคิด เพราะว่าในรายงานเองก็ระบุว่าวัยรุ่นตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปนี้ก็มี การสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นแสดงว่าการรณรงค์ต่าง ๆ นี้ อาจจะยังไม่ได้ใช้ข้อมูลที่ละเอียดเพียงพอ นะคะ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ น่าจะเป็นสิ่งที่ สสส. ควรจะได้แสดงในรีพอร์ต (Report) หรือในแอกทิวิตี้ (Activity) ต่าง ๆ ให้ชัดเจนต่อไปในอนาคต แล้วนอกจากนั้นดิฉันอยากจะเรียนเสนอว่าการตั้งเป้าหมายหรือยอดดัชนีชี้วัดความก้าวหน้าของงานนี้ ยังคงค่อนข้างจะไม่ชัดเจนในรีพอร์ตอันนี้ นอกจากเป็นรายงานที่เกี่ยวกับการดำเนินการ แต่ว่าไม่ได้บอกว่าบรรลุเป้าหมายไปเท่าไร เพราะฉะนั้นถ้าสามารถที่จะรายงานให้เห็นถึงความสำเร็จ ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ในงานแต่ละงานเป็นปริมาณได้ ก็จะเป็นการดีมากสำหรับรีพอร์ต (Report) ขององค์กรที่มีความสำคัญเช่นนี้ ขอขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านอนันต์ เชิญครับ

นายอนันต์ วรดิพงษ์ : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ผม
อนันต์ วรดิพงษ์ จากรายงานของ สสส. นี้ครับ ถ้าเราดูที่หน้าที่ ๑๘ จะมีข้อที่ ๕
บอกว่า คนไทยไม่สวมหมวกกันน็อก ซึ่งรายงานตรงนี้ก็พยายามจะเขียนว่า คนไทย
สวมหมวกกันน็อกกันน้อย แล้วทำให้เป็นอุบัติเหตุ แต่ว่าปรากฏว่าที่หน้าปกของรายงาน
ถ้าทุกท่านจะมีรูปสวมหมวกกันน็อก โดยไม่สวมหมวกกันน็อก ซึ่งดูอาจจะเป็นเรื่อง
เล็กน้อยนะครับ แต่ว่าอาจจะทำให้สื่อถึงบางคนหรือบางกลุ่มผิดไปได้ว่า การไม่สวมหมวก
กันน็อกเป็นเรื่องที่สวยดี แต่ในขณะที่เราพยายามส่งเสริมให้คนสวมหมวกกันน็อก แต่ว่า
ภาพที่ปรากฏหน้าปกของเราเองนี่ เป็นภาพที่คนขี่มอเตอร์ไซด์ไม่สวมหมวกกันน็อก
ก็ขอเรียนเพื่อพิจารณาว่าในครั้งต่อไปให้สัมพันธ์กับเรื่องที่เราทำครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุริยาครับ

นายวรินทร์ เทียมจรัส : ท่านประธานฯ ครับ ผม วรินทร์ เทียมจรัส

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวรินทร์ครับ ขอโทษนะครับ ท่านวรินทร์อีกสักพักเดี๋ยวลบขอให้ท่านสุริยา ขออภัยครับท่านวรินทร์

นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สุริยา ปันจอร์ ส.ว. จากสตูลครับ ผมดูหน้า ๑๖ รายงานเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ลดลง ก็เป็นที่ยอมรับว่าลดลงจริง ๆ แต่อยากจะเรียนผ่านสภาแห่งนี้สู่ สสส. เพื่อที่จะได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เพิ่มขึ้นนะครับ เพราะว่าเรื่องของแอลกอฮอล์แม้ว่าจะลดลงก็จริงอยู่ แต่สิ่งที่เราพบเห็นอยู่ในขณะนี้ ผลพวงจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์นั้นเห็นกันตำตาเห็นกันอยู่เป็นประจำทุกวัน นั่นก็คือเรื่องอุบัติเหตุ ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ คดีต่าง ๆ เกิดขึ้นจากเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น คดีปล้นจี้ ข่มขืน ฆาตกรรม เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมเข้าใจและคิดว่าอย่างนี้ครับว่า การที่จะลดปริมาณของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ถือเป็นปัจจัย ถือเป็นเรื่องใหญ่ที่จะให้ความสำคัญเพื่อที่จะลดปัญหาที่ตามมาทีหลัง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอุบัติเหตุอะไรต่าง ๆ ตัวเลขที่ผมดูในปี ๒๕๔๗ โดยคร่าว ๆ ก็คือ มีคนไทยเราดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ประมาณ ๑๖ ล้านกว่าคน จาก ๖๐ กว่าล้าน ๑๖ ล้านกว่าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ก็ประมาณ ๑๒ ล้านกว่า ๆ ซึ่งถ้าย้อนไปดูในเรื่องของหลักธรรมคำสอน ไม่ว่าจะเป็คำสอนของศาสนาใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นศาสนาพุทธ คริสต์ อิสลาม เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์นั้นเป็นสิ่งต้องห้ามโดยสิ้นเชิง เพราะทุกศาสนานั้นถึงเรื่องผลพวงที่ตามผลพวงที่เกิดหลังจากพฤติกรรมของความมึนเมาเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นอยากจะฝากตรงนี้ และก็เป็ข้อสังเกตตรงนี้น่าจะได้หาวิธีการ คือลดปริมาณให้น้อยลงกว่าเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวรินทร์เด็ยวสักรุ่นะกรับ พอดีท่านยกไว้นานแล้ว ท่านมณเฑียรท่านพร้อมไหมครับ ผมขออนุญาตท่านวรินทร์นิดหนึ่งนะครับ เด็ยวต่อท่านครับ

นายมณเฑียร บุญตัน : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกวุฒิสภา ผู้ทรงเกียรติครับ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นผมต้องยอมรับนะครับว่ายังไม่ได้อ่านรายงานนี้ เนื่องจากว่าไม่อยู่ในรูปแบบที่ผมอ่านได้นะครับ แต่ก็ขอชื่นชมการทำงานของ สสส. ซึ่งเท่าที่ผมได้ติดตามข่าวมาโดยตลอดนั้นก็ถือว่ามีความเป็นอยู่ดีต่อการส่งเสริมสุขภาพของประชาชน มีข้อสังเกตเล็กน้อยซึ่งผมคิดว่าจะทำให้ สสส. นั้นสามารถทำงานได้ตามวัตถุประสงค์มากขึ้น อันดับแรก สสส. น่าจะได้พิจารณาจัดทำข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อมูลเชิงการรณรงค์เผยแพร่ หรือการประชาสัมพันธ์ให้ลดความเสี่ยงต่าง ๆ อันอาจจะก่อให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ในรูปแบบของสื่อที่ประชาชนทุกกลุ่มหรือมากกลุ่มที่สุดสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้-----

เพราะว่าประเทศไทยเรานั้นมีประชาชนอยู่เป็นจำนวนมากนะครับ ที่ไม่สามารถจะเข้าถึงสื่อกระแสหลักก็คือสื่อสิ่งพิมพ์ ทำให้คนเหล่านี้ไม่สามารถจะเข้าถึงสื่อธรรมะของ สสส. ได้ การที่คนเราไม่ทราบข้อมูล ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดนั้น พฤติกรรมในทางเสี่ยงก็ยังคงดำเนินต่อไป ผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนก็ยังมีต่อไป ผมอยากจะขอให้ สสส. ได้พิจารณาเน้นในเรื่องของการจัดทำสื่อในรูปแบบที่หลากหลาย หรือรูปแบบที่เอื้อต่อการเข้าถึงของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ให้มากขึ้น ข้อสังเกตอีกข้อหนึ่งนะครับ ก็คืออันนี้ผมฟังแล้วผมก็ยังไม่เชื่อ แต่ว่ามีผู้ตั้งข้อสังเกตไว้หลายท่านนะครับว่า สสส. ในการสนับสนุนงานวิจัยหรืองานที่เกี่ยวข้องกับภาคส่วนที่มาจากองค์กรภาคประชาชนนั้น มักจะมองความสำคัญขององค์กรภาคประชาชนในฐานะที่เป็นผู้ให้ข้อมูลมากกว่าผู้ที่จะเป็นหุ้นส่วนในการทำงาน โดยให้ความสำคัญกับมืออาชีพ ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นโพรเฟสชันนอล (Professional) เป็นมืออาชีพมากกว่า อันนั้นผมไม่ทราบ เป็นไปได้ว่าจะมีหลักวิชาการซึ่ง สสส. ใช้พิจารณาในการที่จะคัดเลือกผู้เข้ามาทำงานในโครงการวิจัยหรือโครงการต่าง ๆ ก็อาจเป็นไปได้ แต่ผมคิดว่าองค์กรภาคประชาชนในหลายส่วน โดยเฉพาะที่ผมคุ้นเคยก็คือองค์กรคนพิการ ซึ่งแม้ว่าผู้นำหรือสมาชิกในองค์กรเหล่านี้ อาจจะไม่ใช่นักวิชาชีพตามหลักการศึกษา หรือเป็นนักวิชาการที่มีใบประกาศ แต่คนเหล่านี้มีทั้งความรู้ มีประสบการณ์ในการทำงานแล้วหลายครั้งสามารถที่จะทำหน้าที่เคียงข้างนักวิจัยหรือนักวิชาชีพต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี แต่ว่าผมเข้าใจว่ากรอบวิธีการคิดในการที่จะให้คนเหล่านี้เข้ามามีส่วนร่วมนั้นยังมีข้อจำกัดอยู่มาก ผลก็คือการทำงานส่วนใหญ่จะอยู่ในมือของนักวิชาชีพ ที่ได้รับการศึกษาในระบบ หรือแม้กระทั่งนักวิชาชีพที่อาจจะไม่มีความรู้ในเรื่องคนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสเลย เพียงแต่ว่าเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในด้านการทำวิจัยเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะขอเสนอแนะผ่านสภาไปยัง สสส. นะครับว่า การใช้องค์ความรู้ ประสบการณ์ แล้วความตั้งใจจริงจากองค์กรภาคประชาชน ในการทำหน้าที่ด้านการวิจัยในลักษณะที่เป็นหุ้นส่วนกันอย่างแท้จริงนะครับ ไม่ใช่เป็นแค่ผู้ให้ข้อมูล น่าจะช่วยทำให้ สสส. สามารถที่จะเติมเต็มการหาข้อมูลที่ต้องการ สะท้อนปัญหาแล้วความต้องการอย่างแท้จริงของพี่น้องประชาชนได้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกฯ ยกมือเยาะด้วย ผมอย่างนี้แล้วกัน เดี่ยวท่านวรินทร์ต่อด้วยท่านดวงนะครับ แล้วก็ไปที่ท่านเรืองไกร ซึ่งแต่แรกแล้วนะครับ เดี่ยวผมทีละ ๓ คนก่อนนะครับ

นายวรินทร์ เทียมจรัส : ท่านประธานฯ ครับ ผม วรินทร์ เทียมจรัส ต้องยอมรับนะครับว่า ๖ ปีที่ผ่านมา สสส. เข้มแข็งขึ้นมาด้วยเงินบาป บริหารเงินบาปมาตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายได้จากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วก็นูหรือสิ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตมาตลอดว่า เรารณรงค์เพื่อการลดการบริโภคแอลกอฮอล์ ผมยังไม่เห็นเลยว่าทาง สสส. กำหนดมาตรฐานในการดื่มแอลกอฮอล์ว่าปริมาณเท่าใด ควรจะมีมาตรฐานกลางตรงนั้น สสส. เคยคิดที่จะทุ่มทุนหรือให้งบประมาณสนับสนุนในการหามาตรฐานในการบริโภคตรงนี้หรือไม่ เพราะว่สิ่งตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเรากำหนดมาตรฐานในการดื่มได้ อาจจะกำหนดเป็นแก้วหรือเป็นภาชนะที่บรรจุนะครับ ตรงนี้เราจะให้ผู้ประกอบการทั้งหมดมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ไม่ใช่เอาภาครัฐไปทำการตรวจสอบแอลกอฮอล์การบริโภคอย่างนี้อย่างถูกต้องทีวตอนนี้ สงกรานต์เราไปตั้งจุดตรวจสอบ ซึ่งน้อยมากนะครับ-----

เพราะว่าประเทศไทยเรานั้นมีประชาชนอยู่เป็นจำนวนมากนะครับ ที่ไม่สามารถจะเข้าถึงสื่อกระแสหลักก็คือสื่อสิ่งพิมพ์ ทำให้คนเหล่านี้ไม่สามารถจะเข้าถึงสื่อธรรมะของ สสส. ได้ การที่คนเราไม่ทราบข้อมูล ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดนั้น พฤติกรรมในทางเสี่ยงก็ยังคงดำเนินต่อไป ผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนก็ยังมีต่อไป ผมอยากจะขอให้ สสส. ได้พิจารณาเน้นในเรื่องของการจัดทำสื่อในรูปแบบที่หลากหลาย หรือรูปแบบที่เอื้อต่อการเข้าถึงของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ให้มากขึ้น ข้อสังเกตอีกข้อหนึ่งนะครับ ก็คืออันนี้ผมฟังแล้วผมก็ยังไม่เชื่อ แต่ว่ามีผู้ตั้งข้อสังเกตไว้หลายท่านนะครับว่า สสส. ในการสนับสนุนงานวิจัยหรืองานที่เกี่ยวข้องกับภาคส่วนที่มาจากองค์กรภาคประชาชนนั้น มักจะมองความสำคัญขององค์กรภาคประชาชนในฐานะที่เป็นผู้ให้ข้อมูลมากกว่าผู้ที่จะเป็นหุ้นส่วนในการทำงาน โดยให้ความสำคัญกับมืออาชีพ ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นโพรเฟสชันนอล (Professional) เป็นมืออาชีพมากกว่า อันนั้นผมไม่ทราบ เป็นไปได้ว่าจะมีหลักวิชาการซึ่ง สสส. ใช้พิจารณาในการที่จะคัดเลือกผู้เข้ามาทำงานในโครงการวิจัยหรือโครงการต่าง ๆ ก็อาจเป็นไปได้ แต่ผมคิดว่าองค์กรภาคประชาชนในหลายส่วน โดยเฉพาะที่ผมคุ้นเคยก็คือองค์กรคนพิการ ซึ่งแม้ว่าผู้นำหรือสมาชิกในองค์กรเหล่านี้ อาจจะไม่ใช่นักวิชาชีพตามหลักการศึกษา หรือเป็นนักวิชาการที่มีใบประกาศ แต่คนเหล่านี้มีทั้งความรู้ มีประสบการณ์ในการทำงาน แล้วหลายครั้งสามารถที่จะทำหน้าที่เคียงข้างนักวิจัยหรือนักวิชาชีพต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี แต่ว่าผมเข้าใจว่ากรอบวิธีการคิดในการที่จะให้คนเหล่านี้เข้ามามีส่วนร่วมนั้นยังมีข้อจำกัดอยู่มาก ผลก็คือการทำงานส่วนใหญ่จะอยู่ในมือของนักวิชาชีพ ที่ได้รับการศึกษาในระบบ หรือแม้กระทั่งนักวิชาชีพที่อาจจะไม่มีความรู้ในเรื่องคนพิการหรือผู้ด้อยโอกาสเลย เพียงแต่ว่าเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในด้านการทำวิจัยเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะขอเสนอแนะผ่านสภาไปยัง สสส. นะครับว่า การใช้องค์ความรู้ ประสบการณ์ แล้วความตั้งใจจริงจากองค์กรภาคประชาชน ในการทำหน้าที่ด้านการวิจัยในลักษณะที่เป็นหุ้นส่วนกันอย่างแท้จริงนะครับ ไม่ใช่เป็นแค่ผู้ให้ข้อมูล น่าจะช่วยทำให้ สสส. สามารถที่จะเติมเต็มการหาข้อมูลที่ต้องการ สะท้อนปัญหาแล้วความต้องการอย่างแท้จริงของพี่น้องประชาชนได้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกฯ ยกมือเยาะด้วย ผมอย่างนี้แล้วกัน เดี่ยวท่านวรินทร์ต่อด้วยท่านดวงนะครับ แล้วก็ไปที่ท่านเรืองไกร ซึ่งแต่แรกแล้วนะครับ เดี่ยวผมทีละ ๓ คนก่อนนะครับ

นายวรินทร์ เทียมจรัส : ท่านประธานฯ ครับ ผม วรินทร์ เทียมจรัส ต้องยอมรับนะครับว่า ๖ ปีที่ผ่านมา สสส. เข้มแข็งขึ้นมาด้วยเงินบาป บริหารเงินบาปมาตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายได้จากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วก็นูหรือสิ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตมาตลอดว่า เรารณรงค์เพื่อการลดการบริโภคแอลกอฮอล์ ผมยังไม่เห็นเลยว่าทาง สสส. กำหนดมาตรฐานในการดื่มแอลกอฮอล์ว่าปริมาณเท่าใด ควรจะมีมาตรฐานกลางตรงนั้น สสส. เคยคิดที่จะทุ่มทุนหรือให้งบประมาณสนับสนุนในการหามาตรฐานในการบริโภคตรงนี้หรือไม่ เพราะว่สิ่งตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเรากำหนดมาตรฐานในการดื่มได้ อาจจะกำหนดเป็นแก้วหรือเป็นภาชนะที่บรรจุนะครับ ตรงนี้เราจะให้ผู้ประกอบการทั้งหมดมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ไม่ใช่เอาภาครัฐไปทำการตรวจสอบแอลกอฮอล์การบริโภคอย่างนี้อย่างถูกต้องทีวตอนนี้ สงกรานต์เราไปตั้งจุดตรวจสอบ ซึ่งน้อยมากนะครับ-----

แต่ถ้าสมมุติว่า สสส. นี้กำหนดมาตรฐานตรงนี้ได้ แล้วก็ภาคประชาชนหรือภาคที่เขาทำธุรกิจทั้งหมดก็จะเข้ามามีส่วนร่วมตรงนี้นะครับ อันนี้อันแรกที่ขอตั้งข้อสังเกตไว้ว่า สสส. ควรจะทำได้ไหมครับ ถ้า สสส. เชื่อว่าบุหรีก็ดี แอลกอฮอล์ก็ดี เป็นสิ่งที่ไม่ดี เลิกเลยไหมครับ ถ้าวันนี้เรายังเลิกไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นความจำเป็นในเรื่องการหารายได้เข้ารัฐ หรือไม่ว่าจะเป็นเรื่องพันธกรณีระหว่างประเทศในเรื่องข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ ผมคิดว่าเราควรจะต้องมาคิดกันว่าผลเสียจากการบริโภคแอลกอฮอล์ก็ดี บุหรีก็ดีนะครับ ในทางที่ดีของทั้ง ๒ สิ่งนี้มีข้อดีใหม่ มีผลประโยชน์ใหม่ อย่างน้อย ๆ ภาคเกษตรที่ทำการผลิตยาสูบก็ดี ภาคเกษตรที่ผลิตสารที่สามารถทำแอลกอฮอล์ก็ดีนี้สามารถที่จะทำให้ราคาพืชผลและการเพิ่มราคาพืชผลมากขึ้น ซึ่งรัฐบาลจะไม่ต้องเสียเวลาในการประกันราคาพืชผลทางเกษตร ตรงนี้ สสส. เคยคิดไหมครับว่าความไม่ดีที่เราทำการศึกษามาตลอดมีความดีที่อยู่ และมีความดีที่สามารถที่จะเกื้อกูลประเทศนี้ได้ เกื้อกูลภาคเกษตรได้ สิ่งเหล่านี้ผมอยากเรียกร้องว่าถ้าเป็นไปได้ สสส. น่าจะให้ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นข้อดีของแอลกอฮอล์ แล้วก็บุหรีด้วยนะครับ

ท้ายที่สุดนะครับ สิ่งที่ยากจะให้ทาง สสส. นี้แจ้งให้ที่ประชุมที่นี้ทราบว่า กองทุนที่ สสส. สนับสนุนเรื่องสุขภาพนะครับ มีระเบียบข้อบังคับอย่างไร แล้วทางสมาชิกของสภาแห่งนี้จะได้ศึกษา และบางทีบางเรื่องบางราวอาจจะได้ขอกองทุนนั้นมาช่วยทำงานให้กับ สสส. เข้มแข็งขึ้นครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านดวงเจริญครับ

นายดวง อันตะไชย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ดวง อันตะไชย สมาชิกวุฒิสภา ความจริงผมกับ สสส. ก็คุ้นเคยกันดี แต่ว่าถ้าไม่ใช่เวทีของสภาวันนี้ได้บอกความปรารถนาดี ผมคิดว่าข้อสังเกตของท่านสมาชิกวุฒิสภาวันนี้เป็นประโยชน์สำหรับทิศทางของ สสส. ในอนาคตข้างหน้า และสิ่งที่ผมจะขอประทานอนุญาตได้กราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยัง สสส. มีอยู่ ๒ ประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ ผมคิดว่าถ้าดูจากรายงานของ สสส. นี้จะพบว่า สสส. ได้อธิบายความว่า ๖ ปีนั้นได้สร้างภาคีและเครือข่าย ได้ศึกษาหาชุดความรู้ที่มีความจำเป็นสำหรับสังคมไทยมากมายพอสมควร นำหนักในปีที่ ๖ ปีที่ ๗ ต่อไปนี้ จังหวะก้าวของ สสส. ควรจะให้นำหนักกับการนำชุดความรู้เหล่านั้นไปใช้ประโยชน์หรือไม่ หรือจะต้องศึกษาต่อไปเรื่อย ๆ งบประมาณต้องทุ่มเทไปในการศึกษาค้นคว้าหาชุดความรู้เหล่านั้นต่อไป ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานฯ ขอประทานอนุญาตนำไปประชุมไปดูรายงานของ สสส. ในหน้า ๘๔ ท่านประธานฯ จะพบได้ว่าเป็นชุดความรู้ที่เกิดขึ้นจริงในวิถีชีวิต ข้อสังเกตของผมก็คือว่า สสส. จะใช้ชุดความรู้ที่บอกว่าได้ศึกษาค้นคว้ามาแล้วไปประกอบกับพระราชบัญญัติควบคุมแอลกอฮอล์ที่ สสส. ถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันทำให้เกิดเป็นรูปธรรมและความจริงได้อย่างไร มีหมู่บ้านที่ได้ทำอย่างนี้อยู่แล้ว หมู่บ้านเหล่านี้ได้นำเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปใช้แล้วเกิดประโยชน์คุณค่าอย่างไร สสส. ได้ให้การสนับสนุนหมู่บ้านเหล่านี้หรือชุมชนเหล่านี้ ได้นำชุดความรู้ไปใช้ในชีวิตของตัวเองได้เกิดประโยชน์เป็นรูปธรรมได้อย่างไร มากกว่าที่จะรณรงค์ ซึ่งเราก็ทำมาแล้ว ซึ่งผมไม่ปฏิเสธว่าจะไม่ต้องทำ ความเป็นจริงเหล่านี้แหละครับคือสิ่งสำคัญที่ สสส. จะต้องกำหนดจังหวะก้าวต่อไปในอนาคตข้างหน้า ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ หัวใจสำคัญของกระบวนการที่ สสส. จะต้องทำก็คือว่า ไม่ควรที่จะกลับไปสู่วงจรเดิม เหมือนประกวดหมู่บ้าน ท่านมาแล้วดีใจ ท่านจากไปเราก็เหมือนเดิม ท่านให้งบประมาณมาทำการวิจัยศึกษาค้นคว้าและทำกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน ดีครับ เมื่ออยู่ในช่วงของโครงการในการดำเนินการ เมื่อมีงบประมาณให้การสนับสนุน แต่เวลางบประมาณเสร็จสิ้น ก็จะเข้าไปสู่สภาพอย่างเดิม หมู่บ้านที่เราพูดถึง ประทานโทษที่ขอประทานอนุญาต ซึ่งในรายงานนั้นผมเข้าใจว่าอยู่จังหวัดกาฬสินธุ์ ทำอย่างไรหมู่บ้านเหล่านี้จะเป็นแบบอย่างที่จะทำให้สังคมไทยได้เห็นว่าการควบคุมแอลกอฮอล์สามารถทำความเป็นจริงให้กับสังคมไทยได้ ไม่ใช่ความฝัน ไม่ใช่เรื่องเพ้อเจ้อ ไม่ใช่ทฤษฎี -----

ผมคิดว่าเรื่องเหล่านี้ต้องให้น้ำหนักและความสำคัญ และทำให้สังคมไทยได้เห็นว่าเป็นวันนี้อย่างกลางสถานะแห่งการตีบตัน ท่ามกลางความสลับซับซ้อนของสังคมที่เป็นพลังทวีคูณแล้วมีทางออกด้วยตัวของชุมชนเอง ด้วยชุดความรู้ที่ชุมชนมีอยู่แล้ว จึงขอประทานอนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยัง สสส. เพื่อจะได้นำไปประกอบการพิจารณาในการกำหนดแผนงานในการทำงานในอนาคตข้างหน้า ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเรื่องไกร แล้วก็ต่อด้วยท่านอาจารย์ภูมิศักดิ์

นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน เป็นการประชุมที่ดี มีเพื่อนสมาชิกฯ ร่วมกันอภิปรายได้หลายมิติ ในส่วนของผมก็มีข้อสังเกตจะฝากไปยังท่านผู้มาชี้แจงจาก สสส. ขออนุญาตอ่านรายงานการประชุมหน้า ๑๔๘ “สร้างเสริมสุขภาพ” หมายความว่า การใด ๆ ที่มุ่งกระทำเพื่อสร้างเสริมให้บุคคลมีสุขภาพทางกาย จิต และสังคม โดยสนับสนุนพฤติกรรม คำว่าสุขภาพทางกาย จิต และสังคม ตรงนี้ที่ทำให้รู้สึกว่าการทำงานใน ๖ ปีที่ผ่านมาเรามองด้านเดียว คือด้านผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการ มองเฉพาะในด้านของสุราแต่ไม่ได้มองไปถึงลักษณะอื่นที่เป็นอบายมุข อย่างเช่น เรื่องของสลากกินแบ่ง ก็มีข่าวออกมาอีกแล้วว่าจะเพิ่มจำนวน มีความสัมพันธ์ทำให้สุขภาพจิตของพี่น้องประชาชนมัวเมาในการอบายมุขหรือไม่หรือมองในอีกมิติหนึ่ง เศรษฐีที่ติดอันดับในเมืองไทย แม้กระทั่งไปติดอันดับในโลกเลย ส่วนใหญ่มีรายได้มาจากอะไร มีรายได้มาจากสุรา ถ้าบุนหรี รัฐบาลให้เอกชนเป็นสัมปทานไปก็คงจะมีเศรษฐีที่ติดอันดับโลกจากบุนหรีอีกเหมือนกัน ถูกไหมครับ แม้แต่เครื่องดื่มชูกำลังก็มีคนที่เปลี่ยนจากอาชีพการร้องเพลงไปประกอบอาชีพ บางท่านก็สามารถทำกำไรได้ภายในไม่กี่ปี แล้วก็สามารถขายหุ้นออกไปให้กับเศรษฐีที่ต้องการที่จะรวบรวมธุรกิจพวกนี้เข้ามา ตรงนี้ต่างหากที่อยากให้ทาง สสส. มองในภาพอีกด้านหนึ่งด้วยว่าสิ่งต่าง ๆ พวกนี้ทำให้สังคมเราไม่พัฒนาใช่หรือไม่ และการที่เพื่อนสมาชิกฯ ได้อภิปรายว่า รายได้ที่ท่านได้มาเพิ่มขึ้นนี้ทำไมเพิ่มขึ้นทุกปี เป้าหมายผลงานเราลดลงไปได้จริงอย่างที่เรารายงานหรือเปล่า เหตุใดงบประมาณที่เราได้รับกับค่าใช้จ่ายในการอุดหนุน เราไม่สามารถที่จะบอกได้ว่าลดลงทุกปี ปีนี้ ๒,๐๐๐ ล้าน ปีหน้าเหลือ ๑,๕๐๐ ล้าน เพราะเหตุนี้เราถึงจะเข้าใจถึง

วัตถุประสงค์ว่าบรรลุปันชกิจที่ท่านอธิบายไว้ในหน้าต้น ๆ ประสบผลสำเร็จ แต่ผมเห็นทุกปี ละครับ อันดับเศรษฐกิจเมืองไทยท่านมีเงินมากจนกระทั่งไปซื้อธุรกิจอื่น ๆ ได้เยอะเยะไปหมด ลักษณะต่าง ๆ ในการเข้ามารถางานว่างบประมาณที่ใช้ต้องเพิ่มขึ้น ขอให้ตั้งเป้าว่าควรจะลดลง อีกลักษณะหนึ่งในรายงานที่ควรจะกำหนด อย่างที่เพื่อนท่านสมาชิกฯ ได้กล่าวไป ก็คือว่าอยากให้มารถางานแบ่งตามพื้นที่ แบ่งตามประเภท เช่น จำนวนผู้สูบบุหรี่ ผู้ดื่มสุราแต่ละภาคมีเท่าไร และสอดคล้องกับแต่ละพื้นที่รายงานการตรวจจับของทางตำรวจ เจ้าหน้าที่ ป.ป.ส. อะไรพวกนี้ที่ลักลอบ ซุกการค้ายหรือไม่ อยากให้มองภาพรวมลักษณะนี้ด้วยที่จะฝากเรียน

และข้อสุดท้ายการทำรายงานประจำปีที่ท่านรายงานไว้ว่ามี ขออนุญาต
เปิดสารจากผู้จัดการในหน้า ๑๐ ท่านบอกว่างบประมาณในปี ๒๕๕๐ เบิกจ่ายไปในลักษณะ
ต่าง ๆ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๐๓๕ ล้านบาท แต่ในรายงานหน้า ๑๒๐ ค่าใช้จ่ายจากการ
ดำเนินงานในส่วนเงินอุดหนุน โครงการที่เป็นหมายเหตุ ๓.๒๒ ๒,๐๕๘ ล้านบาท
ผมอ่านแล้วผมไม่เข้าใจว่าสิ่งที่ท่านรายงานในเริ่มต้นกับที่ผู้สอบบัญชีรับรองให้ท่าน
เป็นตัวเดียวกันหรือเปล่า ถ้าเป็นตัวเดียวกันทำไมยอดต่างกันได้ ผাগเป็นข้อสังเกตชนิดหนึ่ง
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์ทรงศักดิ์ครับ แล้วต่อไปอาจารย์สุโขนะครับ

รองศาสตราจารย์ทรงศักดิ์ ศรีอนุชาติ : กราบเรียนท่านประธานฯ
ผม ทรงศักดิ์ ศรีอนุชาติ สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นผมต้องขอชมเชย สสส. ในระยะที่แล้มาแล้ว
ได้ดำเนินการโครงการต่าง ๆ ในเชิงรุกมากพอสมควร แต่ผมอยากจะมีข้อสังเกตสัก
๓ ประเด็นที่จะฝากเรียนท่านประธานฯ ไปถึง สสส. นะครับ คือเรื่องของการสร้างสุขภาพ
นอกจากเรื่องของการลดปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญ ๆ ที่ สสส. ดำเนินการอยู่ในตอนนี้ ที่รณรงค์
ค่อนข้างมากก็คือเรื่องการลดการบริโภคยาสูบกับลดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ปัจจัยเสี่ยง
ที่สำคัญมาก ๆ อีกอย่างหนึ่งก็คือเรื่องของการทำให้เกิดโรคเรื้อรังซึ่งมีปัจจัยเสี่ยงอยู่
หลายอย่าง โรคเรื้อรังที่ว่าก็คือโรคที่เราเป็นแล้วไม่ใช่มาจากการติดเชื้อแล้วก็หายยาก
เช่น โรคหัวใจและหลอดเลือด ปัจจุบันจะเห็นว่าโรคนี้เพิ่มกันมากขึ้น เดียวก็มีข่าว
ผู้หลักผู้ใหญ่เส้นเลือดในสมองแตก เส้นเลือดในสมองตีบ เส้นเลือดหัวใจตีบ หรือแม้แต่
โรคเบาหวานจากสถิติก็จะมีโรคเบาหวานเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ขณะนี้ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
อาจจะไม่ทราบข้อมูลว่าโรคเบาหวานเข้าไปสู่เด็ก ซึ่งโรคเบาหวานในเด็กมีอัตราเพิ่มขึ้น
มากพอสมควร หรือแม้กระทั่งโรคกระดูกพรุนก็ยังเป็นโรคที่คุกคาม โดยเฉพาะสุภาพสตรี
จริง ๆ สุภาพบุรุษก็มีโรคนี้เพิ่มมากขึ้น ตลอดไปจนกระทั่งถึงเรื่องของโรคมะเร็ง องค์การ
อนามัยโลกได้ศึกษาวิจัยเรื่องนี้แล้วก็ออกมาเป็นยุทธศาสตร์ทั่วโลกว่าจะต้องมี ๒ เรื่อง
ที่จะต้องรีบดำเนินการในการลดปัจจัยเสี่ยงของโรคเรื้อรังที่ไม่ติดต่อเหล่านี้ องค์การ
อนามัยโลกได้ชี้ออกมาชัดเจนก็คือเรื่องของการออกกำลังกาย -----

ประเด็นที่ ๒ ก็คืออาหารและโภชนาการ ๒ ปีจี้เป็นสิ่งที่องค์การอนามัยโลกกำลังรณรงค์อย่างหนัก ผมมาดูงบประมาณที่ สสส. สนับสนุนโครงการต่าง ๆ ไปนะครับ จะเห็นในหน้า ๒๔ - ๒๕ ถ้าดูในรูปหน้า ๒๕ จะเห็นว่างบประมาณส่วนใหญ่ไปทุ่มที่เรื่องของอุบัติเหตุและแอลกอฮอล์นะครับ เรื่องออกกำลังกายกับเรื่องอาหารท่านเขียนว่าอาหารเฉย ๆ จริง ๆ ควรจะรวมอาหารและโภชนาการด้วยนะครับ เรื่องอาหารมีประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ออกกำลังกายก็ประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์เศษ ๆ แต่ผมพลิกเข้าไปดูในรายละเอียดเรื่องอาหารและโภชนาการที่ สสส. สนับสนุนตอนนี้มีเป็นรูปธรรมออกมาก็จะมีเรื่องของโภชนาการของเด็กก็อยู่ในระหว่างการดำเนินการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ส่วนใหญ่ มีเรื่องหนึ่งที่กำลังจะออกมาเป็นกฎหมายหรือออกมาเป็นประกาศของ อย. ก็คือ เรื่องของนมเด็ก แต่ตอนนี้ก็ยังไม่ออกไม่ได้ เนื่องจากว่ายังไม่ชัดเจนเท่าที่ควรครับ เพราะฉะนั้นถ้าดู ๒ ประเด็นหลักดูในโครงการที่ สสส. สนับสนุนไปยังไม่มีความชัดเจน ยังไม่ทำให้เกิดผลกระทบหรืออิมแพคท์ (Impact) ต่อสุขภาพของประชาชนที่ชัดเจนนะครับ เพราะฉะนั้นอยากจะฝากเรียนท่านประธานฯ ฝากไปถึง สสส. นะครับ ว่าในอนาคตหรือในปีถัด ๆ ไป ถ้าจะหันกลับมาดูสถานะของโรคเรื้อรังที่ไม่ติดต่อ โรคอ้วนเป็นสิ่งที่คุกคามและทำให้เกิดโรคไม่ติดต่อเหล่านี้ค่อนข้างมาก จะหันกลับมาดูแล้วก็ตั้งประเด็นว่าจะมีโครงการที่ให้ป็นรูปธรรมที่จะทำให้เกิดการลดปัญหาเรื่องโรคอ้วนซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ขณะนี้ของประเทศแล้วก็ออกกำลังกายเห็นอยู่พอสมควรในสื่อ แต่ว่าก็ยังไม่เข้มข้นเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นเรื่อง ๒ ประเด็นที่เป็น โกลบอลสแตรตทิจี (Global Strategy) หรือยุทธศาสตร์โลกขององค์การอนามัยโลกอยากจะให้ สสส. หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณาแล้วก็ตั้งเป็นประเด็นที่สำคัญในการที่จะลดปัญหาเรื่องโรคเรื้อรังไม่ติดต่อเหล่านี้ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ มีผู้อภิปรายเยอะมากนะครับ ขออาจารย์สุโข แล้วก็ท่านไพโรจน์ครับ และเดี๋ยวต่อไปท่านอนุศักดิ์แล้วก็กลับมาที่ท่านประเสริฐครับ

นายสุโข วุฑฒิโชติ : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุโข วุฑฒิโชติ ส.ว. จังหวัดสมุทรปราการครับ ต้องขอบคุณท่านสมาชิกฯ ที่กรุณาให้ความรู้

เพิ่มเติมอีกหลากหลายที่ท่านพูดทุกท่านนั้นสำคัญล้วนแต่เป็นความจริงทั้งสิ้น แต่ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพครับ เฉพาะเรื่องรับทราบเรื่องเดียวเราบริหารเวลาไปประมาณ ๑ ชั่วโมง เราจะมีเรื่องสำคัญ ๆ อีกมากในวันนี้ ถ้าท่านผู้มีเกียรติจะกรุณาถ้าจะนำเสนอ ข้อมูล สสส. โดยตรง เราจะบริหารเวลาได้เป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นครับ อย่างไรก็ตามแล้วแต่ท่านผู้ชี้แจงนั้นท่านพร้อมจะชี้แจงให้เราฟังอีกประมาณครึ่งชั่วโมงเป็นอย่างน้อย ผมคิดว่า คงจะใช้เวลาเหมาะสมพอสมควรครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขอหารือที่ประชุมนะครับ คือ เนื่องจากว่ามีผู้สนใจรายงานของ สสส. จำนวนมากนะครับ ผมพยายามที่จะกระจาย โดยเฉพาะจะกระจายให้มีหลากหลายวิชาชีพด้วยนะครับ แล้วก็แต่ละมุมมองมีอีกหลายท่านที่จะต้องชี้แจง ผมคิดว่าถ้าที่ประชุมจะให้โอกาสดังทาง สสส. ได้บรรยายสรุปอย่าใช้เวลาเยอะนะครับ กระชับแล้วก็ได้ใจความ แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อข้อสังเกตไม่ว่าจะเป็น เรื่องของการที่แผนแม่บทที่จะหมด เรื่องของการที่จะร่าง พ.ร.บ. ที่จะต้องออกมา วาระของผู้ทรงคุณวุฒิหรือข้อสังเกตของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติต่าง ๆ นะครับ ถ้าจะเอาอย่างนี้ได้ไหมครับ คือ เนื่องจากว่าเรามีเรื่องอีกเยอะมากนะครับที่จะต้องพูดวันนี้ ไม่ทราบว่าเย็นจะจบหรือเปล่านะครับ ถ้าจะขออนุญาตที่จะให้ สสส. เป็นผู้ชี้แจงได้ไหมครับ ท่านไพโรจน์ เชิญครับ

นายไพโรจน์ ถัดทะพงษ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมไม่ได้พูดตั้งแต่ทำหน้าที่มา ผม ไพโรจน์ ถัดทะพงษ์ แต่ที่ผมมาพูดถึง สสส. นี้ เพราะเป็นประสบการณ์ตรงที่อยากจะเล่าและเรียนให้ท่านสมาชิกฯ ได้ทราบว่า ครั้งหนึ่งที่ผมสัมผัส สสส. คือ ผมเป็นรองอธิบดีอยู่กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เราได้ทำการวิจัย ผมได้ทุนจาก สสส. มาทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาเยาวชน เกี่ยวกับสุรา แล้วก็บุหรี่ แล้วผลสำเร็จของเราก็คือ เราก็สามารถรณรงค์จนกระทั่งออกกฎหมายออกมา อันนี้ผมขอขอบคุณสำหรับ สสส. เพราะว่า สสส. ทำในลักษณะที่ไม่มีใครรับผิดชอบ แล้วทำเราก็มีส่วนร่วมก็คือ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เราได้ทดลองส่งเด็กไปปล่อย แปลว่า เมื่อกฎหมายออกมาแล้วส่งคนตระหนักหรือแปลว่า กฎหมายออกมาห้ามมาแล้วส่งคนยอมรับไหม ปรากฏว่าเราไปที่ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ เราไปหลอกล่อซื้อก็ยังมีคนขายอยู่อีก แต่เราก็ไม่ใช่ว่า เราเป็นเจ้าของที่ เราก็ไปพยายามชี้แจงเขา ผลประสบปัจจุบันเราจะเห็นว่า ทุกห้างสรรพสินค้าที่ขายบุหรี่และขายเหล้าจะมีป้ายประกาศไว้ว่า ห้ามขายบุหรี่ ขายเหล้าแก่เด็กเยาวชนอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี แรงบันดาลใจที่ผมได้ทำอาจจะเป็นเรื่องที่เล่าเป็นคดีนะครับ เนื่องจากว่าผมเป็นรองอธิบดีทางด้านนี้กรมวิชาการก็มีคดีสำคัญ ๆ ที่เข้ามาว่า สาเหตุของการก่ออาชญากรรมของเด็กและเยาวชนที่เข้ามาอยู่ในสถานพินิจ ๘๐ – ๙๐ เปอร์เซ็นต์ เกิดจากแอลกอฮอล์ ถ้าจะเล่ายาว แต่ที่นี้ขอสรุป ๆ ที่ว่า มีเหตุเกิดขึ้นแล้วเด็กผู้ชายคนหนึ่ง เอาเบียร์ผสมเหล้าแล้วก็ดื่ม เสร็จแล้วก็มีปัญหาทางการควบคุมอารมณ์ ก็ไปดูผู้ใหญ่ร่วมหลับนอนเกิดอารมณ์ขึ้นมา แม่ให้น้องมาตามให้พี่กลับบ้าน พี่ก็เกิดอารมณ์ก็เลยไปทำกับน้อง พอทำเสร็จแล้วน้องก็บอกว่าจะไปฟ้องแม่ เดินข้ามสะพานปลักน้องตกน้ำ น้องบอกพี่ช่วยด้วย ๆ เอาไม้ค้ำไปกระแทงน้องเสียชีวิต เป็นคดีที่ผมคิดว่าผมสะเทือนใจ ผมก็เลยมาร่วมมือกับ สสส. ทำวิจัยเรื่องนี้ กระทั่งเป็นผลออกมามีลักษณะนั้น แต่เนื่องจากว่าไม่มีใครรับผิดชอบโดยตรงในการที่ควบคุมกับกฎเกณฑ์กติกา เจ้าหน้าที่ตำรวจไปจับไหมครับ ไม่มี แต่เมื่อกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เราทำวิจัยมาแล้ว ผลนี้ผมก็เคยเสนอมาที่ผมมาเป็น ส.ว. ผมก็เสนอเรื่องนี้มาด้วยที่ทำวิจัยเรื่องนี้มา ปรากฏว่าส่วนราชการต่าง ๆ ไม่ค่อยจะรับผิดชอบ แต่ สสส. เข้ามารับผิดชอบ เพราะฉะนั้นผลพวงนี้ผมเชียร์ (Cheer) เต็มที่ว่าจะอยากให้ทำต่อไปและตั้งใจทำต่อไป แต่ปัญหาอุปสรรคท่านลองศึกษาคูครับ สุรา มีตั้ง ๒, ๕๐๐ กว่าปี ศาสนาก็ห้ามไม่ให้

ดื่มสุรา แล้วถามว่าจะห้ามต่อไปได้ไหม เราพูดถึงการพนัน ขออนุญาตเล่นนิดหนึ่ง
ในเรื่องจำไม่มีอุปกรณ์ในการเล่นการพนัน ก็ยังมีการพนัน วิธีการพนันก็คือว่า
วันนี้ฝนจะตกหรือไม่ตก วันนี้ ผบ. จะเข้ามาตรวจงานไหม ตรวจงานแล้วก้าวขาซ้าย
หรือขาขวา หรือไม่มีอะไรจะเล่นเปิดหนังสือมาเอาคู่เอาคี่ เพราะฉะนั้นการพนัน
อยู่ในสายเลือด อยู่ในวัฒนธรรมของไทย เพียงแต่ขอโทษนะครับ เราอาจจะตัดจริต
นิดหน่อยที่ทำว่าเป็นผู้มีวัฒนธรรม แต่ผมอยากให้ สสส. ได้ทำงานนี้ต่อไป
จะประสบความสำเร็จมีสิ่งแวดล้อมหลาย ๆ อย่างที่อาจจะทำแล้วไม่สำเร็จ อย่างที่ทุกคน
ท้วงติงหรืออะไรอย่างนี้ครับ เราต้องคิดถึงว่าเป็นวัฒนธรรมเป็นอะไรหลาย ๆ อย่างมี
มาเป็นพัน ๆ ปีแล้ว เราจะหยุดยั้งในปีนี้หรือในช่วงชีวิตเราจะได้ไหมนะครับ แต่สิ่งที่
ฝากไว้ อีกอย่างหนึ่งคือ ท่านเคยคิดไหมว่าโรคภัยต่าง ๆ วันหนึ่งผมฟังกรมอุตุนิยมวิทยา
บอกว่าฝนฟ้าจะตก อยากให้ประชาชนเก็บน้ำไว้อุปโภคบริโภค แต่ผมอยากจะทำ
จังหวัดไหนบ้างครับที่น้ำบริโภคได้ น้ำฝน ปัจจุบันเราต้องซื้อน้ำดื่ม น้ำที่เราซื้อดื่มแพงกว่า
น้ำมันอีก แต่ทำไมเราต้องซื้อน้ำดื่ม สิงคโปร์ต้องมาซื้อน้ำดื่มจากมาเลเซีย แต่ประเทศไทยมี
น้ำอุดมสมบูรณ์ทำไมน้ำดื่มไม่ได้จะมีใครคิดไหมครับ ก็ฝาก สสส. ด้วยว่า ทำอย่างไรเราจะ
บริโภคน้ำโดยไม่ต้องเสียเงิน สมัยแต่ก่อนเราเป็นเด็กน้ำฝนเราก็เอามาดื่มแล้วชื่นใจนะครับ
แต่ผมอยากรู้ว่าปัจจุบันน้ำดื่มที่ไหนบ้างที่เอามาดื่มได้ ดื่มไม่ได้ เพราะมีมลภาวะในอากาศ
แล้วเราจะแก้ไขอย่างไร ไม่ใช่สิ่งที่เราต้องแก้ไข เพียงแต่นำเสนอว่าให้ผู้รับผิดชอบนั้น
จะแก้ไขอย่างไร ผมมีข้อเสนอแค่นี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณสัคดีครับ

นายอนุศักดิ์ คงมาลัย : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ กราบเรียน
ท่านประธานฯ ผม นายอนุศักดิ์ คงมาลัย สมาชิกวุฒิสภา ขอเวลาสั้น ๆ เท่านั้นเองนะครับ
เพื่อไม่ให้เสียเวลากับท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายมากเกินไป คงจะฝากสภาไปยัง สสส.
ในเรื่องของการใช้งบประมาณของ สสส. เอง ผมคิดว่าเท่าที่ผ่านมาในระยะเวลาที่ผ่านมา

แต่ประเด็นที่สำคัญนั้นก็ถือว่าเท่าที่สังเกต สสส. ได้ใช้งบประมาณในการทำสื่อค่อนข้างจะเยอะ แต่ผมคิดว่าหลายกิจกรรมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งยกตัวอย่างเช่น อย่างการทำแอนนวลรีพอร์ต (Annual report) ผมไม่แน่ใจว่าทำจำนวนมากน้อยเท่าไร อาจจะเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่จะชี้ให้เห็นว่า ผลงานที่ออกมาในตลอดทั้งปี ในแง่มุมของทางด้านการจัดการ แนนอนที่สุดมีผลเป็นอย่างไรที่ดีในการนำเสนอผลงานของตัวเอง แต่ว่าในเรื่องของตัวอย่างในการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการสื่อสาร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหนังสือนี้มีการพูดถึงการสื่อสารการตลาดที่คิดว่าจะต้องเป็นจุดสำคัญของการที่จะดึงเอาความสนใจของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคส่วนของชุมชนภาคีต่าง ๆ ที่อยู่ตามต่างจังหวัดนี้ ให้เขามีจิตสำนึกหรือว่ามีความเข้มงวดในการใช้งบประมาณ ในการรณรงค์ในหลาย ๆ กิจกรรมนั้นจะมีการใช้งบประมาณในการทำสื่อที่ค่อนข้างจะสูง แต่ว่าเหมือนกับไฟไหม้ฟาง พอใช้ปุ๊บ แป๊บเดียวไม่เกิน ๑ สัปดาห์ ไม่เกิน ๒ สัปดาห์ ก็หายไป ถ้าจะเป็นไปได้น่าจะมีการใช้สื่อในลักษณะที่ยั่งยืน แล้วก็ยังมีช่วงเวลาที่ใช้ในการรณรงค์ส่งเสริมให้กับประชาชนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม อันนั้นคือประเด็นที่ ๑

ส่วนประเด็นที่ ๒ ในบทบาทของ สสส. ที่อินทิเกรต (Integrate) ตัวเองลงไปบูรณาการตัวเองลงไปอยู่ในองค์กรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชน ถือเป็นเรื่องที่มีประโยชน์แล้วก็ก็เป็นบทบาทที่ดีนะครับ แต่ว่ากิจกรรมอย่างหนึ่งที่ยังขาดหายไป แล้วก็ก็เป็นกิจกรรมที่จะต้องสอดคล้องกับเรื่องของภาวะ โลกร้อนก็ดี เรื่องของภาวะที่พลังงานมีราคาแพง นั่นก็คือเยาวชนในชุมชนต่าง ๆ ในการเดินทางปัจจุบัน เพียงแค่การใช้รถมอเตอร์ไซค์นั้นก็ถือว่ามีส่วนทำให้เป็นการใช้พลังงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นน่าจะมีการรณรงค์ผ่านโดยใช้ สสส. เป็นตัวหลัก ในการดำเนินการเพื่อรณรงค์ในการหันกลับไปใช้จักรยาน ซึ่งเท่าที่ผมทราบก็มีการดำเนินการ มีการสนับสนุนกิจกรรมจักรยานมาพอสมควร แต่ยังไม่ได้เป็นแนวทางหลักที่ สสส. น่าจะนำไปใช้ เพราะว่ากิจกรรมการรณรงค์ในเรื่องของการใช้จักรยานจะต้องทำอย่างต่อเนื่อง แทรกซึมเข้าไปในวิถีชีวิต แล้วก็จะนำไปสู่เรื่องของ การรณรงค์ได้ทั้งสุขภาพกาย สุขภาพจิต และ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ในเรื่องการให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี การสร้างหลักเกณฑ์ที่ดี โดยให้ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจองค์กรท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม ผมขออนุญาตเสนอหลักการ ตรงนี้ให้กับทาง สสส. ไปดำเนินการ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนฤมลครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพ จริง ๆ แล้วก็อยากจะพูดสักนิดเดียว เพราะว่าหลายท่านก็ได้พูดถึงปัญหาแล้วก็การทำงานของ สสส. ไปแล้วนะคะ เน้นอนาคตะผลงานของท่าน เท่าที่เราเห็นนี่โดยระยะเวลาสั้น ๆ นี้ก็ต้องเห็นว่าเป็นประโยชน์ แต่ว่าอยากเห็นความชัดเจนในเรื่องของยุทธศาสตร์ในอนาคต นะคะ เน้นไปที่ สสส. เพื่อที่จะให้เป็นการตัดสินใจที่จะเข้ามาใหม่ในวงจรของไม่ว่าเหล่า หรือว่าบุรี ตรงนั้นคือการที่จะสร้างกลยุทธ์ที่ยั่งยืน เพราะว่าถ้าให้ห้องความรู้แก่เด็กและ เยาวชนชัดเจน เขาเห็นภาพ เขามีทางเลือก ไม่ว่าจะเส้นทางเลือกในเรื่องของศิลปะ ดนตรี กีฬา โครงการเหล่านี้ลงไปในกลุ่มของเด็กและเยาวชนให้เขามีโอกาสที่จะเลือก เน้นอนาคต ก็อยากเรียนรู้ อยากรู้ อบรมอย่างดีในครอบครัวเยอะเลยที่เห็น แก่เด็กและเยาวชนที่เป็นลูกก็ ยังเข้าไปข้องเกี่ยวกับยาเสพติด ปฏิเสธไม่ได้เลย แม้ในครอบครัวของพวกเรา ซึ่งเป็นกลุ่มคน ซึ่งค่อนข้างที่จะมีความรู้ ลูกหลานของเราก็ยังข้องแวะ ข้องเกี่ยว แล้วก็ยังเป็นปัญหาที่ หนักใจ ปัญหาที่เราจะต้องดีให้แตกก็คือว่า ทำอย่างไรจะทำโครงการซึ่ง โคน ถ้าพูดภาษา วัยรุ่น โคนใจ เข้าไปแล้วเขาเห็น เขาเชื่อ ถ้าเขาเชื่อ เขาเห็น เขาก็จะไม่เข้าไปสู่วงจรนั้น ----

เพราะการที่เราจะบอกว่าจะให้เลิกไปเลย เป็นไปไม่ได้ เพราะสิ่งที่เราเอาสิ่งที่ผิดมาทำให้ถูก อยู่ในสังคมของเรา แล้วเราก็พยายามจะบอกเด็ก เยาวชน อีกว่าอย่าไปทำผิด ไม่ว่าจะ เป็น เหล้า เป็น บุหรี่ เป็น สิ่งที่บอกว่าเป็น ยาเสพติด เป็น ของไม่ดี เป็น ของผิด แต่กฎหมายของเรา รับรอง เคารับรอง ไว้ ใน ระบบ ของ เรา แล้วเราก็จะไปอบรมลูกหลานของเราอีกคะว่าอย่าไป ทำเรื่อง ที่ผิด ๆ อย่างนี้ เด็กถามคำถามเดียวคะท่าน ถ้าผิดแล้วมีอะไร ทำไม่รัฐบาลเขาให้ทำ นั่นคือสิ่งที่เราตอบลูกเราไม่ได้ อย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นให้ทางเลือกเขาคะ ไม่ว่าจะ เป็น กีฬา ดิฉัน อยู่ใน วงการ กีฬา ดิฉัน คิด ว่า มี ภัย มาก และ ก็ ไม่ แพ้ คน ตรี แล้ว ก็ คิด ปะ ค่ะ เพราะฉะนั้น กำหนด เป้าหมาย ให้ ชัด เจน นะ คะ ทุก จังหวัด ก็ ได้ ดิฉัน เห็น ท่าน มี อยู่ ๕๐ กว่า จังหวัด บ้าง ๕ จังหวัด บ้าง อะไร ก็ แล้ว แต่ เอา ให้ เป็น ขอบ เขต เลย ว่า กลุ่ม เป้าหมาย คือ เด็ก และ เยาวชน ทุก จังหวัด แล้ว ท่าน จะ ได้ ตรวจสอบ ได้ ท่าน จะ ได้ วัด ได้ ตัวชี้วัด จะ ชัด เจน ขึ้น สำหรับ คน ที่ ติด แล้ว และ โครงการ ต่าง ๆ ที่ ดี ให้ ลด ให้ อะไร ก็ ไป ทำ ต่อ ไป เอะ ค่ะ เดิน ต่อ ไป ค่ะ ขอ ชื่น ชม ค่ะ แล้ว ก็ ขอ บน นะ คะ เลิก เหล้า เลิก ฝน เห็น แล้ว ก็ ฟัง แล้ว โคน สำหรับ ป้องกัน เยาวชน ที่ จะ เข้า มา ใหม่ นี้ ค่ะ ฝาก ท่าน เป็น ข้อ คิด เป็น การ บำ น นะ คะ ขอ บพระ คุณ ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวท่านประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธุ์ อีกสักท่านดีไหมครับ แล้ว ก็ จะ ได้ เปิด โอกาส ให้ ก็ ยังมี เหลือ อีก ๒ – ๓ คน นะ ครับ เอา ท่าน ประเสริฐ ก่อน ครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธุ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาครับ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ เวลา ๓ – ๔ นาที นะ ครับ ผม เห็น ด้วย กับ ข้อเสนอ ของ ท่าน นฤมล นะ ครับ คือ การ ที่ ทาง สสส. ให้ การ สนับสนุน การ กีฬา โดยเฉพาะ การ แข่ง ชัน มาราธอน (Marathon) ขออนุญาตเรียน การ แข่ง ชัน มาราธอน เมื่อ วันที่ ๒๗ มกราคม ที่ จังหวัด ขอนแก่น ที่ จัด โดย มหาวิทยาลัย ขอนแก่น นะ ครับ เป็น การ จัด ครั้ง ที่ ๔ แล้ว ซึ่ง มี ผู้ มา ร่วม แข่ง ชัน ๔ ประเภท ทั้ง จาก ประเภท วิ่ง เพื่อ สุขภาพ ๔ กิโลเมตร มินิมาราธอน (Mini marathon) ฮาร์ฟมาราธอน (Half marathon) และ กีฬา พูลมาราธอน (Pool marathon) ทั้งหมด ๔๐ กว่า ประเทศ ทั้ง จาก เคนยา (Kenya) จาก ประเทศ ใน แอฟริกา (Africa) นะ ครับ ผล การ แข่ง ชัน มี นัก วิ่ง ทั้ง ประเทศ ไทย ขออนุญาตเรียน ท่าน ประธานฯ ว่า นัก วิ่ง ทั้ง ประเทศ ไทย มา ร่วม ๕๐,๐๐๐ คน แต่ ใน ขณะ เดียว กัน

งบประมาณที่ทาง สสส. ให้ไม่พอครับท่าน ซึ่งจำเป็นทางมหาวิทยาลัยขอนแก่นต้องขอจาก
ผู้สนับสนุนเอกชน โดยเฉพาะศิษย์เก่าด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ชาวบ้านที่มาจากต่างจังหวัด
มากางเต็นท์ (Tent) กันนอนในมหาวิทยาลัยขอนแก่น เพราะเขาอยากวิ่งแข่งขันนะครับ
อยากออกกำลังกาย อยากได้ถ้วยรางวัล ขอประทานโทษท่านประธานฯ ครับ
ได้ด้วยพระราชทาน ซึ่งทุกคนที่มาวิ่งแข่งขันภาคภูมิใจที่ได้สิ่งเหล่านั้น แต่งบประมาณ
ที่จัดให้กับสิ่งเหล่านี้ไม่เพียงพอ ผมขอกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ว่า ถ้ามีงบประมาณ
จาก สสส. ซึ่งช่วยส่วนนี้ แล้วก็ไปลดส่วนอื่นได้บ้าง เช่น เพิ่มค่าใช้จ่ายให้กับการแข่งขัน
ทาง สสส. นะครับ ซึ่งอันนี้จากที่มองเห็น ผมมองว่าเป็นการที่ใช้ให้เกิดประโยชน์เต็มที่
จริง ๆ นะครับ ถ้าเป็นไปได้ ท่านประธานฯ ครับ สามารถที่จะจัดให้มีการแข่งวิ่งมาราธอน
๑ อำเภอ ๑ มาราธอน หรือ ๑ มาราธอน ๑ อำเภอ ผลัดเปลี่ยนกันไปครับ แล้วก็มาแข่งกัน
ที่จังหวัด -----

อันนี้ก็เป็น การส่งเสริมให้เยาวชน ไม่เฉพาะเยาวชนนะครับ อาจจะเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ก็ได้ สามารถที่จะเข้าถึงการออกกำลังกายว่าเกิดประโยชน์อย่างไร รวมทั้งมีด้วยรางวัล อาจจะจากท่านประธานวุฒิสภา หรือจากท่านผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมือง ซึ่งส่งเสริมให้เขา เกิดความภาคภูมิใจในแต่ละปีที่มีการแข่งขัน อันนี้ผมมองว่าถ้าเกิดประโยชน์ส่วนนี้ได้ จะลดค่าใช้จ่ายในส่วนโดยรวมประเทศไทยเรื่องของแอลกอฮอล์นะครับ กราบเรียน ท่านประธานฯ ครับ พอมิผู้ใช้แรงงานท่านที่ไปทำงานในต่างประเทศ โดยเฉพาะที่ได้หวั่นร่วม ๒ แสนท่าน ผู้ที่เป็นนายจ้างที่ได้หวั่นกล่าวชมเชยครับว่า แรงงานไทยมีความเข้มแข็ง เรียนรู้เร็ว ผมถามเขาว่าเพราะอะไรครับ เขาบอกว่า ๑. ภาษาอังกฤษไม่ค่อยเข้าใจ คือสอนแล้วเข้าใจ คือพยายามฝึกด้วยความตั้งใจ แต่ถามว่า แล้วคนงานฟิลิปปินส์ ประธานโทษ ขออนุญาตเอ่ยประเทศนะครับ เขาบอก พวกนี้รู้ภาษาอังกฤษมาก เกียง แล้วก็คือเอ่ยครับ แต่เขาบอกคนงานไทยเสียอย่างเดียวถ้าหล้าลงไปแล้วไม่รู้เรื่องเลยนี่คือจุดหนึ่งนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตว่าถ้าเราสามารถส่งเสริมให้เขาออกกำลังกายไม่ว่า ในประเทศไทยหรืออยู่เมืองนอกอยู่ต่างประเทศ ผมว่าจุดเหล่านี้เป็นการสร้างภาพพจน์ ส่วนหนึ่ง กราบขอบพระคุณครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับท่านผู้มีเกียรติครับ ขอรื้อก่อนครับ ก็อภิปรายมา ๒๐ ท่านแล้วนะครับ ผมก็คิดว่าจะขอรื้อที่ประชุมที่จะยุติ หรือว่าจะให้ทาง สสส. นี้ได้ชี้แจง นะครับ ผมเชื่อว่าเรื่องนี้เป็นที่สนใจของคนเยอะมาก เพราะท่านผู้มีเกียรติลงสังเกตดู ที่ยกมือเหลืออีกตั้งเกือบ ๑๐ คนครับ เกรงว่าวันนี้เรามีวาระที่จะต้องพูดกันอีกเรื่องยาว นะครับ เหลืออีก ๗ ท่านยังไม่ได้พูด แล้วยังยกมือเพิ่มมาอีก ถ้าจะเปิดโอกาสให้ทาง สสส. ได้ชี้แจงในข้อสังเกต หรือในแผนงานหรือยุทธศาสตร์ของ สสส. ตามที่ท่านผู้มีเกียรติให้ข้อเสนอแนะหรือให้ข้อสังเกตท่านจะเห็นประการใดครับ เพื่อให้การประชุมจะได้ กระชับเข้า ฉะนั้นผมขอล้นทานุมัติจากที่ประชุมนะครับ ขอให้ทาง สสส. นี้ได้ชี้แจง นะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องกับที่ประสงคนะครับ คงไม่ขัดข้องนะครับ เดี่ยวพอเขาชี้แจงแล้วนี้ ผมคิดว่ามีหลายประเด็นที่พวกเราสนใจ จะเชิญทางผู้แทนจาก สสส. ได้ชี้แจง เอากระทู้ แล้วก็สั้นแล้วได้ใจความนะครับ

นายแพทย์สุภกร บัวสาย (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม นายแพทย์สุภกร บัวสาย ผู้จัดการกองทุน สสส. ครับ วันนี้ได้รับมอบหมายจากท่านประธานกรรมการคือท่านรองนายกรัฐมนตรี นายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ดี และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้มาเป็นผู้ชี้แจงในเรื่องของรายงานประจำปี ซึ่งทาง สสส. ได้มีโอกาสมาเรียนชี้แจง แล้วก็เรียนนำเสนอแก่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ตาม พ.ร.บ. สสส. ในมาตรา ๓๖ ครับ ก่อนอื่นก็คงจะต้องขอขอบพระคุณสำหรับข้อสังเกตของทุกท่าน ที่นอกจากให้เนื้อหาสาระแล้ว กระผมสังเกตได้ว่าเป็นการแนะนำด้วยความตั้งใจ ด้วยความหวังดีกับ สสส. แล้วก็เป็นการปฏิบัติทุกปีมาทาง สสส. เองก็จะได้รวบรวมประเด็นทั้งหลายที่ได้รับคำแนะนำข้อสังเกตทั้งหลายเพื่อที่จะเรียนให้คณะกรรมการกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งจะประชุมกันในสัปดาห์หน้านะครับ เพื่อที่จะพิจารณาปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานของเรา แล้วก็จะมีกรรายงานให้ท่านสมาชิกฯ ได้ทราบผลว่าข้อสังเกตทั้งหลายเราไปทำอะไรมาบ้าง แะไหน ได้ผลหรือไม่ได้ผลมากน้อยแค่ไหน ในรายงานประจำปีฉบับต่อไปในปีถัดไปนะครับ ซึ่งในฉบับก็จะมีรายงานความก้าวหน้าของข้อสังเกตที่รับเมื่อปีที่แล้วครับ

ประการที่ ๒ ผมขอเรียนชี้แจงถึงข้อมูลพื้นฐานที่ทางรายงานประจำปีได้รวบรวมนำเสนอไว้ ความจริงแล้วข้อมูลทั้งหลายที่ได้นำเสนอรายงานประจำปีนั้นก็จะเป็นการเสนอโดยสังเขป ข้อมูลที่จะแจกแจงออกไปในทางระบาดวิทยาก็ดี ในทางรายละเอียดทั้งหลายก็จะมีอีกเล่มหนึ่ง อันนั้นก็จะเป็นข้อมูลสุขภาพเฉพาะเรื่องนะครับ

LIRT

วันนี้ท่านสมาชิกฯ น่าจะได้รับ อันนี้ก็จะ เป็นข้อมูลสุขภาพคนไทยซึ่งเราจะมีนำเสนอ
อยู่ทุกปี นอกจากข้อมูลสุขภาพคนไทยซึ่งเป็นรายงานสุขภาพโดยรวมแล้ว ก็จะมีเจาะเป็น
เรื่อง ๆ ลึกลงไปอีกชั้นหนึ่ง อันนั้นก็จะ เป็นข้อมูลรายเรื่องโดยเฉพาะ ซึ่งอันนี้ทาง สสส.
ก็จะได้นำเรียนสำหรับสมาชิกฯ ที่ประสงค์ที่จะได้ข้อมูลเฉพาะเรื่องต่อไปครับ

- ๑๗/๑

สำหรับสถิตินั้นนะครับ ผมขออนุญาตเรียนเบื้องต้นว่าไม่ว่าจะเป็นเรื่องเหล่านี้ก็ดี หรือบุหรีก็ดี หรือว่าเรื่องปัญหาสุขภาพอื่น ๆ ก็ดี เราอาจจะพูดไม่ได้ว่าประเทศไทยเราปลอดปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้หรือว่าประสบความสำเร็จอย่างเลอเลิศนะครับ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ยังคงมีอีกต่อไป แล้วก็เคยมีติดต่อกันมาเป็นเวลานานนับพันปีอย่างที่ท่านสมาชิกฯ บางท่านเมื่อสักครูได้กล่าวแล้วครับ ผมยกตัวอย่างอย่างเช่นเรื่องของการสูบบุหรี่เรื่องเดียวนะครับ หรือผู้ดื่มสุรานี้คนที่ดื่มอยู่ในปัจจุบันข้อมูลที่มีอยู่นั้นเป็นข้อมูลลักษณะที่เป็นสแน็ปชอร์ต (Snap short) หรือว่าเป็นข้อมูล ณ ขณะใดขณะหนึ่ง แต่ว่าจริง ๆ แล้วประชากรของเราไม่ได้อยู่นิ่งโดยเฉพาะเยาวชนครับ เยาวชนที่เดิมเป็นเด็กตัวเล็ก ๆ อาจจะไม่ได้คิดถึงเรื่องเหล้า เรื่องบุหรีมากนัก พอเป็นวัยรุ่นเขาก็เริ่มสูบ เริ่มดื่ม พอเป็นหนุ่มขึ้น เป็นสาวขึ้น อายุมากขึ้นจำนวนประชาชนที่แต่ก่อนนี้เป็นเด็ก เป็นเยาวชน ก็จะเพิ่มเติมเข้ามาเป็นผู้สูบ เป็นผู้เสพ เป็นผู้ดื่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นว่าไปแล้วนี้ในขณะที่ปัญหาแม้แต่เรื่องเหล้าเรื่องบุหรี แล้วก็คงจะเป็นอีกหลาย ๆ เรื่องทำนองเดียวกันครับ เราทำงานเหมือนกับเราพายเรือทวนน้ำนะครับ หรือเหมือนกับเรือซึ่งมีรอยรั่วอยู่ถ้าเรานั่งเฉย ๆ ถ้าเราอยู่เฉย ๆ น้ำก็จะไหลเข้ามาเรื่อย ๆ ขณะนี้เราก็วิดน้ำออกนะครับ ถ้าเราหยุดน้ำก็จะไหลเข้ามาเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นว่าไปแล้วนี้ข้อมูลสแน็ปชอร์ตหรือข้อมูล ณ ขณะใดขณะหนึ่งนั้นไม่ได้หมายความว่าเมื่อลดลงแล้วมันจะยังคงนิ่งอย่างนั้นต่อไป ถ้าเราหยุดเมื่อไรเยาวชนกลุ่มใหม่ เด็กเยาวชนรุ่นใหม่ก็จะเข้ามาเป็นผู้เสพหน้าใหม่ ผู้สูบหน้าใหม่ ผู้ดื่มหน้าใหม่มากขึ้นเรื่อย ๆ ครับ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรายได้หรือว่าภาษีเหล้า ภาษีบุหรีนั้นมีความสัมพันธ์กับการสูบ การเสพ การดื่มก็จริง แต่ไม่ใช่ตรงไปตรงมาครับ ภาษีมากขึ้นด้วยหลายสาเหตุ จากการที่ขึ้นระดับภาษีก็ได้ อัตราภาษีขึ้นในช่วง ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมาหลายครั้งนะครับ อีกอันหนึ่งก็คือว่าบุหรีที่ดีหรือเหล้าที่ดีที่อยู่นอกการเก็บภาษีนั้นมีจำนวนไม่น้อย เรื่องบุหรีอย่างเดียว นั้นมีอยู่เพียงครึ่งเดียวครับที่เป็นบุหรีที่เก็บภาษีได้ อีกประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์นี้เป็นบุหรีหลังบ้านหรือเป็นบุหรีพื้นเมืองซึ่งไม่ได้เสียภาษี อีกประมาณสัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์เป็นบุหรีหนีภาษี เพราะฉะนั้นว่าไปแล้วนี้ถ้าจะดูอัตราการสูบบุหรี่คือการสำรวจ

ของประชาชนเป็นการสำรวจทางสถิติก็อาจจะตรงกว่าการคู่อตราการเก็บภาษีหรือ
เมื่อดเงินภาษีที่เข้ามา เพราะเมื่อดเงินภาษีน้ันสัมพันธ์กับอตราภาษีแล้วก็สัมพันธ์เฉพาะ
กับสินค้าซึ่งเก็บภาษีได้ สินค้าที่หนีภาษีก็ไม่ได้อยู่ในนี้ครับ

ต่อไปผมขออนุญาตที่จะเรียนถึงเรื่องของวิธีการทำงานหรือว่ายุทธศาสตร์
ของ สสส. สักเล็กน้อยนะครับ กองทุน สสส. นั้น ถ้าจะเอาจำนวนประชากรมาหารก็จะได้
ตกปีละประมาณสักไม่ถึง ๔๐ บาท ต่อคน เพราะฉะนั้นถ้าจะทำงานในลักษณะที่ ๔๐ บาท
ต่อคน เผลวไปอย่างนี้ก็จะไม่ได้ผลอะไร คณะกรรมการกองทุน สสส. ก็จำเป็นที่จะ
ต้องกำหนดว่า เอ๊ะ จะใช้งบประมาณซึ่งว่าไปแล้วประมาณ ๐.๖ เปอร์เซนต์ของรายจ่าย
ด้านสุขภาพของประชาชนไทยทั้งประเทศต่อปีนี่นะครับให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้
อย่างไร เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณของ สสส. ในลักษณะที่ฉลาด แล้วก็
คณะกรรมการกองทุนก็ใช้คำว่า “น้ำมันเครื่อง” ตลอดมาเป็นการเปรียบเทียบ เพราะฉะนั้น
ก็หมายความว่ากองทุน สสส. นั้นเป็นตัวช่วยครับ แต่ไม่ใช่ น้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเป็นน้ำมัน
เบนซินหรือน้ำมันโซล่า แต่ว่าเป็นตัวช่วยที่เข้าไปเติมตามกลไก ตามฟันเฟืองทั้งหลาย
ให้ฟันเฟืองหรือว่ากลไกของระบบสุขภาพนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น งบประมาณจริง ๆ
แล้วก็คืองบประมาณของส่วนราชการทั้งหลาย ทั้งกระทรวงสาธารณสุข ทั้งกระทรวง
ศึกษาธิการ อาจจะมีอีกหลาย ๆ กระทรวงที่เกี่ยวข้องของเรื่องสุขภาพครับ-----

เพราะฉะนั้นการทำงานของ สสส. ก็จะเป็นการทำงานที่เข้าไปเติมในส่วนที่จำเป็นแล้วก็ตามก็คิดว่ามากกว่าที่จะเข้าไปเป็นเจ้าของเรื่อง เพราะว่าเจ้าของเรื่องแต่ละเรื่องนั้นมีอยู่แล้วก็คือกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานทั้งหลายที่รับผิดชอบอยู่ เจ้าของเรื่องอีกส่วนหนึ่งที่ไม่ได้ปรากฏอยู่ในกฎหมายแต่จริง ๆ แล้วเป็นเจ้าของตัวจริงก็คือภาคประชาชน เพราะฉะนั้นบทบาทภารกิจของ สสส. ก็คือเข้าไปช่วยเหลือเจ้าของเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นภาคราชการแล้วก็ภาคประชาชนให้สามารถร่วมงานกันแล้วก็ทำงานกันได้โดยมีประสิทธิภาพมากขึ้น แล้วก็ใช้งบประมาณของส่วนราชการหรือทรัพยากรที่มีอยู่แล้วนั้นแหละให้เกิดประโยชน์สูงสุดครับ ทีนี้ สสส. จะทำอะไร ทำกว้างไปไหม แคบไปไหม ก็มาดูที่มาตรา ๓ มาตรา ๓ ก็คือคำนิยามคำว่า สร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งถ้าดูแล้วเราก็จะตีความให้แคบก็ได้ จะให้กว้างก็ได้เนาะครับ บางคนก็อยากให้เราทำอะไรบางอย่างเนาะครับ คณะกรรมการกองทุนก็จำเป็นจะต้องมีการจัดลำดับความสำคัญว่าจะทำอะไรมาก จะทำอะไรน้อยลงไปเป็นลำดับเนาะครับ แต่โดยรวมแล้วในมาตรา ๓ ก็ได้บอกว่า เรื่องสุขภาพของ สสส. จะไม่ใช่เฉพาะสุขภาพทางกายเท่านั้น แต่จะมีสุขภาพทางจิตใจ แล้วก็สุขภาพทางสังคมเข้ามาด้วย ใน พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติซึ่งทาง สนช. ได้กรูณาตราเอาไว้เมื่อปีที่แล้ว ก็ได้เพิ่มมิติของสุขภาพทางจิตวิญญาณ หรือว่าสุขภาพทางปัญญาเข้ามาอีก เพราะฉะนั้นถ้าพูดตามคำนิยามแล้วก็จะกว้าง ทีนี้เมื่อกว้างดังนั้นคณะกรรมการกองทุนก็ได้จัดลำดับความสำคัญไว้ดังนี้ครับ โดยสรุปแล้วภารกิจของ สสส. งานก็จะมียู่ด้วยกัน ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือไปลดปัจจัยที่เรียกว่าเป็นปัจจัยทำลายสุขภาพ หรือว่าในเอกสารเล่มนี้ก็เรียกว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงเนาะครับ อีกส่วนหนึ่งนั้นก็คือไปเพิ่มปัจจัยที่เป็นการบวกต่อสุขภาพ จะเรียกง่าย ๆ ว่าปัจจัยเสริมก็ได้ เพราะฉะนั้นส่วนหนึ่งก็คือลดปัจจัยเสี่ยง อีกส่วนหนึ่งก็คือเพิ่มปัจจัยเสริมทำให้คุณภาพชีวิตสุขภาพดีขึ้น แม้ว่าจะไม่มีปัจจัยเสี่ยงหรือปัจจัยเสี่ยงจะน้อยเนาะครับ ทีนี้ถ้าพูดถึงเรื่องปัจจัยเสี่ยงก็จะมีอีกหลาย ๆ ตัวไม่ใช่เฉพาะเรื่องเหล้า บุหรี่ เท่านั้นเนาะครับ คณะกรรมการกองทุนจึงได้จัดไว้เป็น ๒ ชั้นด้วยกัน ชั้นแรก เรียกว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงหลักซึ่งเลือกไว้ ๔ ประเด็นด้วยกัน ก็คือ ยาสูบ แอลกอฮอล์ อุบัติเหตุจากรถ แล้วก็การขาดการออกกำลังกาย อันนี้เรียกว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงหลักในศัพท์ที่คณะกรรมการกองทุนฯ จัดความสำคัญไว้เนาะครับ

อีกส่วนหนึ่งก็จะเป็นปัจจัยเสี่ยงรองซึ่งมีอยู่อีกหลาย ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศ เป็นเรื่องเพศที่สุ่มเสี่ยง เป็นเรื่องอาหาร เป็นเรื่องของโรคเรื้อรังก็ดี เป็นโรคที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมก็ดี อันนั้นก็เรียกว่าเป็นเรื่องของปัจจัยเสี่ยงรองซึ่งมีอยู่หลาย ๆ ประเด็นด้วยกัน ผู้นำหน้าที่ให้ก็จะต่างกัน ถ้าเป็นเรื่องของปัจจัยเสี่ยงหลักเราก็จะมีการทุ่มเทค่อนข้างจะมาก สื่อที่ท่านสมาชิกฯ ได้กล่าวถึงนั้น ที่เป็นสื่อใหญ่ หมายถึงเป็นสื่อทางที่กระจายทั่วประเทศ แล้วก็ใช้งบประมาณค่อนข้างสูงนั้นนี่นะครับ จะไปลงที่ปัจจัยเสี่ยงหลักเป็นหลัก ส่วนที่เป็นปัจจัยเสี่ยงรองเราแทบจะไม่ได้ใช้สื่อเท่าไร แต่ว่าจะเป็นการทำงานเงียบ ๆ ในพื้นที่ ทำงานเงียบ ๆ ในพื้นที่ปฏิบัติการหรือตามชุมชน ตามโรงเรียน ตามสถานที่ทั้งหลาย จะเป็นการรุกเข้าไปทำงานเงียบ ๆ ครับ งบประมาณที่เราใช้ทางด้านสื่อรวม ๆ แล้วก็ประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของกองทุนเท่านั้น ซึ่งก็จะทุ่มเทไปเฉพาะส่วนที่เป็นปัจจัยเสี่ยงหลัก แต่ว่าส่วนที่เป็นปัจจัยเสี่ยงรองก็จะใช้น้อยลงไป

อีกส่วนหนึ่งก็คือการไปเพิ่มปัจจัยเสริมหรือปัจจัยบวกนะครับ หมายความว่าอย่างนี้ครับ หมายความว่า เด็กเยาวชนที่ท่านสมาชิกฯ หลาย ๆ ท่านได้กล่าวถึงแล้วก็ให้ความสำคัญนี่นะครับ ถ้าเราไปบอกเฉพาะด้านลบบอกว่าอย่าทำอันนั้น อย่าทำอันนี้ ส่วนหนึ่งก็คงจะฟังเรา แต่ว่าไม่ค่อยสนุกันนะครับ เราก็จำเป็นที่จะต้องมีการชวนให้กับเยาวชนทั้งหลายไปใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไปสร้างคุณภาพชีวิตในทางที่เป็นบวกมากขึ้น เมื่อเขาใช้เวลาไปในทางที่เป็นบวกส่วนที่เป็นทางด้านลบก็จะหมดเวลาไปเองนะครับ เพราะฉะนั้นเราก็ทำทั้ง ๒ ด้าน ไม่ใช่ไปทำในด้านเฉพาะเป็นการห้ามเท่านั้น แต่เป็นการส่งเสริมให้ไปทำในสิ่งที่เป็นความดีด้วย อันนั้นก็คือภารกิจโดยรวม ๆ นะครับ ที่นี้ สสส. ทำงานอย่างไร ในเมื่อ สสส. ตั้งตัวเองหรือว่ารู้ตัวเองว่าไม่ใช่เป็นเจ้าของเรื่อง แต่เป็นตัวเสริมเป็นน้ำมันเครื่องเท่านั้นนะครับ สสส. ก็ต้องทำงานร่วมกับเจ้าของเรื่อง ประการแรกก็คือ สสส. ต้องทำงานกับเจ้าของเรื่อง นั่นก็คือหมายความว่า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด ๆ เราต้องหาเจ้าของเรื่องให้เจอแล้วก็ร่วมงานกับเจ้าของเรื่อง สสส. ก็ทำงานไปตามโครงสร้างของเจ้าของเรื่อง โครงสร้างที่ว่ายากตัวอย่าง อย่างเช่น โรงเรียน สสส. ไม่ได้เป็น

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ธนาวดี ๑๘/๓

เจ้าของโรงเรียน แต่ว่าโรงเรียนมีอยู่ทั่วประเทศ การทำงานก็คือไปทำงานตามโครงสร้าง
ซึ่งมีอยู่แล้วในประเทศนี้ ชุมชนเป็นของจริงที่มีอยู่ มีโครงสร้างอยู่นะครับ -----

- ๑๕/๑

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายมีโครงสร้างต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ หน่วยราชการทั้งหลายมีโครงสร้างอยู่ ภาคประชาชนเขาก็มีเครือข่าย จะไม่ใช่โครงสร้างซึ่งเป็นราชการเป็นทางการ แต่ว่ามีเครือข่ายทำงานอยู่ เพราะฉะนั้นวิธีทำงานของ สสส. ก็ต้องเข้าไปเจาะไปจับเจ้าของเรื่องเข้ามาเป็นภาคีในการที่จะผลักดันงานทั้งหลายผ่านเจ้าของเรื่อง โดยที่ สสส. เป็นผู้สนับสนุน ประการแรกก็คือเป็นการทำงานกับเจ้าของเรื่อง

ประการที่ ๒ อย่างนี้ครับ ประการที่ ๒ ก็คือว่า การทำงานอย่างที่ท่านสมาชิกฯ หลาย ๆ ท่านพูดนี้ะครับ ว่าถ้าทำการเฉพาะเรื่องการรณรงค์เท่านั้น พอหยุดการรณรงค์ก็หยุดไป ทำอย่างไรที่จะให้ค้างอยู่ ทำอย่างไรที่จะให้ยั่งยืนต่อไป ส่วนหนึ่งที่จะทำให้ยั่งยืนต่อไปก็คือ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบาย เพราะฉะนั้นนอกจากค้นหาเจ้าของเรื่องให้เจอแล้วนะครับ ก็ต้องทำงานร่วมกับเจ้าของเรื่อง ผลักดันให้เป็นนโยบายให้ได้ ตัวอย่างของนโยบายเมื่อปีที่แล้วที่เราได้รับ เฉพาะในส่วนที่เราได้รับความกรุณาจากสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาตินะครับ ก็มี พ.ร.บ. อยู่หลายฉบับด้วยกัน อย่างเช่น พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ร.บ. ปราบปรามวัตถุอันตราย พ.ร.บ. จราจรทางบก โดยเฉพาะในประเด็นห้ามผู้ใช้โทรศัพท์ในขณะที่ขับรถนะครับ พ.ร.บ. การแพทย์และสาธารณสุขฉุกเฉิน พ.ร.บ. รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าไม่ปลอดภัย แล้วก็มีอีกหลาย ๆ ชิ้น แต่ว่านโยบายก็ไม่ใช่เฉพาะเรื่องกฎหมายเป็นการบังคับใช้กฎหมาย ก็คือนโยบายสาธารณะเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น สสส. ก็ต้องเข้าไปทำงานกับเจ้าของเรื่อง แล้วถ้าดีที่สุดก็คือผลักดันให้ออกมาเป็นนโยบายแล้วก็มีกรปฏิบัติให้ได้

อีกเกณฑ์หนึ่งที่ สสส. เลือกใช้ในการทำงานที่ผ่านมาก็คือ นอกจากไปจับมือกับเจ้าของเรื่องแล้ว ผลักดันให้เป็นนโยบายแล้ว ก็พยายามให้ภาคประชาชนเข้ามาบทบาทร่วมกับภาคราชการให้ได้ โดยที่ไม่พยายามไปแบ่งฝ่ายว่านี่ภาคประชาชนนะ นั่นภาคราชการนะ แต่พยายามให้เข้ามาร่วมงานกันนะครับ แล้วก็ภาคราชการเองก็หลาย ๆ กระทรวงก็มาร่วมงานกันในโครงการของ สสส. ครับ เพราะฉะนั้นลักษณะงานของ สสส. ก็คือผูกไปกับโครงสร้างที่มีอยู่ โดยที่ สสส. เป็นหน่วยงานเล็ก ๆ ๒. ก็คือผลักดันไปเป็นนโยบาย ๓. ก็คือทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคประชาชนครับ

ต่อไปผมก็ขออนุญาตที่จะเรียนชี้แจงเรื่องความรู้ ทำความรู้อยู่ที่นั่นแหละ ไม่เกิดการปฏิบัติเสียทีหรือไม่ วิธีการของ สสส. นั้น ถ้าท่านสมาชิกฯ จะกรุณาดูใน รายงานการประชุมณะครับ ทางคณะกรรมการกองทุนก็บอกว่าไม่ให้เราสร้างความรู้เฉพาะ เพื่อความรู้ แต่ว่าถ้ามีการทำความรู้ก็คือให้ทำงานไปเลยนะครับ ทำงานไปเลยนั้นในลักษณะ ใด ทำงานไปเลยในลักษณะ ๒ อย่างครับ ก็คือทำงานร่วมไปกับการพัฒนานโยบาย แล้วก็ ทำงานร่วมไปกับการปลูกกระแสสังคม ปลูกความร่วมมือทางสังคมเข้ามา เพราะฉะนั้น การทำงานอย่าง สสส. ไม่ใช่ทำงานวิจัยเสร็จแล้วจึงเอาผลวิจัยไปขายนะครับ แต่ว่าชวน เจ้าของเรื่องเขามาทำวิจัยร่วมกัน หรือเข้ามาศึกษาเรื่องนั้นเรื่องนี้ร่วมกันนะครับ แล้วก็ เมื่อศึกษาร่วมกันแล้วเจ้าของเรื่องเองก็จะเข้าใจเรื่อง แล้วก็ถ้าเป็นไปได้โดยมากหลาย ๆ กรณีเราก็จะ โชคดีนะครับ เจ้าของเรื่องก็จะผลักดันไปเป็นนโยบายเอง ในขณะเดียวกัน เราก็ให้ความรู้แล้วก็ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วย สังคมก็จะตระหนักในสิ่งที่เรากำลัง จะผลักดันเป็นนโยบาย เพราะฉะนั้นการพัฒนาความรู้อย่างที่ สสส. ทำมาก็จะไม่ใช้การวิจัย เพื่อวิจัย แต่ว่าเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างหน่วยงานเจ้าของเรื่อง นักวิชาการ แล้วก็ผู้ใช้ประโยชน์หรือภาคประชาชน

ต่อไปผมขออนุญาตที่จะเรียนในเรื่องของการรณรงค์ต่าง ๆ นะครับ ซึ่งว่าไปแล้วเวลาเราจับเรื่องอะไรก็แล้วแต่จะมีหลายมิติ หลายมุม หลายประเด็น บางท่าน ก็เสนอว่าควรจะเป็นเรื่องนั้นซิ บางท่านก็คิดว่าควรจะเป็นประเด็นนี้น่าจะเหมาะกว่า หรืออะไรก็ว่าไปนะครับ แต่ว่าวิธีการของ สสส. นั้นมีเกณฑ์ครับ การรณรงค์แต่ละเรื่อง นั้นจะมีเกณฑ์อยู่ เกณฑ์ที่หนึ่งก็คืออย่างนี้ครับ เกณฑ์ที่หนึ่ง ก็คือการรณรงค์แต่ละเรื่อง นั้นเราทำงานกับเจ้าของเรื่อง เราทำงานกับเจ้าของนโยบาย เราก็ต้องตกลงกันทางนโยบาย ก่อน ยกตัวอย่าง อย่างเช่น สงกรานต์คราวันนี้ทางนโยบายจะเล่นประเด็นไหน -----

เพราะว่าถ้าเราณรงค์ของเราไปด้านหนึ่ง ทางนโยบายเอาอีกด้านหนึ่ง ก็ไม่ประสานกัน การณรงค์ของเราที่ไม่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานที่เป็นเจ้าของนโยบายทำงานไปแล้วก็ไม่ได้รับการสนับสนุนจากสังคมเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นเกณฑ์แรกก็คือมีการตกลงกับทางนโยบายก่อนว่าจะเล่นประเด็นไหน ในจังหวะไหน อย่างไร ยาวนานแค่ไหนนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือต้องมีวิชาการสนับสนุนครับ ผมยกตัวอย่างสัก ๒ ตัวอย่างนะครับ รณรงค์ลดเหล้าเข้าพรรษา เป็นต้น รณรงค์ลดเหล้าเข้าพรรษานั้นมาจากงานวิจัยครับ งานวิจัยว่าในช่วง ๓ เดือนเข้าพรรษานั้น คนไทยโดยวัฒนธรรมและในวัฒนธรรม แม้ไม่มีการณรงค์อะไรเลยก็จะมีอยู่ ๑๒ เปอร์เซ็นต์ที่สมัครใจงดเหล้าไปเองนะครับ เมื่อมีทุนอยู่ ๒ เปอร์เซ็นต์แล้ว ถ้าเราณรงค์ในช่วง ๓ เดือนนี้ให้เข้มข้น วัฒนธรรมก็จะเรียกว่าช่วยเป็นลมบนให้เรา งดเหล้าเข้าพรรษา เราสามารถที่จะเพิ่มจาก ๑๒ เปอร์เซ็นต์ก่อนการณรงค์ไปเป็น ๒๔ – ๒๕ เปอร์เซ็นต์ครับ อันนี้ก็เป็นกรณีที่การรณรงค์นั้นมีการรองรับครับ จน เครียด กินเหล้า ไม่ได้คิดมาในลักษณะซึ่งขึ้นมอลอย ๆ หรือว่าครีเอทีฟ (Creative) มากคิดให้เราลอย ๆ นะครับ มาจากการศึกษาก่อนว่าในเรื่องเหล่านั้น ถ้าไปพูดเฉพาะเรื่องอันตราย เรื่องของปัญหาสุขภาพ มีคนส่วนน้อยเท่านั้นที่สนใจ แต่ว่าสิ่งที่เขาคอนเซิร์น (Concern) หรือสิ่งที่ประชาชนกังวลมากกว่าก็คือเป็นรายจ่ายครับ โดยเฉพาะครอบครัว ซึ่งค่อนข้างจะยากจน มีรายได้น้อยนะครับ รายจ่ายที่พอบ้านไปใช้กับเหล้าเป็นปริมาณหลายเปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นถ้าเราสามารถจะใช้ประเด็นเรื่องเศรษฐกิจเข้ามาเป็นประเด็น รณรงค์ก็จะเกิดผลที่ดีว่าการรณรงค์แบบลอย ๆ อันนั้นก็เป็นเรื่องของการเลือกการรณรงค์ ซึ่งจะต้องมีวิชาการ แล้วก็มีความเชื่อมโยงกับการผลักดันนโยบายเข้ามาเป็นเกณฑ์ในการเลือกครับ

ต่อไปก็คือเรื่องเกี่ยวกับเกณฑ์ของโครงการต่าง ๆ ครับ เกณฑ์ของโครงการต่าง ๆ นั้น ความจริงแล้วก็จะมีการเผยแพร่ มีสื่อเผยแพร่อยู่ในเว็บไซต์ (Website) ก็มีนะครับ ผมขออนุญาตที่จะเรียนเป็นบางประการนะครับ อันนี้อาจจะไม่ใช้ทั้งหมดนะครับ ก็คือหลักเกณฑ์ของโครงการของ สสส. นั้น เราจะสนับสนุนโครงการที่เข้าข่ายมาตรา ๓ ของเรานะครับ ก็คือคำนิยามของสุขภาวะในมาตรา ๓

อันที่ ๒ ก็คือเป็นการปฏิบัติภารกิจก็ได้ เป็นโครงการที่เป็นงานวิจัยก็ได้ เป็นโครงการที่เป็นการอุดหนุนกิจกรรมที่มีอยู่ก็ได้ เรียกว่าเป็นทุนอุปถัมภ์ก็ได้ นะครับ

ต่อไปก็คือเป็นเรื่องของปฏิบัติภารกิจที่ไม่ใช่ปฏิบัติการประจำของส่วนราชการ เพราะปฏิบัติการประจำนั้นเขามิ่งบประมาณอยู่แล้ว เราไปเติมก็ได้ อีกนิดหน่อยเท่านั้น นะครับ เพราะฉะนั้นอะไรที่เป็นความคิดดี ๆ ความคิดใหม่ ๆ ก็จะเข้าเกณฑ์มากกว่าที่จะ เป็นงานประจำของส่วนราชการที่ทำอยู่แล้วนะครับ การมีส่วนร่วมเป็นอีกเกณฑ์หนึ่ง โครงการของ สสส. นั้นกำหนดว่า ถ้าสามารถบอกเราได้ชัดเจนแค่ไหน ให้นั้นใจแค่ไหน ว่าผู้รับผิดชอบโครงการไม่ใช่ไปทำแบบโดดเดี่ยว แต่ต้องไปมีส่วนร่วมกับชุมชน ไปมี ส่วนร่วมกับภาคประชาชนนะครับ อันนี้เราก็จะให้คะแนน ให้น้ำหนักมากหน่อยนะครับ เรื่องเกี่ยวกับศักยภาพที่จะทำแล้วยั่งยืน อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้กล่าวถึงนี้ครับ โครงการ ใดที่บอกเราได้ให้เราเชื่อมั่นใจได้ว่าจบโครงการแล้วจะต่อ แม้ว่าไม่มีงบประมาณแล้ว ก็มีโอกาที่จะต่อ อาจจะออกมาในรูปแบบของการมีทุนสมทบจากท้องถิ่น มีงบประมาณ สมทบจากเจ้าของเรื่องเขานะครับ อันนี้ก็จะเรียกว่าให้น้ำหนักมากหน่อย แต่ว่าก็ไม่ได้ หมายความว่าไม่มีสมทบแล้วจะตกเกณฑ์ หมายความว่าถ้าสามารถจะบอกได้ว่ามีความ ตั้งใจจริง มีคนทำงานอยู่ต่อเนื่องมาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว อันนี้ก็จะให้น้ำหนักมากหน่อย เรื่องเกี่ยวกับการที่ไม่ใช่เป็นโครงการสงเคราะห์ หรือให้ไปแล้วก็ให้ไม่รู้จักจบ อันนั้น ก็จะไม่ใช่เกณฑ์ของเรา โครงการของเราจะเป็นโครงการลักษณะพัฒนามากกว่าที่จะเป็น การสงเคราะห์ครับ อันนี้ก็จะเป็นส่วนหนึ่งนะครับ แล้วที่สำคัญก็คือว่าผู้ที่ทำสัญญา ทำโครงการของ สสส. นั้นจะต้องสัญญากับเราว่าจะไม่รับงบประมาณหรือรับทุนสนับสนุน จากธุรกิจเหมาและบุหรี และก็ต้องจัดสถานที่ของตัวเองให้เป็นสถานที่ปลอดบุหรี เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายโดยปริยายด้วยนะครับ อันนี้ก็เป็นของแถมที่เราได้มาจาก ผู้ทำโครงการ สสส. หรือภาคี สสส. ทุกกรณีครับ ผมก็ขออนุญาตที่จะเรียนชี้แจงในช่วงนี้ แต่เพียงเท่านี้ก่อนครับ ท่านสมาชิกฯ จะมีอะไรข้อสังเกตเพิ่มเติม ผมก็จะได้รับไป เรียนให้คณะกรรมการกองทุนฯ ได้พิจารณาปรับปรุงงานของเราต่อไปครับ

ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ท่านผู้จัดการกองทุนฯ ครับ มี ๒ ท่าน ท่านสมชายก่อนนะครับ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาครับ ก็คงจะขอใช้เวลาสั้น ๆ นะครับ เนื่องจากว่า ผมคิดว่าเราใช้เวลารับฟังรายงานของ สสส. นานมากนะครับ แล้วเรายังมีวาระสำคัญคือ เรื่องร่างข้อบังคับการประชุมฯ ผมเองนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในสมัย สนช. ก็คือเป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างของ สสส. เมื่อปีที่แล้ว ซึ่งในปีที่แล้วก็มีข้อทักท้วงมีข้อตั้งเกิดจากสมาชิก สนช. เยอะมากจนต้องตั้งเป็นคณะกรรมการ แล้วก็ผมเองก็เข้าไปเป็นเลขานุการ มีท่านผู้หญิงปรียา เกษมสันต์ ณ อยุธยา เป็นประธานนะครับ แล้วก็เราได้เข้าไปศึกษา แล้วก็ได้เชิญ สสส. และผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจง ซึ่งก็ต้องเรียนครับว่า ใน ๑ ปีที่ผ่านมา สสส. ได้นำข้อเสนอแนะของ สนช. ของคณะกรรมการไปปรับปรุงเรียบร้อย แล้วก็ป็นรายงานฉบับนี้ซึ่งดีขึ้นมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความซ้ำซ้อนของงานที่เสนอเข้ามากับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผมก็เสียดาย เพราะว่ากรรมการหลายท่านนั้นเป็นผู้ที่เราเคารพนับถือ ไม่ว่าจะเป็นท่านอาจารย์ประเวศ วะสี หมอวิจารณ์ พานิช ที่ต้องลาออกจาก สสส. เพราะว่ามีผู้กล่าวหาโจมตีว่าโครงการที่เสนอเข้ามามีความทับซ้อนอย่างไรก็ตามครับ ผมขอกราบเรียนว่า สิ่งที สสส. ทำนั้นเป็นเรื่องยุทธศาสตร์ ซึ่งถูกต้องแล้วครับ เป็นนวัตกรรมในการทำให้การดูแลสุขภาพ เป็นเรื่องของการป้องกัน ป้องปรามมากกว่ารักษา เหตุผลก็คือว่า งบประมาณที่ประเทศยังต้องใช้งบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณที่ประเทศยังต้องใช้เงินมาจากภาษีเห้ำหรืออนุหรี เบียร์ ปีหนึ่งแสนกว่าล้านบาทที่เราเก็บอยู่นี้ะครับ งบประมาณนั้นคนก็ย้งต้องมีสุขภาพที่เสื่อมโทรม แต่ สสส. ได้ทำให้คนนั้นมีสติปัญญา มีความตระหนัก มีความระลึกที่จะไม่เข้าไปเสพ ไปสูบ ไปดื่ม นะครับ ก็ได้ทำไ้ผลนะครับ จากสถิติที่ทำให้ลดลง แล้วก็อาจจะมึปัญหาที่ต้องกระทบกระทั่งบ้างหรือมีแรงเสียดทานจากทางการเมืองบ้าง ผมก็คิดว่าพวกเราซึ่งอยู่ในวุฒิสภาก็คงจะเห็นใจและเข้าใจ เราเองคงไม่ได้อยากจะไปขอ ไปรบกวนงบของ สสส. ซึ่งความจริงแล้วก็ไม่มากหรอกครับ แค่ ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านทำโครงการที่เป็น โครงการทางความคิด

โครงการที่สร้างจิตสำนึกนั้นต้องใช้การเชื่อมโยงกับเครือข่ายภาคี คงไม่ใช่จะต้องไปเป็นผู้สนับสนุนหลักในการจัดงานแต่ละงาน อันนั้นเป็นหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีงบประมาณเป็นล้านล้านบาท อยู่แล้วนะครับ อันนั้นหน่วยงานต่าง ๆ ก็ต้องไปขอ สสส. ทำหน้าที่ในการสนับสนุนเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็คงเรียนครับว่า ปัจจัยหลายประการที่ สสส. ทำให้เกิดความสำเริง แล้วก็มีปัจจัยอื่น ก็ต้องขอเรียนท่านสมาชิกฯ ด้วยว่า สสส. นั้น ทำไม่ได้หรอกครับ ไม่ว่าจะเป็นที่ผมเรียนแล้ว ในเรื่องของภาษีเหล่า ภาษีเบียร์ ซึ่งผมเองก็เคยเสนอกฎหมายในเรื่องภาษีสรรพสามิตให้ปรับปรุง เพราะว่าปัจจัยเหล่านี้ทำให้คนนั้นดื่มมากขึ้น มีคนรวยไม่ก็กลุ่ม ขณะที่รัฐก็ได้เงินมา เมื่อเทียบกับการรักษาแล้วไม่พอกันนะครับ แถมยังมีเรื่องของการโฆษณา ซึ่งปัจจุบันก็ยังโฆษณากันอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเหล่าเบียร์ทางสถานีโทรทัศน์ ก็ยังมีการ โฆษณากันอย่างเรียกว่า พยายามหลีกเลี่ยงภาพลักษณ์อะไรต่าง ๆ ก็พยายามสร้างกิจกรรมทั้งในสถานที่ ใกล้สถานศึกษา ใกล้วัดวาอาราม หรือสาวเชียร์เบียร์อะไรต่าง ๆ ก็ยังมีอยู่ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ยังเป็นปัจจัยในทางลบ ซึ่ง สสส. ก็ต้องทำหน้าที่ในการรณรงค์ให้เราดื่มน้อยลง แล้วอุบัติเหตุก็จะลดลง สุขภาพร่างกายก็จะดีขึ้น ก็เรียนสั้น ๆ ว่าก็คงเป็นการให้กำลังใจกับ สสส. ในการปรับปรุงรายงานในปีที่ผ่านมาจนถึงขณะนี้ก็ถือว่าดีมากแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสิริวัฒน์ครับ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากนครศรีธรรมราชครับ ด้วยความเกรงใจเวลาของที่ประชุม ผมจะพยายามพูดให้สั้นที่สุด แต่ทำไมพูดก็ไม่ได้ เพราะว่ามีประเด็นที่อยากจะฝากนำเสนอต่อ สสส. ซึ่งผมคิดว่าเป็นประเด็นที่แตกต่างจากที่เพื่อนสมาชิกฯ ได้นำเสนอไปแล้ว -----

คือผมเองชื่นชมในบทบาทของ สส. นะครับ และก็เห็นความจำเป็นที่องค์กรนี้จะต้อง
ขับเคลื่อนบทบาทหรือภารกิจต่อไป ที่ท่านได้แถลงมานี้ผมเห็นด้วยเกือบทุกประการ
เพียงแต่ว่า ผู้นำที่ผมอยากจะฝากเรียนต่อท่านก็คือ ท่านคงทราบว่าท่าน
ทำหน้าที่ที่รณรงค์ ท่านทำหน้าที่ในการสร้างเครือข่าย ผมเห็นใจว่าภารกิจในการต่อสู้กับ
ค่านิยมที่ไม่สร้างสรรค์ คือพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง และส่งผลกระทบต่อ
สุขภาพของเยาวชนและคนไทยนั้นมีเยอะ ท่านสู้ ผมอยากยั่วว่าเราให้กำลังใจ แต่ว่า
ถ้าหากว่าท่านไปเน้นกิจกรรมที่เป็นเรื่องของโครงการ หรือเรื่องของการปฏิบัติ
ถึงแม้ว่าที่ท่านแถลงออกมา ดูเหมือนกับว่าไม่ใช่ ผมเสียใจว่าเวลาสั้น ถ้าได้ไล่เรียง
โครงการกัน ผมก็คิดว่าการกระทำหลายอย่างเป็นการมุ่งส่งเสริมกิจกรรม หรือเรียกว่า
การปฏิบัติที่ สส. เข้าไปทำเองเป็นส่วนใหญ่ จริงอยู่มีองค์กรร่วมให้คนอื่นทำ ผมคิดว่า
ความจำกัดของงบประมาณก็ตาม และปัญหาที่ใหญ่มากก็ตามท่านไม่สามารถที่จะ
ลดปัญหาเรื่องสุขภาพลงไปได้หรอกครับ เพราะฉะนั้นถามว่าอะไรที่ผมอยากจะเสนอให้
ท่านไปพิจารณาเพื่อที่จะดำเนินการต่อไป ผมคิดว่าการที่ท่านเข้าไป ผมใช้คำง่าย ๆ อย่างนี้
ครับ ท่านเข้าไปล็อบบี้ (Lobby) การสร้างนโยบายของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ผมยกตัวอย่างกระทรวงศึกษาธิการ ถ้าท่านจะเข้าไปสร้างกิจกรรมให้เยาวชนมีค่านิยม
มีพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ลดภาวะเสี่ยง ท่านไปสร้างกิจกรรม ๑,๐๐๐ โครงการ
ท่านก็ทำไม่หมดแล้วงบประมาณท่านก็มีความจำกัด ถ้าหากว่าท่านไม่สามารถที่จะไปพูดคุย
ไปล็อบบี้ (Lobby) หรือไปผลักดันอย่างมีส่วนร่วมจริงจังกับผู้ที่กำหนดนโยบายในทุกระดับ
ของกระทรวง ท่านก็ไม่สามารถที่จะสร้างค่านิยมหรือเครือข่าย ผมยกตัวอย่างที่ใกล้เคียง
อีกอันหนึ่งก็คือเรื่องกิจกรรมนักเรียนหรือนักศึกษา ท่านเชื่อไหมครับว่า ณ ปัจจุบันทุกคน
ทราบว่ายี่สิบสองวันตลอด กิจกรรมนักเรียนกับกิจกรรมนักศึกษานี้แหละครับที่จริงที่จะ
ช่วยท่าน หรือว่าช่วยคนไทยในการสร้างความเข้มแข็งให้กับเยาวชน แต่ว่า ณ วันนี้ไม่ใช่
เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ผมไม่ได้เรียกร้องให้ท่าน ไปทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนนักศึกษา
แต่ละโครงการเป็นหลักนะครับ แต่ถ้าท่านสามารถทำให้ผู้บริหารเขามีนโยบายในการที่จะ
ฟื้นฟูกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นกิจกรรมที่ไปเคลื่อนไหวทาง

การเมืองนะครับ แต่เป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์อีกเยอะแยะ ผมคิดว่าอันนี้จะเป็นทางอันหนึ่งที่จะทำให้การสร้างความเข้มแข็งให้กับเยาวชนอันจะนำมาซึ่งการป้องกันภาวะเสี่ยงหรือผลเสียหายต่อสุขภาพของเยาวชนและของสังคมต่อไป อันนี้เป็นเรื่องที่ผมอยากจะฝากไว้ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประสงค์ ครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ประสงค์ นุรักษ์ ผู้แทนปวงชนชาวไทยครับ ผมได้ฟังคำชี้แจง คำอธิบายจากผู้จัดการ สสส. มีความประทับใจส่วนหนึ่งครับ และก็มีความข้องใจอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งผมใคร่จะขอฝากไปถึงท่านด้วยนะครับ ใช้เวลาสั้นมากกว่า ท่านได้บอกพวกเราว่าอีกไม่กี่วันนี้ท่านจะได้มีการประชุมกัน และจะแจ้งให้ทราบถึงความก้าวหน้าว่าจะไบบ้างที่ท่านได้รับทราบในวันนี้ และท่านได้เอาไปปฏิบัติอย่างไรบ้าง ผมอยากจะทราบว่าถ้าหากเป็นไปได้ อยากให้เรียนให้เราทราบในวันนี้ได้ไหมครับว่าเวลาที่ท่านว่านั้นจะใช้เวลานานเท่าไร ให้พวกเราได้รับทราบคำตอบจากท่านทั้งหลาย ไม่ใช่รอปีหน้า แล้วก็ถึงเวลาวันนี้อีก ๑ ปีเราก็ได้รับหนังสือเล่มนี้อีกเล่มหนึ่ง ประมาณเกือบครึ่งกิโลกรัม แล้วก็กลับมานั่งอ่านกันแล้วก็มาพิจารณากัน แล้วก็ตอบถามในลักษณะเดียวกันนี้อีก ผมถือว่าเป็นการเสียเวลาเปล่า เพราะฉะนั้นสิทธิได้รับรู้ของพวกเราควรจะได้ยอมรับจากท่านด้วยนะครับ
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวรวิทย์ ครับ

นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วรวิทย์ วงษ์สุวรรณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลพบุรีครับ มีข้อเสนอแนะ ๒ ประการที่ผมอยากจะเรียนท่านประธานฯ ฝากไปยัง สสส. ครับ

เรื่องที่ ๑ คือเรื่องของบุหรี ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข เมื่อปี ๒๕๓๕ ในการประกาศเป็นเขตปลอดบุหรีนั้น เป็นหน่วยราชการระดับกรมถึง ๒๕ กรม ขอเรียนเสนอแนะว่า น่าจะประกาศครอบคลุมไปถึงสถานศึกษาทุกแห่งในประเทศไทยด้วย ผมทำไมจึงเจาะจงไปที่สถานศึกษา ด้วยเหตุว่าวัยรุ่นเป็นเรื่องที่สำคัญในเรื่องของบุหรี ผมเป็นครู ผมเป็นอดีตผู้อำนวยการสถานศึกษามา ผมเคยเห็นคุณครูที่ดี ผู้บริหารที่ดี เดินสูบบุหรี่กันในสถานศึกษา เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วเราจะไปเตือนนักเรียน นักศึกษาได้อย่างไร เพราะฉะนั้นขอฝากในเรื่องนี้ไว้ประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ผมสนใจในเรื่องของเหล้า ขณะนี้ในบริเวณวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยนั้นจะมีมาตรการใดจะรณรงค์หรือมีกฎหมายใดหรือไม่ ขอฝากไว้ นะครับว่าในการจัดกิจกรรมรื่นเริงในวัดนั้นขอให้ปลอดเหล้า ก็ฝากไปด้วย ๒ ประเด็น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจิตต์ เชิญครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาชนพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่ประชุม กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาชนพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดมุกดาหาร ตามที่ท่านตัวแทน สสส. ได้ชี้แจงไปนะครับ ผมรู้สึกยินดีด้วย ตามที่ได้ฟังดูแล้วปรากฏว่าได้มีแต่การรณรงค์ แล้วก็ร่วมกับหน่วยงานอื่นมาก และถ้าเข้าไปทำจริง ๆ ก็คงจะคนของท่านก็น้อย งบประมาณก็น้อย อันนี้ผมอยากจะเสนอแนะในครั้งต่อไปว่า ในการรณรงค์นั้น เครือข่ายของท่านมีอยู่แล้วคือกระทรวงสาธารณสุขนะครับ สถานีอนามัย ตำบล และในแต่ละหมู่บ้านก็จะมี อสม. ทำหน้าที่ในส่วนนี้อยู่ และผมได้ออกไปท้องที่หลายหมู่บ้าน ไปช่วยงานศพ งานบุญ งานแต่ง หลายท่านในขณะนี้ หลายครอบครัว ได้งดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงาน และผมอยากเสนอแนะว่า อยากให้ท่าน สสส. ในเรื่องจัดงบประมาณเกียรติคุณให้กับเจ้าภาพงานเหล่านั้นด้วยก็จะเป็นการประกาศให้ทราบว่า

เขาได้จัดงานบุญ งานศพ งานอะไรต่าง ๆ ที่ว่านี่ที่ไม่มีแอลกอฮอล์หรือไม่มีเหล้าเลยนี้ ผมก็
อยากจะให้ฝากไปทางหัวหน้าสถานีอนามัยแล้วก็ อสม. ในพื้นที่เป็นหูเป็นตาแล้วก็ไปขอ
ประกาศเกียรติคุณมอบให้กับเจ้าภาพนั้นด้วยนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวรวิทย์ครับ

นายวรวิทย์ บารุ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วรวิทย์ บารุ
สมาชิกวุฒิสภาจากปัตตานีครับ กระผมมีเรื่องเดียวครับ ก็คืออยากจะเรียนทาง สสส. ผ่าน
ประธานฯ ว่า ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ถ้าจะกรุณามองดูสถาบันครอบครัว ด้วยการพัฒนา
ตรงที่สถาบันครอบครัว แล้วก็โครงการต่าง ๆ เน้นไปที่สถาบันครอบครัว เพราะว่าปัญหา
หนึ่งที่น่ามาสู่ความรุนแรง เราปฏิเสธไม่ได้ว่าสถาบันครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลี้ยง
ดูบุตร การเอาใจใส่ดูแลเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดปัญหาความรุนแรงในหมู่เยาวชน
เราเห็นว่าเยาวชนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมหรือปฏิบัติการมักจะมีปัญหาอันเนื่องมาจากยาเสพติด
และอีกส่วนหนึ่งก็คือ อันเนื่องมาจากการที่ครอบครัวละเลยต่อการอบรมสั่งสอนหรือว่า
การห่าง เว้น รู้สึกอ้างว้าง รู้สึกขาดความอบอุ่น เพราะฉะนั้น โครงการที่จะลงไปในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ ถ้าจะกรุณามุ่งเน้นตรงที่โครงการที่กระทำให้เกิดความอบอุ่น
หรือการเลี้ยงดูครอบครัวก็จะเป็นการดียิ่ง ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถือว่าที่ประชุมนี้ได้รับทราบรายงานผลรายงานประจำปี ๒๕๕๐
แล้วครับ ของกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งวันนี้ต้องขอขอบคุณทางผู้จัดการ
กองทุนฯ และคณะนะครับที่ได้มาชี้แจง ขอขอบคุณครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีนะครับ

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

ัญชฎีพร ๒๔/๑

ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องควน ซึ่งเป็นการพิจารณาร่างข้อบังคับ
การประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญกร่างข้อบังคับการประชุม
วุฒิสภา พ.ศ. พิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ซึ่งจากการประชุม ครั้งที่ ๒ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ได้ลงมติแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๒๓ ท่าน เพื่อทำหน้าที่ยกร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาตามมาตรา ๑๓๐ ของรัฐธรรมนูญนั้น บัดนี้ ทางคณะกรรมการได้ดำเนินการยกร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งได้ส่งมอบเอกสารให้ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้ไปศึกษา ผมขอเชิญทางคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงรายงานให้ที่ประชุมทราบถึงผลการยกร่างข้อบังคับฯ เสร็จแล้วหลังจากนั้นจะเปิดโอกาสให้ท่านได้อภิปรายขอเรียนเชิญท่านประธานครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติผ่านท่านประธานฯ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญยกร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ขอเสนอรายงานการยกร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๑ ดังนี้

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อยกร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา จำนวน ๒๓ คนนั้น บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ยกร่างข้อบังคับฯ ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงขอเสนอผลการยกร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ของคณะกรรมการวิสามัญ ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง

๑. พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๒. นายวรินทร์ เทียมจรัส เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

อัญชสิทธิ์ ๒๔/๓

๓. นางจิราวรรณ จงสุทธนามณี วัฒนศิริธร

เป็นรองประธาน

คณะกรรมการ

วิสามัญ คนที่สอง

๔. นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย

เป็นเลขานุการ

คณะกรรมการ

วิสามัญ

๕. นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช

เป็นรองเลขานุการ

คณะกรรมการ

วิสามัญ

๖. นายคำคุณ สิทธิสमान

เป็นโฆษกคณะ

กรรมการวิสามัญ

๗. นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์

เป็นโฆษกคณะ

กรรมการวิสามัญ

๒. การดำเนินงานของคณะกรรมการวิสามัญ คณะกรรมการวิสามัญ

ได้ดำเนินการยกร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา โดยที่ประชุมได้มีมติให้นำข้อบังคับ

การประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕

และร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. เป็นแนวทางในการพิจารณา และได้

มีการแก้ไขให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันและแนวทางปฏิบัติ

โดยให้ใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นหลักในการพิจารณา

คณะกรรมการวิสามัญได้จัดให้มีการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่สำคัญของ

คณะกรรมการจากสมาชิกวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ

ด้วย ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามรายงานเอกสารที่ได้นำเสนอต่อสมาชิกฯ ทุกท่านแล้ว

ขอขอบคุณครับ

- ๒๕/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกฯ ได้อภิปรายนะครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา
กระผมได้ตรวจศึกษาร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาแล้วนะครับ ขอทราบความชัดเจน
ในร่างนี้หลายประเด็นด้วยกันนะครับ

ประเด็นแรก ในหมวดที่ ๒ ข้อ ๑๒ ว่าด้วยหน้าที่ของเลขาธิการวุฒิสภา
(๕) ที่ได้กำหนดไว้ว่า ที่ได้เขียนไว้ว่า หน้าที่อื่นตามที่มิถูกหมายบัญญัติไว้ หรือตามที่
กำหนดไว้ในข้อบังคับฯ นี้ หรือตามที่ประธานวุฒิสภามอบหมาย ผมได้เปรียบเทียบกับ
ข้อบังคับฯ เมื่อปี ๒๕๔๔ ข้อบังคับฯ ของปี ๒๕๔๔ นั้นจะกำหนดไว้ชัดเจนนะครับว่า
มีหน้าที่ปฏิบัติกรตามข้อบังคับฯ ที่กำหนดไว้ อีกอันหนึ่งก็คือ ปฏิบัติการตามที่ประธาน
วุฒิสภามอบหมาย ประเด็นที่ผมสงสัยก็คือว่า ผมไม่เห็นว่ามีกฎหมายฉบับใดบัญญัติ
หน้าที่ของเลขาธิการวุฒิสภาไว้ ถ้าเพื่อเป็นไปได้ก็อยากจะขอให้แก้ไขให้เหมือนกับ
ข้อบังคับฯ ปี ๒๕๔๔ ข้อต่อไป ข้อ ๑๗ ของหมวดที่ ๓ ข้อ ๑๗ อันนี้เป็นข้อที่เพิ่มเติม
จากข้อบังคับฯ ปี ๒๕๔๔ ข้อ ๑๗ ในร่างเขียนว่า การนัดประชุมหรือการส่งเอกสารตาม
ข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ อาจดำเนินการทางโทรสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronics)
หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นเมื่อประธานวุฒิสภาเห็นสมควรก็ได้
ผมขอทราบคำจำกัดความของคำว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศว่า
สองตัวนี้คืออีเมล (E – mail) ไซหรือไม เพราะบังเอิญผมได้ค้นพจนานุกรมฉบับที่ผมมีอยู่
ไม่พบ เพราะฉะนั้นขอทราบความชัดเจนตรงนี้ ต่อไปในหมวดที่ ๔ ครับ ว่าด้วยกรรมวิธีการ
ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของร่างข้อบังคับฯ ฉบับนี้ ผมพบว่า ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขจาก
ข้อบังคับฯ ปี ๒๕๔๔ ก่อนข้างจะมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อบังคับฯ ของปี ๒๕๔๔ นั้น
ได้มีบัญชี อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการระบุไว้โดยชัดเจนแต่ละข้อ ทำให้การ
ปฏิบัติมันง่าย กระผมขอยกตัวอย่างว่าในข้อบังคับฯ ของปี ๒๕๔๔ หน้าที่ของ
คณะกรรมการการทหาร ได้กำหนดไว้เป็นข้อ ๆ โดยชัดเจน ผมขออนุญาตอ่านข้อบังคับฯ
ปี ๒๕๔๔ ซึ่งได้กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการการทหารไว้มีทั้งหมด ๗ ข้อด้วยกัน คือ

ข้อแรก พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการทหารและความมั่นคง
ของประเทศ

ข้อที่ ๒ พิจารณาเรื่องหรือกิจการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการทหาร
และความมั่นคงของประเทศ

ข้อ ๓ พิจารณาศึกษา นโยบายด้านความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

ข้อ ๔ ติดตามการดำเนินงานตามนโยบายด้านการส่งเสริม การพัฒนา
ความพร้อมของกองทัพ และบทบาทของกองทัพในกิจการซึ่งมิใช่สงคราม

ข้อ ๕ ติดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและมีผลที่ต้องใช้หรืออาจใช้
กำลังทหารปฏิบัติการ

ข้อ ๖ ติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อกิจการ
ของทหาร ประชาชน รวมทั้งความมั่นคงของประเทศ

ข้อ ๗ ติดตามการบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ และสอบสวนการทุจริตและ
ประพฤตินมิชอบที่เกี่ยวข้องกับการทหารและความมั่นคงของประเทศ

รายละเอียดของข้อบังคับฯ ปี ๒๕๔๔ นั้น จะชัดเจนว่าคณะกรรมการ
คณะนี้จะทำอะไร ส่วนในร่างข้อบังคับฯ ที่เสนอมายกหนดไว้อย่างค่อนข้างจะกว้าง
และยากที่จะปฏิบัติ ผมขออนุญาตอ่านคณะกรรมการทหารในร่างข้อ (๖) หน้า ๑๗
คณะกรรมการทหาร มีอำนาจหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกระทำการ
พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทหาร การป้องกัน การรักษา
ความมั่นคง การปกป้องผลประโยชน์ของชาติ การพัฒนาประเทศ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง-----

ก็จะเห็นได้ชัดว่าในหน้าที่ที่กำหนดในร่างใหม่นี้จะครบ ขาดความชัดเจน จะยากต่อ
การปฏิบัติและจะส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภาโดยส่วนรวม ประเด็น
อีกประเด็นที่ผมขอทราบความชัดเจนก็คือเกี่ยวกับเรื่องการกำหนดคณะกรรมการใหม่
ซึ่งมีการควมรวมหน้าที่ของคณะกรรมการเมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๔๔ โดยคลงกันไป
นะครับ คณะกรรมการสำคัญที่ขาดไปอันหนึ่งก็คือ คณะกรรมการการงบประมาณ ใน
ข้อบังคับฯ ของปี ๒๕๔๔ นั้น คณะกรรมการการงบประมาณได้มีหน้าที่อยู่ทั้งหมด ๗ -
๘ ข้อ ผมขออนุญาตไม่อ่านแล้วกัน ท่านสมาชิกฯ คงมีรายละเอียดอยู่แล้ว ดูตามผมไปก็จะ
เห็นความแตกต่างนะครับ ในร่างที่เสนอมาใหม่นั้นคณะกรรมการการงบประมาณจะไป
อยู่ในคณะกรรมการกิจการองค์กรตามรัฐธรรมนูญและติดตามการบริหารงบประมาณ
อำนาจและหน้าที่ที่จะคล้าย ๆ กับที่ผมอ่านไปเมื่อสักครู่นี้ คณะกรรมการติดตาม
การบริหาร เพราะฉะนั้นจะไม่ชัดเจน จะยากต่อการปฏิบัติ ส่วนคณะกรรมการใหม่
ซึ่งคณะกรรมการชุดใหม่ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการทุจริต อันนี้ก็จะปฏิบัติยาก
เพราะว่าการตรวจสอบการทุจริตและประพฤตินั้นจะอยู่เกือบจะทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง
ถ้าสมมุติว่าจัดตามนี้ผู้ที่อยู่เป็นคณะกรรมการตรวจสอบการทุจริตผมคิดว่าแทบจะทำ
อะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯ ว่า
ช่วยกรุณาอภิปรายและให้ความเห็นว่าสาระสำคัญของหน้าที่คณะกรรมการนี้
ถ้าสมมุติว่าเราใช้แม่บทหรือรูปแบบของข้อบังคับฯ ปี ๒๕๔๔ เป็นตัวตั้งแล้วก็จัด
คณะกรรมการใหม่ให้มีจำนวนตามที่ท่านเห็นชอบนี้ก็อาจจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่นั้น
สะดวกและชัดเจนยิ่งขึ้น แต่ถ้าเพื่อสมมุติว่าทำไปตามที่เสนอมาในร่างใหม่นี้จะครบ ผมคิดว่า
๑. จะทำให้เรามีปัญหาในการปฏิบัติค่อนข้างมาก ขออนุญาตกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก่อนจะถึงท่านดวง ท่านวิเชียร ผมจะขออนุญาตให้ทางประธาน
คณะกรรมการ ท่านดวงครับ เดี่ยว

นายดวง อันทะไชย : กระผมหรือท่านประธานฯ ถึงกระบวนการ
พิจารณาครับ สั้น ๆ นิดเดียวครับ ท่านประธานฯ จะอนุญาตไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายดวง อันทะไชย : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ผมขอประทานอนุญาตว่า ถ้าเราจะใช้กระบวนการพิจารณากฎหมายที่เราได้ทำ ข้อบังคับฯ ก็ถือว่าจะต้องพิจารณา ๓ วาระ เช่นกัน เพื่อไม่ต้องให้อภิปรายซ้ำกันตั้งแต่วาระรับหลักการ ไปจนถึงลงข้อรายละเอียดที่จะเป็นรายมาตราที่เราจะพิจารณา ขอประทานอนุญาตท่านประธานฯ หรือผ่านไปยังคณะกรรมการว่า วาระนี้อย่างน้อยที่สุดเราก็เห็นด้วยในหลักการที่ตั้งท่านไปเป็นคณะกรรมการ ท่านจะให้ที่ประชุมได้พิจารณาเพียงอภิปรายหลักการเท่านั้นหรือไม่ ถ้าเห็นชอบในวาระหลักการแล้วก็จะลงไปรายมาตรา ส่วนการพิจารณานั้นคณะกรรมการจะเสนอให้เป็นกรรมาธิการเต็มสภาซึ่งจะพิจารณาร่วมกันก็ได้ หรือจะไปตั้งคณะกรรมการวิสามัญก็ได้ ซึ่งผมคิดว่าถ้าอย่างนี้จะเร็วมากขึ้น แต่ว่าถ้าปล่อยให้อภิปรายอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ ก็จะอภิปรายซ้ำกัน ๒ ครั้ง แล้วก็จะไม่จบ ขอประทานอนุญาตหรือท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับท่านดวง ความจริงผมก็มีความเห็นอย่างที่ท่านดวงก็คือเนื่องจากว่า ถ้าเราให้อภิปรายทั่วไปก็จะไปซ้ำและเสียเวลานะครับ ท่านประธาน ท่านเลขาธิการนี้ขอให้ผมดำเนินการต่อไปเลยนะครับ คือความจริงแล้วเรายังมีขั้นตอนที่จะต้องพิจารณาในวาระ ๒ ซึ่งอาจจะใช้การตั้งคณะกรรมการขึ้นเต็มสภา เต็มทั้งคณะ หรือว่าอาจจะตั้งกรรมาธิการขึ้นมาคณะใดคณะหนึ่งเพื่อทำ แต่เนื่องจากว่าเงื่อนเวลาเราไม่ให้ เพราะเราจะปิดสมัยประชุมนี้ พฤษภาคมแล้ว เราเกรงว่าเวลาปิดสมัยแล้วงานที่ท่านอยากจะทำไม่มีโอกาสได้ทำ เพราะเนื่องจากเราตั้งคณะกรรมการไม่ทัน ถ้าเป็นไปได้ความจริงวันนี้ผมเข้าใจว่าท่านวิเชียรก็คงจะเห็นแบบเดียวกับผมก็คือ ผมอยากจะให้ทางที่ประชุมนี้ได้พิจารณาว่าเราควรจะเห็นชอบ เพราะไหน ๆ เราก็อนุมัติเราเห็นชอบให้คณะกรรมการชุดนี้ไปยกร่างมาแล้ว วันนี้ท่านได้เห็นเอกสารนะครับ ท่านจะเห็นชอบกับในวาระนี้ กับร่างที่

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

อารีวรรณ ๒๖/๓

ทางคณะกรรมการได้ทำมานี้ เพื่ออะไร เพื่อผมจะได้เข้าสู่ในกระบวนการคือวันที่ ๑๒
ต่อไปนะครับ ที่ประชุมจะเห็นด้วยกับผมไหมครับ ท่านวิเชียรครับ

- ๒๓/๑

นายวิเชียร คันถ่อง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ขออนุญาตที่จะขอแสดงความคิดเห็นเล็กน้อย เพราะคิดว่าที่คณะกรรมการซึ่งไปยกร่างข้อบังคับฯ อันนี้ถ้าว่ากันจริง ๆ แล้วก็ค่อนข้างจะทำหน้าที่คล้าย ๆ กันเป็นการร่างกฎหมายออกมา มาทำหน้าที่คล้ายเป็นการยกร่างกฎหมายออกมานี้ก็เป็นหน้าที่ต่อไปที่ว่าสถานีเราควรจะตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อแก้ไขกฎหมายที่เขาร่างขึ้นมาหรือไม่ แต่ถึงอย่างไรก็ตามท่านประธานฯ ครับ คิดว่าน่าจะเป็นข้อสังเกตที่ดีเหมือนกันสำหรับคนที่จะไปเป็นคณะกรรมการเพื่อพิจารณาข้อบังคับฯ อันนี้อีกทีหนึ่งให้สมาชิกฯ ได้แสดงความคิดเห็นในลักษณะกว้าง ๆ ก็คงจะเป็นการดี ก็เลยขอเสนอความคิดเห็นเล็ก ๆ น้อย ๆ ต่อที่ประชุมแห่งนี้ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านประสาร

นายประสาร มฤคพิทักษ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่าจุดที่เป็นใจกลางสำคัญของร่างข้อบังคับฯ นี้ก็คือเรื่องของกรรมการ ผมเห็นด้วยกับท่านที่เสนอให้พิจารณาเรื่องการรับหลักการ แต่ผมอยากจะขออนุญาตทำความเข้าใจว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของกรรมการซึ่งมีการยุบ รวม แยก แล้วก็ตั้งขึ้นใหม่ในหลาย ๆ กรรมการด้วยกัน ตรงนี้ขอเรียนถามถึงที่มาที่ไปนะครับ เพราะว่าจะเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญในการที่จะรับหลักการครับ ขออนุญาตครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญท่านประเสริฐครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธุ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ สักครูท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กล่าวถึงหมวดที่ ๔ ก่อนที่จะมีการรับหลักการ กระผมขอเรียนถามท่านประธาน ท่านเลขาธิการนี้ครับว่า ที่มาของจำนวน ๒๒ คณะ โดยเฉพาะคณะที่ ๑๗ คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม กระผมขออนุญาตทราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ว่า ประเทศชาติ ประชาคม เศรษฐกิจในขณะนี้ การแข่งขันทางธุรกิจและอุตสาหกรรมเป็นไปด้วยความ

รุนแรงประเทศชาติอยู่ได้ด้วยพาณิชย์และอุตสาหกรรม ดังนั้นกระผมอยากจะขอ
อนุญาตจากท่านคณะกรรมการการนับว่า มีความเป็นไปได้หรือไม่ในการแยก
คณะกรรมการการเศรษฐกิจและการพาณิชย์เป็นคณะกรรมการหนึ่ง คณะกรรมการ
อุตสาหกรรมเป็นอีกคณะกรรมการหนึ่ง เพราะกระผมมองว่า
โลกธุรกิจขณะนี้การแข่งขันรุนแรงจำเป็นต้องมีการประสานงานที่เข้มแข็งและก็รวดเร็ว ๒
คณะนี้อยู่รวมกันมากและก็ในการที่จะช่วยเหลือให้คำชี้แนะต่าง ๆ จะมีไม่เพียงพอ
นะครับ ผมขออนุญาตท่านสมาชิกฯ ช่วยพิจารณาแยกเป็น ๒ คณะครับ ขอบพระคุณครับ

- ๒๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ คือถ้าเราอภิปรายในเนื้อหาสาระอย่างนี้ ซึ่งเดี๋ยวจะไปเข้าในช่วงของการพิจารณาในวาระที่ ๒ ผมก็คิดว่าผมเห็นหลักการเดียวกับท่านวิเชียรเลย แต่ถ้าจะอภิปรายในหลักการเรื่องเหตุและผล ภาพกว้าง ๆ ผมคิดว่าเพื่อประกอบในเรื่องของการที่จะพิจารณาในวาระต่อไป ถ้าเป็นไปได้ผมจะขออนุญาตที่ประชุมที่จะเห็นชอบใหม่กับร่างข้อบังคับฯ นี้ มีท่านจิตติพจน์ ท่านอัจฉรา ท่านอนันต์ เดี่ยวเชิญท่านอนันต์ก่อนนะครับ

นายอนันต์ วรชิตพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ แล้วก็ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ คือผมเห็นด้วยกับการที่เราจะรับหลักการมาพิจารณากันก่อน แล้วก็การดำเนินการในรายละเอียดพิจารณาความเห็นที่ร่างมาตามข้อนี้ค่อยมาทำกันอยู่ในการพิจารณารายละเอียดในวาระที่ ๒ ตามที่ท่านประธานฯ ได้กล่าวเมื่อสักครู่ แล้วก็การอภิปรายผมไม่อยากจะให้เราอภิปรายในรายละเอียดในขณะนี้ เพราะว่าเราจะเป็นอภิปรายเดี่ยวเมื่อในวาระที่ ๒ ต้องลงรายละเอียดแล้วจะต้องมีการอภิปรายเข้าช้อนอยู่แล้ว ผมจึงขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณารับหลักการในวาระที่ ๑ ไปก่อน แล้วก็ค่อยมาลงรายละเอียดในวาระที่ ๒ ต่อไป ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจิตติพจน์ครับ

นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม จิตติพจน์ วิริยะโรจน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดศรีสะเกษ ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากผมและเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านก็เป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากต่างจังหวัด เพราะฉะนั้นเอกสารส่วนใหญ่ถ้าหากจะถึงพวกผมก็ค่อนข้างจะช้า เพราะฉะนั้นเอกสารฉบับนี้พวกผมมีโอกาสศึกษาในเวลานี้น้อยมาก อยากจะขออนุญาตหารือท่านประธานฯ ว่าวันนี้พวกเราจะรับหลักการเท่านั้น แล้วก็เรื่องของ การอภิปรายในรายละเอียดในวาระที่ ๒ จะทำในวันอื่นหรือว่าจะพิจารณาในวันนี้เลย ขออนุญาตขอทราบความคิดเห็นหารืออันหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ความจริงแล้วมี ๒ วิธีการในการพิจารณากฎหมาย วิธีหนึ่งก็คือ ถ้าวัดหลักการในวาระที่ ๑ วาระที่ ๒ เราก็ตั้งกรรมาธิการขึ้นมาคณะหนึ่งพิจารณาให้ระยะเวลาพอสมควร แล้วเสร็จแล้วก็กลับมารายงานในที่ประชุมเพื่อรับหลักการในวาระที่ ๒ เพื่อต่อไปในวาระที่ ๓ ต่อไป ส่วนวิธีที่ ๒ ก็คือเราอาจจะตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นเต็มสภา ก็คือทุกคนเป็นกรรมาธิการหมด มีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็น แล้วก็ว่าเป็นรายชื่อ รាយมาตราไป ถ้าอย่างนี้ก็ดูเหมือนจะช้า แต่ความจริงแล้วถ้าร่างเรามีเอกสารอ้างอิง เรามีรูปแบบอยู่แล้ว ผมคิดว่าไม่ช้า เพราะฉะนั้นผมขอที่จะให้ทางกรรมาธิการ ได้ชี้แจงข้อมูลเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่ง เชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย (กรรมาธิการ) : ขอบคุนครับท่านประธานฯ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการร่างข้อบังคับการประชุมขออนุญาตกราบเรียนที่ประชุมผ่านท่านประธานฯ เพิ่มเติมในรายละเอียดต่อไปนี้ คณะกรรมาธิการร่างข้อบังคับฯ ได้มีการประชุมกันทั้งหมด ๕ ครั้ง ก่อนที่จะออกมาเป็นร่างข้อบังคับฯ ตามที่ได้นำเสนอท่านสมาชิกฯ เราประชุมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน และครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ในการร่างข้อบังคับการประชุมครั้งนี้ทางคณะกรรมาธิการได้ถือข้อบังคับการประชุมเมื่อปี ๒๕๔๔ ของวุฒิสภาเป็นข้อมูลหลัก ในการมาพิจารณาประกอบ และยังได้เทียบเคียงกับข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ฉบับปี ๒๕๔๘ ได้เทียบเคียงกับข้อบังคับการประชุมของร่างข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาเช่นเดียวกัน ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้นำมาประกอบการพิจารณาเทียบเคียงในการร่างครั้งนี้ได้พยายามนำปัญหาที่เกิดขึ้นในการประชุมวุฒิสภาจากข้อมูลที่ได้จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามาเป็นข้อมูลประกอบอ้างอิงและปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับการประชุม โดยทั้งหมดมีเป้าประสงค์ เพื่อที่จะให้ข้อบังคับฉบับใหม่ของสมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้สามารถเป็นหลักเกณฑ์กติกา ในการประชุมของพวกเราได้อย่างดีที่สุด นอกจากนี้แล้วเนื่องด้วยจากการมีการประกาศใช้

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

ชรินทร์ทิพย์ ๒๘/๓

รัฐธรรมนูญ ฉบับปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นเหตุให้เลขมาตราต่าง ๆ ที่ถูกอ้างอิงไว้ใน
ข้อบังคับการประชุม ฉบับปี ๒๕๔๔ ต้องปรับปรุงแก้ไขใหม่ ประการหนึ่ง

- ๒๘/๑

อีกประการหนึ่งเนื้อหาสาระบางประการในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข โดยเฉพาะบทบัญญัติที่เกี่ยวกับเรื่องอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา ตรงนี้ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่คณะกรรมการวิสามัญในการร่างข้อบังคับฯ จะต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ กราบเรียนที่ประชุมว่า หลังจากที่พวกเราได้ตรวจสอบร่างข้อบังคับฯ ปี ๒๕๔๔ ประกอบกับข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นที่จะต้องนำมาใช้ประกอบการปรับปรุงแก้ไขดังที่ผมได้กราบเรียนไป ร่างข้อบังคับฯ ที่ปรากฏอยู่ในเอกสารที่ได้ส่งมอบให้กับท่านสมาชิกฯ แล้วจึงประกอบไปด้วยหมวดต่าง ๆ ทั้งหมด ๑๑ หมวด มี ๑๕๑ ข้อ ถ้าดูแล้วเหมือนประหนึ่งว่าข้อบังคับการประชุมฯ ฉบับนี้มีเนื้อหาสาระเพิ่มเติมจากฉบับปี ๒๕๔๔ ซึ่งมีอยู่ ๑๖๐ กว่าข้อเช่นนั้น ต้องกราบเรียนว่า แท้ที่จริงแล้วเนื้อหาสาระหรือจำนวนข้อไม่ได้เพิ่มมากขึ้นเลย แต่เนื่องจากข้อบังคับการประชุมฯ ปี ๒๕๔๔ นั้นมีบางหมวด มีบางบทที่ได้มีการเพิ่มเติมภายหลังจากที่มีการประกาศใช้ข้อบังคับฯ ฉบับปี ๒๕๔๔ จึงเป็นเหตุให้มีการบัญญัติแทรกเพิ่มเติมเข้าไป อาทิเช่น หมวด ๕/๑ ซึ่งในการทำงานของพวกเรา เราก็นำมาจัดลำดับหมวดใหม่เพิ่มเติม มีรายละเอียดแต่ละหมวดดังนี้ที่ประชุมครับ

หมวดที่ ๑ จะเป็นหมวดที่ว่าด้วยการเลือกประธานวุฒิสภาและรองประธานวุฒิสภาซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ข้อ ๕ ถึงข้อ ๕

หมวดที่ ๒ จะเป็นหมวดที่ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของประธาน รองประธานและเลขาธิการวุฒิสภา

หมวดที่ ๓ จะเป็นหมวดที่ว่าด้วยการประชุมวุฒิสภา

หมวดที่ ๔ จะเป็นหมวดที่ว่าด้วยกรรมาธิการ

หมวดที่ ๕ จะเป็นหมวดที่ว่าด้วยการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ

หมวดที่ ๖ จะเป็นหมวดที่ว่าด้วยการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ

หมวดที่ ๗ จะเป็นหมวดที่ว่าด้วยการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ

หมวดที่ ๘ จะเป็นหมวดที่ว่าด้วยการตั้งกระทู้ถาม

หมวดที่ ๙ จะเป็นหมวดที่ว่าด้วยการเปิดอภิปรายทั่วไป

หมวดที่ ๑๐ จะเป็นหมวดที่ว่าด้วยการรักษาระเบียบและความเรียบร้อย

หมวดที่ ๑๑ ซึ่งเป็นหมวดสุดท้ายจะเป็นหมวดที่ว่าด้วยบทสุดท้าย แล้วก็จะมีบทเฉพาะกาลซึ่งเป็นหลักการทั่วไปของการร่างข้อบังคับฯ หรือกฎหมายต่าง ๆ

หมวดที่จะมีประเด็นปัญหาที่ผมเชื่อว่าเมื่อผ่านการพิจารณาในวาระที่ ๑ ไปแล้วและท่านสมาชิกฯ จะให้ความสนใจในการอภิปรายมากคงจะเป็นเรื่องของหมวดที่ ๔ ซึ่งเป็นหมวดที่ว่าด้วยกรรมวิธีการ ผมกราบเรียนที่ประชุมอย่างนี้ว่า ข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในร่างในหมวดนี้เป็นหมวดที่เราได้จากการเก็บข้อมูลก็คือแบบแสดงความคิดเห็นที่ได้แจกจ่ายให้เพื่อนสมาชิกฯ แล้วก็ตอบรับกลับมา ดังนั้นร่างที่ปรากฏอยู่ในหมวดที่ ๔ นั้นไม่ว่าจะเป็นจำนวนคณะกรรมการก็ตาม รายชื่อกรรมการก็ตามล้วนเป็นข้อมูลที่มาจากเพื่อนสมาชิกฯ ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามแล้วส่งกลับมาให้ยังฝ่ายเลขานุการ เราเอาข้อมูลต่าง ๆ เหล่านั้นมาจัดลำดับความต้องการเรียงลำดับสูงสุดไปสู่น้อยสุดจึงปรากฏออกมาเป็นร่างตามที่ปรากฏที่ได้นำเสนอให้กับท่านสมาชิกฯ อย่างไรก็ตามแล้วแต่ก็คงเป็นเรื่องที่พวกเราจะต้องช่วยกันใช้ดุลพินิจในการตรวจพิจารณาในเรื่องของจำนวนกรรมการแล้วก็รายชื่อของคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่งในวาระที่ ๒ ก็เป็นข้อมูลในรายละเอียดในภาพกว้างแล้วก็หลักการและเหตุผลสำคัญในการยกร่างร่างข้อบังคับฯ ฉบับนี้ ขออนุญาตกราบเรียนที่ประชุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอัครราช

รองศาสตราจารย์อัครราช เชนฤทธิพิทักษ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่าน คือก็เห็นในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญร่างฯ นี้ ก็คิดว่าอยากจะใคร่เสนอแนะหนึ่งว่า ถ้าหากว่าท่านมีการปรับเปลี่ยนตรงไหนขอให้มีแทรกเข้าไปเป็นไฮไลต์ (Hi-light) ให้สะดวกในการอ่านพิจารณาในแต่ละหมวด ๆ ด้วย

ว. ๔ (ส. ทัวไป)

สรยุทธ ๒๕/๓

ซึ่งตรงนี้เราก็ไม่ต้องไปเปรียบเทียบกับอื่น เราดูในฉบับนี้ เพียงแค่เสนอแนะตรงนี้เวลาพิมพ์ เพราะอันนี้เป็นฉบับร่างแล้วก็จะสามารถดูได้ง่ายขึ้น ขอบพระคุณค่ะ

- ๓๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเรื่องไกรครับ

นายเรื่องไกร ลีจิตวัฒน์ : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ
กราบเรียนท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผมได้รับฟังมาแล้วก็ในมุมมองความคิดของผมก็คิดว่าระยะเวลา กรอบของเวลาที่เรจะมีอยู่ในสมัยประชุม เข้าใจว่าเป็น ๑๕ พฤษภาคม เพราะฉะนั้นก็ขอให้เพื่อนสมาชิกฯ ได้เอากรอบระยะเวลามาเป็นตัวตั้งไว้ข้อหนึ่งด้วย และสิ่งหนึ่งที่อยากจะกล่าวก็คือต้องขอขอบคุณคณะกรรมการที่ยกร่างข้อบังคับฯ ผมศึกษาเรื่องข้อบังคับฯ มาพอสมควร ก็เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีแล้วก็มีความสมบูรณ์ไม่น้อยกว่า ๘๕ เปอร์เซ็นต์ ทีนี้สิ่งต่าง ๆ ที่เพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้ให้ข้อเสนอแนะข้อท้วงติงต่าง ๆ เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ทั้งสิ้น แต่อย่างที่ท่านประธานฯ ได้เรียนให้ทราบว่าในวาระที่ ๑ นี้รับหลักการ เนื่องจากเป็นสิ่งที่เป็ประโยชน์ แล้วก็ควรจะให้จบภายในระยะเวลาของวันนี้ ซึ่งอาจจะกินเวลากลางคืนไปหรือเปล่านี่ก็ต้องว่ากัน เพราะไม่เช่นนั้นอาทิตย์ถัดไปหรือครั้งต่อไปอีกเห็นว่าจะไม่เพียงพอ แล้วก็พอปิดสมัยประชุมแล้วเพื่อนสมาชิกฯ ทุกคนจะมีภารกิจในการทำงานเพื่อช่วยเหลือพี่น้องประชาชนได้น้อยมากถ้าเราตั้งคณะกรรมการไม่ได้ เพราะฉะนั้นอยากฝากเรียนนิดหนึ่ง และที่สำคัญในข้อบังคับฯ อย่างที่ท่านกรรมาธิการยกร่างฯ ได้กล่าวถึงนะครับ เราก็ไม่ใช่เรื่องของว่ารับไปแล้วเป็นข้อที่แก้ไขไม่ได้ ในส่วนที่ผมพูดไว้ว่าร้อยละ ๕ ที่อาจจะม็ข้อท้วงติง เรายังเอาตรงนั้นมาแก้ไขกันได้ แต่ ณ วันนี้ขอให้เพื่อนสมาชิกฯ ทุกท่านช่วยกันก้าวเดินก่อนครับ ก้าวเดินออกไปให้ได้เสียก่อน ไม่อย่างนั้นประโยชน์ที่จะตกแก่พี่น้องประชาชนจะเข้าไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทางคณะกรรมการเชิญให้ท่านทิพย์วัลย์ได้แสดงความคิดเห็นนิดหนึ่งครับ

นางทิพย์วัลย์ สมุทรักษ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉันทิพย์วัลย์ สมุทรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ดิฉันขอเสนอแนะ ๒ ข้อนะคะ ก่อนอื่นคืออยากจะขอขอบพระคุณท่านคณะกรรมการวิสามัญที่ได้ใช้เวลาอันรวดเร็วประชุมถึง ๕ ครั้ง ออกร่างระเบียบของพวกเราออกมา ดิฉันคิดว่าระเบียบข้อบังคับฯ ของเรานั้นสำคัญที่สุด

อยากจะเรียนปรึกษาท่านประธานฯ และที่เพื่อน ๆ ในที่ประชุมว่า ใกล้เคียงรับประทาน
อาหาร ถ้าเราจะทยอยกันออกไปรับประทานอาหารแล้วก็ทยอยกันเข้ามา ดิฉันคิดว่า
ไม่เหมาะสม เรื่องตรงนี้สำคัญอยากจะให้ออกไปพร้อมกันแล้วก็กลับมาประชุมพร้อมกัน
อันนี้เป็นเรื่องเสนอแนะนะคะ แต่ไม่ใช่เรื่องที่จะซีเรียส (Serious) แต่เรื่องທີ່อยากจะเรียน
ก็คือว่า ดิฉันได้ทำการตอบคำถามทุกอย่างที่ท่านคณะกรรมการได้บอกให้ทำ แล้วก็ต้อง
ขอขอบพระคุณว่า เรื่องที่ดิฉันได้เสนอมานั้นได้บรรจุอยู่ในหมวดกรรมการนี้ แต่อยากจะ
เสนอแนะอย่างนี้ค่ะ เวลาอ่านดูแล้ว ในฐานะที่เป็นอาจารย์ เป็นอดีตคนบดีมา เอกสาร
อ่านแล้วสับสนวุ่นวาย โดยเฉพาะในเรื่องของกรรมการนี้ คือท่านก็จะบอกว่ามีกี่คณะ
ดังต่อไปนี้ แล้วก็บอกเป็นพลความยาวไปหมดเลย ไม่แบ่งว่าอ่านจหน้าทีควรจะเป็น
อย่างไร ๑,๒,๓,๔,๕ อย่างที่เมื่อสักครู่ท่าน พลเรือเอก สุรศักดิ์ ได้พูดถึง ท่านก็จะอ่านมาใน
พ.ศ. ๒๕๔๔ มองดูแล้วก็ป็นรูปธรรมมองชัดเจน อย่างของท่านเลิศรัตน์กับคณะนี้
ก็บอกกว้าง ๆ อย่างของดิฉันเรื่องของ “เด็ก” ซึ่งเสนอไปนี่เป็นคณะที่ ๑๕ ท่านก็เอาไป
รวม แล้วอ่านดูก็เข้าใจ แต่เข้าใจน้อยกว่าแบบเดิมปี ๒๕๔๔ ก็ขอเรียนว่า ถ้าเพื่อที่จะปรับ
พลความออกมาเป็นหัวข้อ ๑, ๒,๓,๔,๕ อย่างตัวอย่างในปี ๒๕๔๔ ก็จะเป็นพระคุณ
อย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดียวขอสลับกันนะครับ ให้ทางคณะกรรมการได้ชี้แจงเชิญท่านเลขาธิการครับ

พลเอก เลขาธิการ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ก็ขอขอบพระคุณสำหรับคำอภิปรายต่าง ๆ ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่จริงแล้วในคณะกรรมการชุดนี้มีผู้แทนของพวกท่านอยู่ ๒๓ คน ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ก็สูงพอสมควร แล้วก็มีความหลากหลาย มีนักกฎหมายอยู่ ๖ - ๗ ท่าน การร่างข้อบังคับฯ นี้ก็ไม่ได้ใช้เวลา ๕ ครั้ง จริง ๆ แล้วใช้เสาร์ อาทิตย์ ใช้วันอื่น ๆ คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ก็ทำงานทุกวันเพื่อให้ได้ข้อบังคับฯ ที่สมบูรณ์ที่สุดก็อย่างที่ท่านเรื่องไกรบอก ผมเองก็ยอมรับว่าไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ ในระหว่างที่ส่งไปให้ท่านผมเองได้รับทางไปรษณีย์เมื่อวันอาทิตย์ เราทำเสร็จวันศุกร์เย็น วันศุกร์กลางคืนก็โรเนียว วันเสาร์เช้าก็ใส่อีเอ็มเอส (EMS.) บางท่านบอกส่งมาช้า ๆ จะได้มีเวลาอ่านน้อย ๆ ผมบอกให้รีบส่งเลย ก็ส่งไป ผมนั่งอยู่ที่บ้าน ๑๐ โมงเช้าไปรษณีย์มาส่งที่บ้าน อยากรู้ก็ดี ทุกคนมีเจตนาร่างข้อบังคับฯ นี้ให้เป็นข้อบังคับฯ ของสมาชิกวุฒิสภาชุดนี้ แล้วไม่ใช่ของคณะกรรมการผมขอยืนยันอย่างนั้น เรามีข้อมูลที่ตอบแบบสอบถามอยู่เกือบ ๒๐ หน้าที่เรานำมาใช้ในการที่จะตัดสินใจเป็นหลักว่าอยู่ได้ก็คณะ ความยาวก็ปี คณะควรจะมีอะไรบ้างทำไมออกมา ๒๒ คณะ ก็พวกท่านบอกเอง ทุกท่านก็อยู่ตรง ๒๑, ๒๒, ๒๔ ก็จึงเป็นตรงนี้มีรองประธานของผมท่านอยากได้ ๑๕ ท่านยังยอมเลย พอผมเอาให้ท่านดู ก็ต้องยอมรับว่าที่ส่งให้ท่านนี้ไม่ถูกใจทุกท่าน แน่แน่นอนไม่มีทางถูกใจ แต่สิ่งที่เรายึดคือเราจะเอาค่าเฉลี่ยที่สมาชิกฯ ส่วนใหญ่ได้มีความเห็นพ้องต้องกัน ก็ยังมีโอกาสแก้ไขได้ นี้ผมก็เตรียมแก้ไขไว้ ๖ - ๗ มาตราอยู่แล้ว ที่ท่านสมาชิกฯ หรือเจ้าหน้าที่ได้พบว่าข้อความไม่กระชับ ควรจะปรับปรุง เดียวก็จะได้แก้ไขต่อไป สิ่งที่ผมอยากจะเรียนเสนอแนะนะครับ คือที่ผมจะเสนออยากจะให้ใช้ข้อบังคับฯ ปัจจุบันนี้ในข้อ ๑๑๑, ข้อ ๑๑๒, ข้อ ๑๑๓, ข้อ ๑๒๐ และข้อ ๑๒๑ เพื่อให้การประชุมรับหลักการในวาระที่ ๑ ไม่มีอะไรที่จะผิดหลักการหรือครับ แก้ได้ทุกข้อ แก้ได้ทุกประเด็น หลังจากนั้นเราจะไล่เรียงตามมาตรา ผมได้เรียนกับท่านประธานฯ กับเพื่อนสมาชิกฯ ว่า ที่ท่านประธานฯ พูดว่ามี ๒ วิธี วิธีตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ไม่ว่าจะ

กรรมการชุดนี้หรือคณะกรรมการอีก ๑ คณะ แล้วปล่อยให้พวกเราไปแปรญัตติจะคิด
สงกรานต์ กว่าจะแปรญัตติ ได้ก็ต้องเป็นอาทิตย์ถัดไป กว่าเราจะกลับมาตรงนี้ได้อีก
ประมาณ ๒ อาทิตย์ กว่าท่านจะไปพบกับคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นเพื่อไปชี้แจง แล้ว
กรรมการชุดนั้น ก็จะต้องนำกลับเข้ามาวาระที่ ๒ ที่นี้ แล้วก็จำกัดสิทธิ ท่านที่ไม่ได้ไป
แปรญัตติก็จะไม่มีสิทธิพูดในที่ประชุมนี้ ซึ่งที่จริงแล้วไม่ได้คิดว่า เสียเวลามากกว่า ท่านมี
โอกาสพูดและแสดงความคิดเห็นน้อยกว่า เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอกับท่านประธานฯ ไป
แล้วว่าเมื่อท่านสมาชิกฯ รับหลักการแล้ว เราจะไล่ตั้งแต่มาตรา ๑ เลย ซึ่งผมเองก็เตรียมแก้
ไว้แล้ว ๖ - ๗ มาตรา ก็ขอแก้ไขเวิร์ดดิ้ง (Wording) บ้าง ที่นี้ในสาระที่สำคัญก็คงจะมีอยู่ใน
หมวด ๔ เราก็จะเปิดโอกาสได้ดิสคัส (Discuss) กัน ให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แล้วจาก
ความคิดเห็นว่าทำไมคณะกรรมการได้เสนออย่างนี้ด้วยวิธีนี้ต่าง ๆ อย่างที่ท่านทิพย์วัลย์
หรือท่านสมาชิกฯ อยากจะให้ปรับเปลี่ยนอย่างไร เดียวก็ว่ากันอีกทีหนึ่งนะครับว่าฟอร์แมต
(Format) ไหนจะเหมาะ แต่ที่จริงเราไม่ได้คิดขึ้นเองหรอก เราก็อยากจะให้สอดคล้องกัน
ในเรื่องของฟอร์แมต ของ ส.ส. เขาก็ร่างเสร็จแล้ว เขาใช้ฟอร์แมตแบบนี้ คือสภาที่อยู่ติด ๆ กัน
จริง ๆ ก็ห้องเดียวกันนี้แหละ เพราะฉะนั้นทำอะไรก็พยายามทำให้สอดคล้องกัน ไม่ใช่คน
หนึ่งไปขวา คนหนึ่งไปซ้าย นั่นเป็นที่ไปที่มา แต่ไม่ใช่หมายความว่า จะคิดว่าการแบ่งข้อ
ต่าง ๆ กรอบเวลาสมมุติว่า ถ้าเราผ่านได้ ๓ วาระ ซึ่งอาจจะเป็นวันนี้หรือเป็นวันที่ ๑๘ ก็ได้
ถ้ายังแสดงความคิดเห็นกันไม่จบ ผมก็ไม่ได้บอกว่าจะต้องจบวันนี้ แต่ทุกท่านมีสิทธิพูด
ทุกมาตราเลย และเมื่อครบ ๑๕๐ มาตราแล้วใครจะย้อนกลับไปไหนก็ยังได้อีก จนทุกคน
พอใจว่า ๑๕๐ มาตรานี้สมบูรณ์ ดีที่สุด พวกเราส่วนใหญ่เห็นด้วย เราก็รับหลักการใน
วาระที่ ๑ ยังมีงานที่ต้องทำอีก หลังจากนั้นเราจะต้องตั้งคณะกรรมการเข้ามาอีก ๑ คณะ
เลือกคณะกรรมการสรรหาสมาชิกฯ เพื่อไปดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการทั้ง
๒๒ คณะนี้ ขึ้นตอนตรงนั้นต้องใช้เวลาอีก ๒ - ๓ อาทิตย์ ต้องไปออกแบบสอบถามให้
ท่านสมาชิกฯ แจกความประสงค์ ถ้าตามร่างนี้ก็แจ้งได้ ๒ คณะ ถ้าเกินจาก ๑๕ ก็ต้องไป
ต่อรองกัน ไปขอร้องกัน ไปเกลี้ยกัน ใช้เวลา ๒ - ๓ สัปดาห์ก็ไม่จบ ต้องกลับมาในที่ประชุม
แห่งนี้อีก หลังจากที่ได้รายชื่อทั้ง ๒๒ คณะแล้ว ๘ - ๑๕ คน ให้ที่ประชุมแห่งนี้รับรอง
ตามรายชื่อที่คณะกรรมการชุดนั้นออกไปทำมา ซึ่งก็ยังไม่รู้ว่าจะเป็นการประชุมเมื่อไร

ถ้าเข้าไปถึงกลางเดือนพฤษภาคม เสร็จแล้วท่านยังจะต้องกลับไปตั้งตำแหน่งต่าง ๆ อีก
คือต้องไปเลือก ประธานฯ เลขานุการฯ รองประธานฯ โฆษกฯ ต่าง ๆ แล้วถ้าอย่างนั้นไปตั้ง
ผู้ชำนาญการ ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ เลขานุการ ท่านจะเห็นขั้นตอนต่าง ๆ ว่า วันที่ ๑๖
พฤษภาคม เป็นการประชุมครั้งสุดท้ายของเรา-----

ดังนั้นคณะกรรมการก็จะไปทำงานก็จะเตรียมไปดูงานที่โน่นที่นี้ในช่วง ๒ เดือนครึ่งที่จะหยุด เพราะฉะนั้นมีขั้นตอนในการทำงานค่อนข้างมาก เราจึงได้เสนอว่าให้ใช้กรรมการเต็มสภา แล้วทุกคนมีสิทธิพูดได้ตลอดเวลา มีสิทธิแก้ไขได้ทุกมาตรา ซึ่งผมเชื่อว่าถ้าวันนี้ไม่เสร็จก็เสร็จในวันที่ ๑๘ ก็ยังคิดว่าที่เราไปตั้งคณะกรรมการแยก ก็อยากจะขอเสนอถ้าที่ประชุมเห็นชอบว่าเราขอใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ในข้อ ๑๑๒ วรรคสอง เพื่อใช้กรรมการเต็มสภา แล้วพิจารณาในวาระที่ ๒ กับวาระที่ ๓ ต่อเนื่องโดยทุกท่านเป็นทั้งสมาชิกวุฒิสภาและทุกท่านเป็นกรรมการ แต่ในขั้นแรกนี้อยากให้ช่วยกันรับหลักการก่อน เราก็จะเดินหน้าไปตั้งแต่ข้อ ๑ จนถึงข้อ ๑๕๑ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เดี่ยวคงมีคนเสนอ เชิญท่านอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ ครับ เชิญครับ

นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายแพทย์ อนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ ครับ ส.ว. จังหวัดสุรินทร์ ครับ ก็ต้องเรียนว่าด้วยความขอบคุณที่คณะกรรมการวิสามัญร่างข้อบังคับฯ ผมอยากเรียนว่าผมหลาย ๆ ท่านคงมีความเข้าใจและก็มีความรู้ในการทำงานในสภา แต่ผมขออนุญาตว่าผมเป็นรถป้ายแดงอาจจะยังไม่ทราบอะไรมาก ผมรู้สึกเหมือนกับอะไรจะข้าม ๆ ไป แล้วก็เหมือนกับคล้าย ๆ จะบังคับอะไรอย่างนั้นอยู่ ผมเรียนว่าจริง ๆ แล้วเรื่องรับหลักการนี้ ถ้าเรามี ๓ วาระ มีรับหลักการ แต่รับหลักการก็คงต้องพูดให้เรารับหลักการที่คณะกรรมการได้กล่าวมานี้ว่าขั้นตอนในการทำงานมานี้ก็ชื่นชมนะครับ ก็คงจะเป็นอย่างที่ได้ศึกษาหลาย ๆ ด้านมาแล้ว แต่การจะเข้าถึงคำว่า รับหลักการ นี้ ผมต้องขอบคุณท่านเลขานุการคณะกรรมการซึ่งได้ชี้แจงว่าร่างข้อบังคับฯ อันนี้มีเป็นอย่างไร แต่จริง ๆ แล้วผมอยากให้ทราบว่ามิข้อดี ข้อเสีย ข้อเด่นตรงไหน พวกเราฟังแล้วเราก็รับหลักการเพื่อที่จะไปทำวาระที่ ๒ แต่การที่ยังไม่ทันจะพูดวาระที่ ๑ ให้ดี ๆ ทุกคนควรจะรับต้องรับและมีข้างหน้า ผมว่าข้างหน้าตรงนั้น หรือเวลาตรงนั้นก็ไม่ใช่ว่าเรื่องคณะกรรมการที่จะมาบอกขั้นตอนว่าจะต้องไปเป็นอย่างไร ผมคิดว่าพวกเราทุกคนเข้าใจ พวกเราเดินหน้า

ก้าวออกมาแล้ว ทุกคนอยากมีข้อบังคับฯ ของเรา และพวกเราที่อยากมีคณะกรรมการ เพื่อจะไปทำงานนี้ พวกเราทุกคนอยากมีอยู่แล้ว ผมอยากเรียนว่าในวาระที่ ๑ รับหลักการก็ต้องพูดให้เราฟัง ก็อย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาบางท่านได้กล่าว บางทีเรายังไม่ได้อ่าน เราอยู่ต่างจังหวัดบางทีแล้วก็บังเอิญผมอยู่กรุงเทพฯ แต่หนังสือส่งไปที่ต่างจังหวัด แน่แน่นอนผมไม่ได้อ่าน ผมอ่านวันนี้ แล้วบอกว่ารับหลักการเลย ผมว่าทำไมกรรมการไม่พูดล่ะครับว่า โอ.เค. หลักการการทำงานทำไปอย่างนี้ โอ.เค. เข้าใจดีมาก มีข้อเด่นอย่างไร มีข้อน่าสนใจอย่างไรของข้อบังคับฯ ของพวกเรา เราฟังแล้วเราก็ถูกต้องรับหลักการ แต่ในรายละเอียดนี้ก็ไปว่ากันในวัน ๒ ซึ่งผมก็ไม่เข้าใจว่าจะไปตั้งคณะกรรมการวิสามัญรับหรือเต็มสภา ผมก็ไม่ทราบ ถ้าตั้งคณะกรรมการวิสามัญ แล้วผมไม่ได้เป็น แล้วก็ไม่ได้ฟัง ถ้าเต็มสภาผมได้ฟัง ผมอยากเรียนว่าถ้าเป็นไปได้กรุณาว่ามีข้อดี ข้อเด่น ข้อบังคับฯ ของเราน่าจะดีที่สุดในช่วงนี้ อย่างไรก็ตาม มีตรงไหนที่เป็นจุดไฮไลท์ (Hi-Light) ของเรา แล้วเป็นข้อที่เราระแวดระวังมาอย่างดีแล้ว พวกเราฟังแน่นอนอาจจะมีความ ๕๕ เปอร์เซ็นต์ อีก ๕ เปอร์เซ็นต์ ไปคุยกันต่อ อย่างนั้นผมจะรับหลักการ แต่ถ้าไม่พูดอะไรเลย ซึ่งอย่างที่เรียนว่าเมื่อสักครู่ที่กำลังเข้าดีแล้วที่ท่านเลขานุการได้กรุณาได้บอก ซึ่งดีมากถ้าเพื่อมีรายละเอียดอีกหน่อยพวกเราก็จบ ถ้าไม่รับหลักการล่ะครับ เขามีบอกรับหรือไม่รับ เพราะฉะนั้นตอนรับคุยให้กว้าง ๆ ไม่ใช่บอกวิธีทำงานอย่างเดียวว่าทำงาน ซึ่งเราชื่นชมแล้ว โอ.เค. ถูกต้องแล้วอะไรอย่างนี้ ผมขออนุญาตเรียนอย่างนี้ครับ ก็กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวิเชียร สั้น ๆ นะครับ

นายวิเชียร คันถ่อง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผมวิเชียร คันถ่อง ความจริงเพื่อนสมาชิกฯ ที่ลุกขึ้นแสดงความคิดเห็นเมื่อสักครูนี้นั้นคือสิ่งที่ถูกต้อง เพราะอย่างน้อยก่อนที่เราจะรับหลักการในเรื่องหนึ่งเรื่องใด ทางฝ่ายผู้เสนอญัตติต้องบอกในที่ประชุมนี้ว่าเป็นอย่างไร แต่ถึงอย่างไรก็ตาม อยากจะขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกฯ ว่าเป็นความจำเป็น เพราะเรายังไม่มีข้อบังคับฯ ของการประชุมที่นี้ เมื่อไม่มีข้อบังคับการประชุมที่นี้ ตอนนี้อย่างไรก็มาเสร็จแล้ว ถามว่าเป็นที่พอใจของเราหรือไม่อย่างน้อยที่สุดผมคิดว่าโอกาสในการซักถามของที่ประชุมแห่งนี้ว่ารับหรือไม่รับ แต่ถึงอย่างไรก็ต้องรับนั่นแหละครับ แต่อย่างน้อยที่สุดได้แสดงความคิดเห็น ความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกฯ เามาประกอบในการพิจารณาในวาระที่ ๒ คือในการพิจารณาตามรายมาตราต่อไปก็คงจะเป็นประโยชน์เหมือนกัน เพราะถึงไหน ๆ คณะกรรมาธิการที่ไปยกร่างฯ และเสนอร่างอันนี้ก็ได้ออกความคิดเห็นมาแล้วว่า ระยะเวลาในการพิจารณากร่างฯ นี้ต้องใช้ระยะเวลาไม่นานนัก อีกประการหนึ่งว่ากันจริง ๆ ก็คือไปใช้ข้อบังคับฯ ของปี ๒๕๔๔ มาเป็นตัวหลัก แล้วเราก็อกร่างฯ ขึ้นมาใหม่บ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะฉะนั้นส่วนที่ยกร่างฯ ขึ้นมาใหม่เล็ก ๆ น้อย ๆ อาจจะเป็นที่กังขาหรือว่าเป็นที่เข้าใจของเพื่อนสมาชิกฯ ว่าที่ยกร่างฯ เพิ่มเติมขึ้นมาจะมีอะไรตรงไหนบ้างนอกเหนือจากข้อบังคับฯ ของปี ๒๕๔๔

อีกประการหนึ่งผมคิดว่าที่ประชุมแห่งนี้คงจะมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องจำนวนคณะกรรมาธิการ ท่านต้องชี้แจงเขาเล็กน้อยครับ ผมว่านะครับท่านประธานฯ ครับ น่าจะต้องชี้แจงเขาเล็กน้อยว่า ทำไมต้องใช้ ๒๒ คณะ และทำไมทุกคณะเหมือนกับกระทรวงต่าง ๆ ที่เราได้มานั้นแหละ ความจริงกรณีที่เป็นเรื่องด่วนมีเรื่องอะไรบ้าง กรณีที่จำเป็นที่จะต้องแก้ปัญหาของชาติมีอะไรบ้าง ถามว่าถ้ามีข้อสงสัยว่าคณะกรรมาธิการ ๒๒ คณะเรามีอยู่ ๑๕๐ คน ถ้ามี ๒๒ คณะนี้จะพอไหม แล้วไม่ใช่เฉพาะเรื่องนี้ เรื่องอื่น ๆ อีกด้วย ที่จะเข้าสู่สภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นท่านต้องมาคิดถึงในจุดนี้ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าเป็นปัญหาข้อสงสัยซึ่งบรรดามวลสมาชิกฯ ที่นั่งอยู่ที่นี้มีสิทธิที่จะสงสัย แล้วก็ยังมีสิทธิที่จะซักถาม

ผู้ร่างฯ ได้ ถ้าผู้ร่างฯ ได้ชี้แจงเสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นที่เข้าใจก็คิดว่านั่นคือเราก็มีโอกาที่จะรับหลักการในข้อบังคับฯ ที่ยกร่างฯ ขึ้นมา ก็แสดงความคิดเห็นนอกเหนือไป เพราะถึงไหน ๆ ก็ต้องยอมรับล่วงหน้ากันอย่างนั้นนะครับ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงต้องยอมรับ แล้วก็ในขณะที่เดียวกันอย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการยกร่างฯ บอกว่าน่าจะใช้ที่ประชุมนี้เป็นคณะกรรมการเต็มสภา ผมก็เห็นด้วย เพราะถึงไหน ๆ ก็มีอยู่เฉพาะเกี่ยวกับชุดของคณะกรรมการซึ่งเราไม่ค่อยเห็นพ้องกันเท่า นั้น นอกจากนั้นเรื่องอื่น ๆ ก็คงไม่ค่อยมีปัญหาอะไร ขอกราบขอบพระคุณครับ

- ๓๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านธีระจิตต์ เชิญครับ

นายธีระจิตต์ สติโรตมวงศ์ : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ความจริงผมยกมือก่อนที่เมื่อสักครู่ที่ท่านประธานคณะกรรมการจะชี้แจงเพิ่มเติมให้พวกเราทราบก็ขอบคุณมาก ชี้แจงได้ชัดเจน สิ่งที่ผมได้ฟังท่านสมาชิกฯ ทุกท่านได้พูด ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ เพราะผมคงใช้เวลาสั้นนิดเดียว คือที่ผมอยากจะเสนอเป็นข้อสังเกตเพิ่มเติม เรื่องคณะกรรมการ มีคณะกรรมการหนึ่งที่วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสารสนเทศ ทั้งโทรคมนาคม ผมอยากจะให้ข้อสังเกตว่า ความจริงเป็นงานที่ใหญ่แล้วจากคณะกรรมการอื่นเราจะเป็นเฉพาะเจาะจงไปดูแลการบริหารของกระทรวงแต่ละกระทรวง คำว่า วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เราอย่าไปตีความว่าเทคโนโลยีและสารสนเทศก็ต้องอยู่ด้วยกันอะไรอย่างนี้ อาจจะอันนั้นจะไปอยู่โทรคมนาคมเป็นอะไร เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากข้อสังเกตว่า ถ้าแยกออกมาได้เป็นคณะกรรมการวิทยาศาสตร์ และอีกอันหนึ่งก็เป็นสารสนเทศ เทคโนโลยีและโทรคมนาคม ผมคิดว่าอยากจะฝากเป็นข้อคิดอันหนึ่ง ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านณพฤษภ์ เชิญครับ

พลอากาศเอก ณพฤษภ์ มัณฑะจิตร : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม พลอากาศเอก ณพฤษภ์ มัณฑะจิตร สมาชิกวุฒิสภา ขอกราบเรียนว่า ด้วยเห็นความปรารถนาดีของทั้งคณะกรรมการวิสามัญกร่างข้อบังคับฯ แล้วก็ความหวังดีของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา ก็อาจจะทำให้มีการรวบรัดจนเสียหลักการบ้าง เพราะปรารถนาดีจะได้รีบทำงานให้กับประชาชน ผมก็เลยอยากจะขอหารือท่านประธานฯ เหมือนกับเริ่มต้นใหม่ ผมเรียนว่าผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสุรินทร์ ท่านอนันต์ แล้วก็เรียนเสริมท่านวิเชียร คันท่อง ก็คือว่ากรุณาให้ทางคณะกรรมการวิสามัญกร่างข้อบังคับฯ เริ่มต้นใหม่ ก็เสียเวลาไปสักเล็กน้อย แสดงหลักการ เพื่อให้เรารับหลักการ เสนอดอนกล่าวขึ้นต้นเป็นกล่าวเกริ่นเฉย ๆ ไม่ได้บอกว่าการคืออย่างไร อย่างที่ว่านั่น แล้วก็เราจะรับหลักการเราก็รับ

หลักการแบบรวบรัด ดีไม่ดีก็จะโดนประชาชนเขาต่อว่าว่ารับหลักการ แล้วจะไปแก้ตัวว่าเพื่อความรวดเร็วในการทำงานให้ประชาชน ก็ต้องไปแก้ตัวซ้ำซ้อน ความจริงหลักการที่ท่านจะเสนอมานี้ ก็ขอเพียงสั้น ๆ ก็ได้ ท่านไม่ต้องให้เราสั้น ๆ ท่านก็สั้นเสียเอง แต่ว่าให้เป็นหลักการให้สั้น ๆ อย่างที่ว่าจริง เราก็ฟัง มีเพียงไม่กี่ข้อหรือหกข้อที่จะเป็นหลักการสั้น ๆ เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียก็ดี ในที่ขยนี้ลดตรงนั้นมาตรงนี้มา จะได้มีการประชุมตอนนั้นตอนนี้เป็นประเด็นสั้น ๆ แล้วพวกเราก็ยินดีที่จะไม่อภิปรายแล้วครับ ผมคิดว่าทุกคนในหัวใจขณะนี้ยินดีรับหลักการ แต่ทำไมต้องพูด ก็ต้องพูด เดียวประชาชนเขาจะว่าเอาเราไม่พูด เพราะฉะนั้นต้องพูดทำอย่างไรให้สั้น ๆ คณะกรรมาธิการก็หาวิธีให้สั้น ๆ โดยทำให้ละมุนละไม แล้วก็ถูกหลักการ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดียวจะเปิดโอกาสให้ทางประธานคณะกรรมการวิสามัญกร่างข้อบังคับฯ ได้กล่าวถึงหลักการและเหตุผล เพื่อที่จะโน้มน้าว หรือเพื่อที่จะให้พวกเราเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการหรือไม่ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะไปถึงตรงนั้น ผมขอให้ท่านดวงได้อภิปรายหน่อยครับ

นายดวง อันทะไชย : กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ความจริงผมว่าถ้าที่ประชุมเห็นว่าจะต้องพิจารณาในวาระที่ ๑ ก็รับหลักการ ถ้าผมฟังท่านประธานฯ ท่านประธานฯ ไม่ต้องชี้แจงอีกแล้วครับ ผมฟังท่านประธานฯ และท่านเลขาธิการฯ ได้กรุณาชี้แจงหลักการชัดแล้วในวาระที่ ๑ หลักการประการที่ ๑ ก็คือว่า วันนี้สภาแห่งนี้มีความจำเป็นที่จะต้อง มีข้อบังคับฯ ของตัวเองใช้ แล้วก็จำเป็นทุกสภาที่จะต้อง มีข้อบังคับฯ ไม่มีทางที่จะเป็นอื่นไปได้

ประการที่ ๒ ข้อบังคับฯ นี้คือ เครื่องมือของสภาในการที่จะต้องปฏิบัติงานร่วมกันตลอดไปจนถึงการใช้ในคณะกรรมการ หัวใจสำคัญนี้เป็นเรื่องที่จะต้องทำนี้คือหลักการใหญ่เลยครับ

ประการที่ ๓ รายละเอียดที่ท่านเลขานุการฯ ได้กรุณาชี้แจง ผมคิดว่านั้นคือเรื่องที่มีความแตกต่างระหว่างข้อบังคับฯ เมื่อปี ๒๕๔๔ ข้อบังคับของสภานิติบัญญัติแห่งชาติปี ๒๕๔๕ และรายละเอียดเพิ่มเติมที่ได้แก้ไขให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ผมคิดว่า ๓ - ๔ ประการนี้ สภาแห่งนี้ก็ควรที่จะต้องรับหลักการได้แล้ว ท่านประธานฯ ก็ไม่ต้องชี้แจงอีกนะครับ ผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ถ้าโดยหลักการอย่างนี้ส่วนตัวผมเห็นด้วยในการรับหลักการในวาระที่ ๑ เพื่อที่จะต้องไปแก้ไขเพิ่มเติมในวาระที่ ๒ ต่อไป กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเลขาธิการฯ ท่านจะขอชี้แจง แล้วก็เดี๋ยวจะขอความเห็นจากที่ประชุม นะครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) :
เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญกร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ก็ต้องขอขอบพระคุณสำหรับความคิดเห็นของท่านสมาชิกฯ ทุกท่าน ขอบคุณท่านดวง ที่เห็นว่าได้พูดหลักการไปพอสมควรแล้ว แต่เพื่อให้ท่านสมาชิกฯ ได้รับทราบเพิ่มเติมอีกเล็กน้อยนะครับ ก็ทางผมเองก็ยินดีที่จะเพิ่มเติมในรายละเอียดของเนื้อหาสาระที่มีความแตกต่างของข้อบังคับฯ ที่เราได้ยกร่างขึ้นมา ก็อาจจะมีซ้ำกับที่ท่านเลขฯ สุรชัย หรือผมได้พูดไปแล้วบ้าง เราก็ได้หยิบปี ๒๕๔๔ มาเป็นหลัก มีการแก้ไขค่อนข้างมาก ทุกข้อ เกือบทุกวรรคก็โดยเหตุที่สำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างเช่น แม้แต่การแต่งตั้งถอดถอนต่าง ๆ ก็จะมีเนื้อหาสาระที่แตกต่างจากรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ จึงทำให้ต้องมาแก้ไขให้สอดคล้อง แต่เราได้เพิ่ม

มาตรการต่าง ๆ เพื่อให้ท่านสมาชิกฯ มีโอกาสในการทำงาน ในการแสดงความคิดเห็น ในที่ประชุมได้กว้างขวางขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการอภิปราย การตั้งกระทู้ต่าง ๆ ก็จะไม่มีการจำกัดมากนัก รวมถึงเราได้กำหนดประเด็นซึ่งเคยเป็นปัญหาของวุฒิสภา ในครั้งก่อน ๆ อย่างเช่น เรื่องของการถอดถอน เราก็ได้ใส่ไว้เป็นส่วนหนึ่งของ ข้อบังคับการประชุมฯ นี้ว่าเมื่อประธานวุฒิสภาได้รับเรื่องยื่นถอดถอนจากผู้มีสิทธิ ยื่นแล้วนี้ ประธานวุฒิสภามีหน้าที่จะต้องทำอะไรบ้างที่จะต้องแจ้งให้ท่านสมาชิกฯ ต่าง ๆ ได้รับทราบบ้าง อันนี้ก็จะมีกำหนดไว้ในข้อบังคับฯ ใหม่เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น ว่าอย่างน้อยพวกเราทุกคนได้รับรู้ว่า มีกระบวนการในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงของหน่วยงานต่าง ๆ ที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ให้วุฒิสภาแห่งนี้มีอำนาจในการถอดถอน นั่นก็เป็นสิ่งใหม่ที่ใส่ขึ้นมา อย่างที่เรียน ให้ทราบว่าท่านกรรมาธิการทั้ง ๒๓ ท่านนี้ก็ได้ให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่นำมาใส่ไว้ใน ร่างข้อบังคับฯ ฉบับนี้ ส่วนในเรื่องที่เป็นเรื่องของความคิดเห็นที่อาจจะแตกต่างกันนั้น เราได้พยายามยึดถือจากสถิติข้อมูลที่ผมเรียนให้ทราบแล้ว ผมขอเรียนชี้แจงไปเลยสัก ๒ - ๓ ประเด็น อย่างประเด็นอายุของกรรมาธิการนี้ เราได้กำหนด ๓ ปีก็เพราะว่าถ้าเรา กำหนดเป็นอย่างอื่นอย่างเช่น ๒ ปี ก็จะทำให้ชุดหลังมีอายุเพียงปีเดียวหรืออาจจะไม่ถึง ด้วยซ้ำไป อายุ ๓ ปีจึงเป็นอายุที่ทำให้การทำงานนี้ต่อเนื่อง หมายความว่าในแต่ละคณะ เมื่อได้บรรจุหรือสรรหาบุคคลไปลงในคณะใดนั้นแล้วก็จะอยู่ด้วยกันประมาณ ๓ ปี จนกว่าจะมีการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาชุดใหม่เข้ามา ก็จะยุบเลิกทุกคณะ แล้วก็มีการเข้าสู่ กระบวนการในการแต่งตั้งสมาชิกของคณะกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภาใหม่ อันนั้น เป็นเหตุผลซึ่งก็สอดคล้องกับที่ท่านสมาชิกฯ เสนอ ส่วนใหญ่ก็เสนอ ๒ ปี กับ ๓ ปี แต่เนื่องจากว่าการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมาธิการนั้นในอดีตส่วนใหญ่ก็จะมี ๒ ปีบ้าง แล้วท่านสมาชิกฯ ก็มีความคิดเห็นจะให้อยู่ ๒ ปี หรือ ๓ ปี ให้อยู่ประมาณ ๒ ปี เราจึงได้ออกแบบว่าให้ใช้ ๑ ปีครึ่ง เมื่อมีการเลือกประธานฯ รองประธานฯ เลขานุการ หรือโฆษกฯ แล้วนี้ ของแต่ละคณะซึ่งแต่ละคณะมีสิทธิที่จะเลือกกันเอง ก็ให้อยู่ใน ตำแหน่งนั้นไป ๑ ปีครึ่งทำหน้าที่ ๑ ปีครึ่งหลังจากที่ได้รับการแต่งตั้ง -----

เมื่อครบ ๑ ปีครึ่งแล้วให้มีการเลือกตั้งกันใหม่ ตรงนี้ก็จะเป็นการให้เสรีแก่สมาชิกวุฒิสภาในแต่ละคณะว่าอาจจะเหมือนกับเป็นการดูผลงานของท่านประธานฯ หรือเลขาธิการฯ ด้วย หรือเพื่อเป็นการดูว่าใครมีความเหมาะสมในภาวะตรงนั้น เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะมีความอ่อนตัวที่ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นชุดเก่าได้รับเลือกอีกครั้งหนึ่งก็ได้ อันนี้ก็เป็นอิสระของแต่ละคณะที่จะลงคะแนนเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ของตัวเอง เมื่อครบ ๑ ปีครึ่งแล้วก็อยู่ต่อไปจนครบ ๓ ปี ก็จะหมดเทอมของคณะกรรมการทั้ง ๒๒ คณะ เราได้ให้กรรมการ

แต่ละคณะมีสมาชิกฯ ๕ - ๑๕ คน ซึ่งก็เป็นข้อที่ท่านสมาชิกฯ เลือกมาด้วยคะแนนสูงสุด ๕ - ๑๕ คน มีจำนวนสมาชิกฯ ที่เลือก ๕ - ๑๕ คน อยู่ร้อยละ ๒๕.๕ อันนี้ไม่รวมกรรมการอีก ๒๓ คน มีผู้ตอบแบบสอบถาม ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕ ถ้ารวมกรรมการอีก ๒๓ คน แล้วก็จะ เป็น ๖๘ คน ก็จะประมาณร้อยละ ๔๔ ฉะนั้นผมก็ขอเรียนว่าความคิดเห็นที่เรานำมาออกแบบในเรื่องของกรรมการกับการดำรงตำแหน่งต่าง ๆ เราก็ยืนอยู่บนความคิดเห็นที่ท่านสมาชิกฯ ได้แสดงไว้ว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นอย่างไร ๕ - ๑๕ คน ก็เป็นจำนวนที่ท่านสมาชิกฯ ส่วนใหญ่เห็นชอบ ความหมายของคำว่า ๕ - ๑๕ คน ก็คือว่า ท่านจะสามารถสมัครได้คนละ ๒ คณะ อันนี้ก็เป็นมตร้อยละ ๕๐.๕ ของท่านสมาชิกฯ ที่ตอบแบบสอบถามมาให้ดำรงตำแหน่งได้ ๒ คณะ ร้อยละ ๕๐.๕ ก็หมายความว่าท่านจะสามารถสมัครได้ ๒ คณะ เพราะฉะนั้นกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคนจัดสรรคน หรือสรรหาคกลงในตำแหน่งต่าง ๆ ก็จะต้องสรรหาให้อยู่ระหว่าง ๕ - ๑๕ คน คำว่า ๑๕ คน ตรงนี้หมายความว่า ก่อนที่มีการเลือกตั้งประธานฯ ทุกคนเห็นพ้องว่า คนที่เป็นประธานคณะกรรมการนั้นให้อยู่ได้คณะเดียว ฉะนั้นถ้าเกิด ๑๕ คนนี้มีคนที่เป็นประธานคณะอื่นอยู่ก็จะเหลือ ๑๔ คน ซึ่งก็ยังไม่เสียหายอะไร กรณีที่เป็น ๕ คน ถ้าเป็น ๕ คน ถ้ามีคนเป็นประธานใน ๕ คนนี้หายไป ๑ คน ก็ต้องมีการไปขอคนอื่นมาเพิ่ม ซึ่งการเพิ่มหรือการลดสมาชิกฯ ในคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภานั้นสามารถดำเนินการได้โดยมติของที่ประชุมนี้ได้ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่ต้องห่วงว่าหายไป ๑ คน แล้วจะทำอย่างไร อันนี้ก็เป็นค่าเฉลี่ยของทุกคณะจะอยู่ที่ ๑๒ คน สมมุติโดยบังเอิญว่าทุกคณะมี ๑๒ คน ก็จะพอดี ๑๒ คน แต่ถ้ามี ๑๕ คน อยู่สัก ๒ - ๓ คณะ ก็จะมีคณะที่มีน้อยกว่า ๑๒ คน อยู่จำนวนหนึ่ง ตรงนี้จะ เป็นข้อดีแก่ท่านสมาชิกฯ คือ

ท่านสมาชิกฯ จะสามารถเลือกอยู่ในคณะได้เกือบทุกคณะที่ท่านมีความต้องการ เพราะ ๑๕ คน จาก ๑๕๐ คน คือร้อยละ ๑๐ ถ้าใจตรงกันเกินกว่านี้ก็อาจจะต้องมีการเจรจากันเพื่อเกลี้ยออกไป จึงทำให้เราคิดว่าด้วยมาตรการ ๕ – ๑๕ คน จะทำให้เราสามารถ ทำให้ท่านสมาชิกฯ ได้อยู่ในคณะกรรมการที่ท่านเลือกได้มากที่สุด อีกประเด็นหนึ่งของข้อดีของ ๕ - ๑๕ คน คือว่าผมยอมรับว่ากรรมการทั้ง ๒๒ คณะ มีน้ำหนักของงานที่ไม่เท่ากัน อย่างที่ท่านสมาชิกฯ บางท่านได้กรุณาอภิปรายไปแล้ว บางกรรมการเท่ากับเอา ๒ กระทรวงมารวมกัน บางคณะกรรมการเท่ากับเอา ๑ กระทรวง แยกออกเป็น ๒ คณะ แต่จริง ๆ แล้ว เราก็ไม่ได้มองเรื่องของกระทรวง ทบวง กรม เป็นหลักทีเดียวนัก แต่ก็ต้องเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ เพราะหน้าที่ของเราคือตรวจสอบรัฐบาล งานของรัฐบาลก็เป็นงานที่ผ่านกระทรวง ทบวง กรม เป็นส่วนใหญ่ และเป็นงานอื่น ๆ อย่างเช่น งานในเรื่องการศึกษาและตรวจสอบการทุจริต ซึ่งคณะกรรมการนี้เห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของท่านสมาชิกฯ ที่เป็นกรรมการว่าควรจะมีคณะนี้ เพื่อทำหน้าที่ในการที่จะตรวจสอบ แต่ไม่ถึงกับเป็น ป.ป.ช. นะครับ ก็อาจจะศึกษา ตรวจสอบ แล้วก็ส่งเรื่องให้กับหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการต่อ เพราะเห็นว่าเป็นไฮไลท์ (Hi - Light) ของสังคมในปัจจุบัน ซึ่งก็ยังมีต่อด้วยคำว่า “และเสริมสร้างธรรมาภิบาล” ก็จะต้องมีหน้าที่ในการทำอะไรที่เราจะให้หน่วยงานของรัฐองค์กรต่าง ๆ มีธรรมาภิบาล หรือมีกู๊ด กัฟเวอร์นแนนซ์ (Good governance) เพิ่มมากขึ้น -----

เพราะฉะนั้นหน้าที่ตรงนั้นก็จะมีอะไรที่เป็นรูปธรรมพอสมควร แล้วสอดคล้องกับอิชชู่ (Issue) ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ นะครับ เพราะฉะนั้นการเลือก การตั้งคณะกรรมการนั้นก็จึงดูทั้ง รูปแบบที่มีอยู่เดิมในของ สนช. ในของวุฒิสภา ปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๕ และของ ส.ส. แต่ทาง ส.ส. นั้น มี ๓๒ คณะ แล้วก็ดูรูปแบบของการบริหารราชการแผ่นดิน ดูรูปแบบของปัญหาที่เราคิดว่า เป็นปัญหาในสังคมนี้ ควรที่จะได้รับความเอาใจใส่เป็นพิเศษ บางอย่างสะท้อนอยู่ในฟังก์ชัน (Function) ในภารกิจจะเขียนไว้ในนั้นเลย ถ้าเราเห็นว่าเป็นอะไรที่ อย่าง เรื่องพลังงาน เป็นต้น ก็มีผู้เสนอให้ใส่เรื่องการให้ความสำคัญพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก ซึ่งในอดีตก็ไม่มีอยู่เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็有一部分ที่เราสอดใส่เข้าไป เพื่อให้เห็นว่าวุฒิสภานี้ให้ความสำคัญกับปัญหาที่เป็นปัญหาของชาติในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องคณะกรรมการที่ไปที่มา ตัวเลขต่าง ๆ การได้ตัวเลข ๒๒ ผมได้กราบเรียนแล้วว่า เป็นข้อคิดเห็นของท่านสมาชิกฯ จำนวนคณะ ๒๑ คณะ ร้อยละ ๓๔ ๒๒ คณะ ร้อยละ ๒๕ แล้ว ๒๔ คณะ ร้อยละ ๑๑ ก็เฉลี่ยอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๒๒ ร้อยละ ๒๒ นี้มีข้อคิดอีกประการหนึ่งคือว่า เท่ากับจำนวนคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาของ ส.ว. ปี ๒๕๔๓ - ปี ๒๕๔๕ บางท่านอาจไปดูในข้อบังคับฯ อาจจะเห็นว่า ๒๑ คณะ แต่เขามีการแต่งตั้งคณะที่ ๒๒ เพิ่มขึ้นในช่วงสุดท้ายของสมัยการประชุม อันนี้เป็นอีกข้อหนึ่งนะครับ คณะกรรมการทั้งหมดนี้ที่เราตั้งขึ้นตามข้อบังคับการประชุมฯ ที่ได้รับอนุมัติไปแล้ว สมมุติว่าในอนาคตนี้ยังสามารถยกเลิก สามารถปรับเปลี่ยน สามารถแต่งตั้งเพิ่มได้ด้วยมติของที่ประชุมแห่งนี้ตลอดเวลานะครับ เพราะฉะนั้นข้อบังคับฯ นี้ก็เป็นเรื่องของที่ประชุมแห่งนี้ที่จะสามารถปรับเปลี่ยนได้ในอนาคตนะครับ ก็กราบเรียนว่า ๕ - ๑๕ คน ผมพูดเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่ง บางคณะมีงานมากก็คงจะมีคนไปอยู่อาจจะ ๑๕ คน ๑๔ คน บางคณะเป็นงานเฉพาะแต่ไม่ค่อยเกี่ยวกับใคร ก็จึงแยกไว้เป็นคณะพิเศษ คนอาจจะมีแค่ ๕ คน หรือ ๑๐ คน หรือ ๑๑ คน ก็เป็นความอ่อนตัวที่ทำให้เราเฉลี่ยคนเข้าไปทำงานในแต่ละคณะ ผมก็ขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติม ก็ยินดีที่จะตอบข้อคิดเห็นหรือข้อสงสัยของท่านสมาชิกฯ ในขั้นตอนนี้เพื่อที่จะได้เห็นภาพของสิ่งที่เราได้ไปทำมา ที่เราไม่ได้ลงรายละเอียดแต่ต้น ผมต้องกราบขออภัย เพราะเราก็ไม่ได้คิดว่า มีหลักการอะไรที่ลึกซึ้งไปกว่าข้อบังคับการประชุมสมาชิกวุฒิสภาที่ต้องเกิดขึ้น แล้วเราก็ไม่ได้ไปทำอะไรพิสดารมากมายนัก

เราก็คูของเก่าปรับให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และปรับให้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้น
ในกรรมาธิการของเรามีอดีตสมาชิก สนช. มีอดีตสมาชิกของ สสร. หลายท่าน ทุกท่าน
ก็จะหยิบยกปัญหา อย่างนั้นไม่ดี อย่างนี้ไม่ดี เราก็นำมาแก้ไขเพื่อให้สามารถทุก ๆ ท่าน
มีขอบเขตในการที่จะแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมว่าเราคงอภิปรายกันมาพอสมควรนะครับ ท่านสุริยา คงจะมี
อะไรอีกครับ

นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สุริยา ปันจอร์ จาก
สตูล นิดเดียวครับท่าน คือตอนนี้อยากจะเรียนเสนอท่านประธานฯ ได้สรุป เนื่องจากว่าเรา
อภิปรายไปคนละทิศคนละทางกันไม่สามารถที่จะจบได้ เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานฯ สรุป
อันเนื่องมาจากว่าท่านประธานฯ ขอร่างข้อบังคับฯ ได้ชี้แจงโดยละเอียดแล้ว และที่สำคัญที่สุด
นั่นก็คือว่า ถ้าสมมุติว่าเราสรุปแล้วก็ประกาศใช้ วันใดที่มีปัญหา วันนั้นเราก็สามารถที่จะมา
พูดคุยกันตรงนี้ แล้วเราสามารถที่จะแก้ไขได้โดยมติของที่ประชุมครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ความจริงผมก็กำลังจะสรุปแล้วนะครับท่านสุริยา
นะครับ เพราะเราก็อภิปรายกันไปเยอะ แล้วผมคิดว่าพวกเราคงมีความเห็นเหมือน ๆ กันก็คือ
ขณะนี้เราขาดเครื่องมือในการทำงาน ผมเกรงว่าชั่วโมงเวลานี้รายงานประชุม ท่านสังเกตไหม
ยังไม่มีกรับรองรายงานประชุมสักครั้งหนึ่ง แล้วกว่าจะรับรอง ผมว่าใครมาเป็น
คณะกรรมการชุดนี้เพื่อเลยนะครับ ที่จะอ่านรายงาน-----

ผมก็คิดว่าเราก็สมควรแก่เวลานะครับ ที่จะอภิปรายต่อไป เพราะฉะนั้นผมขอใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ในข้อที่ ๑๕๔ วรรคสอง ซึ่งได้กำหนดเรื่องการพิจารณาญัตติแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับฯ ว่า ให้นำข้อบังคับฯ ว่าด้วยการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาบังคับใช้โดยอนุโลมนะครับ เพราะฉะนั้นพิจารณาร่างข้อบังคับในวันนี้จึงใช้วิธีเดียวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาบังคับโดยอนุโลมเช่นเดียวกันนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็จะขอที่จะให้มีการลงมติในวาระที่ ๑ ว่าจะรับร่างข้อบังคับฯ ฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไปหรือไม่ครับ ผมขอถามว่าท่านผู้ใดเห็นสมควรรับร่างข้อบังคับฯ ฉบับนี้ไว้พิจารณา ถ้าเห็นด้วยให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรร่างข้อบังคับฯ ฉบับนี้ไว้พิจารณาให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญลงคะแนนนะครับ ขอยุติการลงคะแนนเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผลการลงคะแนนในมติในวาระที่ ๑ มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด ๑๒๖ ท่านนะครับ เห็นด้วย ๑๒๒ ไม่เห็นด้วย ๒ งดออกเสียง ๑

ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมได้เห็นชอบในวาระที่ ๑ นะครับ

ต่อไปขอถามว่าที่ประชุมจะให้มีการพิจารณาญัตติใดพิจารณาในข้อบังคับฯ นี้ครับ เชิญเสนอครับ เชิญท่านเลิศรัตน์ครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : เรียน

ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช

สมาชิกวุฒิสภา ประธานคณะกรรมการกร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ.

ก็ได้เรียนแล้ว แล้วก็เท่าที่ฟังท่านสมาชิกฯ หลาย ๆ ท่านถึงขั้นตอนในการดำเนินการต่อ

ในวาระที่ ๒ ก็อยากจะเรียนเสนอให้ใช้กรรมการเต็มสภา ซึ่งก็ได้เรียนข้อดีแล้วว่าทุกท่าน

ก็สามารถอภิปรายได้ โดยการอภิปรายนั้นถือว่าสมาชิกฯ ทุกคนในที่ประชุมนี้ประกอบกัน

เป็นคณะกรรมการ แล้วก็สามารถดำเนินการได้เลย ไม่ต้องไปแปรญัตติ เราจะพิจารณา

เรียงตามมาตรา ลำดับมาตรา ทุกท่านก็เป็นทั้งสมาชิกฯ แล้วก็เป็นที่กรรมการควบคู่กัน

LIRT

ไปและในการที่จะขอให้ใช้ข้อบังคับฯ ในข้อ ๑๑๒ วรรคสอง เพื่อให้ใช้กรรมการเต็มสภา
ก็ต้องมีผู้รับรอง ๑๐ คน แล้วต้องเป็นมติของที่ประชุมสภานี้ด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองหน่อยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะมีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่เห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมได้มีมติที่จะ
ให้พิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมการเต็มสภานะครับ ก็หมายความว่าสมาชิกฯ
ทั้งหมดทุกท่านนั้นเป็นกรรมการมีสิทธิที่จะอภิปราย มีสิทธิที่จะเสนอแนะนะครับ
ผมขอใช้ข้อบังคับฯ ข้อ ๑๑๒ ก็อย่างที่ท่านเลขาธิการพูดก็คือ ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญโดยคณะกรรมการที่วุฒิสภาตั้งขึ้น ก็คือ
เป็นการตั้งกรรมการเต็มสภานะครับ -----

ในการพิจารณาโดยกรรมาธิการในสถานนั้นให้ถือว่าสมาชิกฯ ทุกคนในที่ประชุมประกอบกันเป็นคณะกรรมาธิการ และเป็นทั้งการพิจารณาชั้นคณะกรรมาธิการและการพิจารณาของวุฒิสภานวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับข้อรวมกันไป ก็คือเรียงตามลำดับข้อ ท่านสมาชิกฯ ครับ การพิจารณาในวาระที่ ๒ ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับข้อนั้น โดยปกติแล้วเลขาธิการฯ จะเป็นผู้อ่านทีละข้อ ๆ ไปเป็นรายข้อ และอ่านข้อความในแต่ละข้อด้วย โดยที่ร่างข้อบังคับฯ ฉบับนี้มีจำนวนมาก ถ้าอ่านข้อความในแต่ละข้อจะใช้เวลาานาน ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาให้รวดเร็ว ผมจะขอให้ทางเลขาธิการวุฒิสภอ่านเฉพาะตัวเลข ข้อที่เป็นเลขเท่านั้น ถ้าข้อใดมีสมาชิกฯ ประสงค์จะขอแก้ไขก็ขอให้ท่านยกมือเพื่อเสนอขอแก้ไข ขอเชิญท่านเลขฯฯ ได้ดำเนินการครบ ขอให้อ่านคำปรารภแล้วก็เรียงตามลำดับข้อไป เชิญท่านเลขฯฯ ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ ร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ วุฒิสภাজึงตราข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้ ข้อ ๑ ข้อ ๒ ”

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ขอแก้ไขครบท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลิศรัตน์ครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญร่างข้อบังคับการประชุมฯ ขออนุญาตแก้ไขข้อที่ ๒ ตามที่ได้รับคำแนะนำคือขอแก้ไขดังต่อไปนี้ ข้อบังคับฯ นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ให้ตัดข้อความที่เหลือออกนะครับ ถัดจากวัน เพิ่มแต่ข้อความว่า ที่วุฒิสภามีมติให้ประกาศใช้เป็นต้นไป อันนี้ก็จะสอดคล้องกับข้อบังคับการประชุมฯ ที่ใช้ในการประชุมของ สนช. ที่ผ่านมา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะขอถามที่ประชุมว่าที่ประชุมจะเห็นด้วยไหมที่จะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตามที่ท่านสมาชิกฯ ได้เสนอ หรือจะให้คงไว้อย่างเดิม ถ้าท่านเห็นด้วย ท่านก็กดปุ่มเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยท่านก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นเวลาพิจารณาก็จะเป็นอย่างนี้ตลอดไป อาจจะใช้เวลาอยู่ ท่านเลขาฯ ลองอ่านทวนอีกครั้งหนึ่งเมื่อสักครู่ทางท่านได้ขอแก้ไขครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประชุมวุฒิสภามีมติใช้บังคับเป็นต้นไป ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอให้ลงคะแนน ถ้าเห็นด้วยก็กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยท่านก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญครับ เชิญลงคะแนนครับ ยุติการลงคะแนนขอทางเจ้าหน้าที่ได้รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านณพฤษภ์เลยนะครับ

พลอากาศเอก ณพฤษภ์ มัณฑะจิตร : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม พลอากาศเอก ณพฤษภ์ มัณฑะจิตร สมาชิกวุฒิสภา อยากจะหารือท่านประธานฯ ว่าไม่ต้องทำอย่างนี้ได้ไหมครับ ถ้าสมมุติในกรณีที่มีผู้เสนอ และไม่มีเห็นเป็นอย่างอื่นทำได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ได้ครับ วิธีการท่านจะลงคะแนนหรือว่ายกมือ

พลอากาศเอก ณพฤษภ์ มัณฑะจิตร : ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นก็ไม่ต้องไปมีมติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ได้ครับ ขอบขอบคุณครับ ผมจะขอตามที่ท่านณพลยุภัก์เสนอนะครับ ท่านจิตติพจน์ เชิญครับ

นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม จิตติพจน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดศรีสะเกษ ผมใคร่ขอหารือท่านประธานฯ ครับ คือช่วงนี้เท่าที่สังเกตดูเพื่อนสมาชิกฯ ก็อยู่ในห้องประชุมจำนวนไม่มาก ถ้าจะขออนุญาตหารือว่าเนื่องจากว่าเนื้อหายังอีกเยอะมาก ขออนุญาตหยุดประชุมชั่วคราวเพื่อที่ว่าจะได้ให้เพื่อนสมาชิกฯ ได้ทานข้าวแล้วได้กลับมาศึกษาไปพร้อม ๆ กันจะดีกว่าไหมครับ เพราะตอนนี้เท่าที่ฟังคุณนี้ พวกเราอยู่ในห้องประชุมเหนื่อยน้อยมาก ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนที่ประชุมครับ ท่านจะเห็นด้วยไหมครับ ท่านกรณายกมือครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เพราะฉะนั้นจะขอพักการประชุม จะเอาสักกี่นาทีดีครับ ๔๕ นาทีนะครับ เราจะพบกันอีกครั้งก็คือช่วงของ ๑๓.๓๐ นาฬิกา

พักประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขอดำเนินการประชุมต่อเลยนะครับ เมื่อสักครู่นี้ประเด็นข้อที่ ๒ ที่ได้มีการแก้ไขข้อบังคับฯ นี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป ซึ่งขอแก้ไขเป็นวันที่เห็นชอบใหม่ครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานคณะกรรมการร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ต้องขออภัยท่านสมาชิกฯ ในข้อ ๒ ได้ไปตรวจสอบรัฐธรรมนูญแล้วคือเขียนไว้ไม่ชัด แต่ว่าโดยสรุปแล้วว่า ข้อบังคับฯ นี้ก็จะต้องนำไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาอยู่ดี ตามมาตรา ๑๕๕ ก็จึงขออนุญาตยืนไว้อย่างเดิมครับ แทนที่จะไปใช้เลยในวันที่ประกาศก็ให้ใช้วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน พลตำรวจตรี เกริก

พลตำรวจตรี เกริก กัลยาณมิตร : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมว่าขออนุญาตหารือเพราะว่าในที่ประชุมเรานี้ติดภารกิจกันหลายคณะที่อยู่ข้างนอกวันนี้มีประชุม กต. นี้ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ถ้าหากว่าจะมีการลงคะแนนคงจะไม่ครบ ผมอยากจะหารือท่านประธานฯ ว่า ในการประชุมวันนี้จะเอาอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมเข้าใจนะครับว่าทุกคนหลายท่าน หลายคณะ ก็มีคณะกรรมการของศาลรัฐธรรมนูญ หรือตุลาการ ที่เราเป็นคณะซึ่งประชุมอยู่ แล้วก็อีกประการหนึ่งคือเราไม่มีเวลา เราเหลือน้อยมากในการที่จะทำงาน พຼຽນนี้ก็ปิดแล้ว กว่าจะเปิดมาอีกทีหนึ่ง วันพุธ วันพฤหัสบดีหน้า เพราะฉะนั้นถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่ไม่ติดภารกิจ อยากจะขอให้เข้าประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน ยกเว้นท่านสมาชิกฯ ที่มีภารกิจที่จะต้องไปเป็นกรรมการในการพิจารณา ซึ่งเข้าใจว่าบ่ายนี้ก็จะพิจารณาการสรรหา ก็คงจะได้ขอยุติออกมา

คือท่านกรีกคิดว่าเราจะรอหรือว่าจะเลื่อน หรือว่าจะพิจารณา คือผมดูแล้วหลายประเด็น ประเด็นต้น ๆ ก็จะไม่ค่อยมีปัญหาอะไร เพราะข้อความจะเหมือนกับข้อบังคับฯ เดิมหมด เราจะไปได้เร็ว นะครับ

พลตำรวจตรี เกริก กัลยาณมิตร : ขออนุญาตหารือในที่ประชุมว่า องค์ประชุมไม่ครบ ที่นี้ว่าจะเลื่อนดีไหม หรือว่าอย่างไร ก็แล้วแต่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็ต้องหารือที่ประชุม นะครับ คือท่านกรีกท่านเกรงว่าหรือจะว่าเป็นข้อบังคับฯ ที่ทุกคนมีส่วนร่วม แล้วก็เกรงว่าทุกคนจะไม่ได้อยู่ฟัง หรืออยู่แสดงความ คิดเห็น ก็จะขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาว่าจะดำเนินการต่อไป หรือจะเลื่อนครับ ท่านเกษ าเชิญครับ

นายเกษ าศักดิ์สมบูรณ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม เกษ า จากราชบุรี ขออนุญาตหารือท่านประธานฯ นะครับว่า วันนี้หลาย ๆ ท่าน ข้อบังคับฯ ก็ยัง ไม่ได้ศึกษาละเอียดถี่ถ้วน ถ้าเป็นไปได้ก็นำไปศึกษาอีกสัก ๔ - ๕ วัน แล้วก็ประชุม คราวหน้าก็อาจจะผ่านทั้ง ๒ วาระรวดเลยในคราวหน้า น่าจะดีกว่าไหมครับ เพราะถึงแม้ว่า ถ้าเกิดวันนี้จะผ่านวาระ ๒ ไปได้ ก็คงไม่ได้ถึง ๓ วาระในวันนี้ เพราะว่าสมาชิกฯ ก็คิด หลายเรื่องกันอยู่ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเลิศรัตน์ เชิญครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานคณะกรรมการยกร่างข้อบังคับฯ กระผม ขอเสนออย่างนี้ได้ไหมครับ ขอไปสักแค่ ๓ หมวด ก่อนจะถึงหมวดกรรมการ ซึ่งมี ประมาณสัก ๗ - ๘ หน้า เป็นเรื่องทางธุรการเป็นส่วนใหญ่ แล้วเมื่อถึงหมวดกรรมการเรา ก็จะไปหารือกันต่อในการประชุม วันที่ ๑๘ จะเป็นเรื่องธุรการทั้งนั้นในช่วงแรก ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิเชียร เชิญครับ

นายวิเชียร คันถ่อง : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ความจริงในส่วนตัว
กระผมก็อยากจะให้ดำเนินการไปได้อย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ในขณะเดียวกัน
ท่านประธานฯ คงจำได้นะครับ เกี่ยวกับคำวินิจฉัยของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คือเขา
ถือองค์ประชุมเป็นส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ถ้าหากว่าไม่ครบองค์ประชุมการพิจารณา
กฎหมายนั้นถือว่าไม่ชอบ ท่านคงจำได้นะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมก็ชักจะเป็นห่วง

- ๔๑/๑

และอีกประการหนึ่งอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานฯ ในประเด็นดังต่อไปนี้ว่า ๑. เวลาเรามีการประชุมสภาขอกความกรุณาเพื่อนสมาชิกฯ อย่าไปประชุมคณะกรรมการอื่นเลยครับ เพราะถ้าไม่อย่างนั้นแล้วนี่องค์ประชุมจะเป็นอย่างนี้ จะมีปัญหา ขอท่านประธานฯ หรือไม่อย่างนั้นข้อบังคับฯ อาจจะเขียนเอาไว้ต่อไป ขอกราบขอบพระคุณ ขอแสดงความคิดเห็นแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านครับ

ร้อยโท ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก สมาชิกวุฒิสภา การพิจารณาเต็มคณะของที่ประชุมนี้เราสามารถดำเนินการไปได้ที่ละมาตรา นอกจากมีมาตราไหนที่มีความเห็น หากที่ประชุมอภิปรายแล้วเป็นข้อตกลงโดยไม่ต้องลงคะแนนนี้ผมคิดว่าก็สามารถดำเนินการประชุมได้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะถึงประเด็นที่มีความเห็นไม่ตรงกันและมีการลงคะแนน อันนั้นค่อยพิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง ผมอยากจะให้ดำเนินการต่อไปครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ก็เห็นด้วย อยากให้ทำไปเท่าที่ทำได้ ที่จริงในห้องนี้ผมก็เชื่อว่าองค์ประชุมครบ แล้วท่านเลขาธิการ ก็บอกอีกประมาณ ๓๐ ท่านก็อยู่ห้องใกล้ ๆ นี้ ซึ่งถ้าจะมีการลงมติอะไรนี้ก็จะให้แน่ใจว่ามีการประชุมครบองค์ประชุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมคงหาหรือที่ประชุม คือตอนนี้อาจจะคงทานข้าวและยังคงไม่เข้ามาในห้องประชุม ที่ห้องอาหารไม่มีใครแล้วนะครับ คือขอหารือ เพราะว่าผมไม่อยากเช็ค (Check) องค์ประชุม เพราะคุณแล้วอาจจะมีการพิจารณาแล้วสมาชิกฯ อีกส่วนหนึ่งจะบอกว่าไม่รับรู้หรือไม่เห็นด้วย คือหลายท่านไปจับสลากนะครับ ท่านสมาชิกมีอะไรเชิญครับ

นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ อยากจะเรียน
ท่านว่าเมื่อสักครู่นี้มีกลุ่มไปจับสลาก ๓๐ กว่าคนกำลังเดินมาครับ จับเสร็จแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นเรารอครับ ในช่วงนี้ก็คือสมาชิกฯ ส่วนหนึ่งก็อยากจะ
ไปศึกษา แต่อีกส่วนหนึ่งก็คืออยากจะดำเนินการต่อ คืออย่างนี้คือในประเด็นข้อต้น ๆ
นี้ในหมวดที่ ๑ นี้ไม่มีอะไรที่มีที่จะต้องพิจารณากันยึดถือหรือต้องอภิปรายกันเยอะ
ถ้าเป็นไปได้ในระหว่างที่รอเพื่อนสมาชิกฯ ไปจับสลากนี้คือผมก็อยากจะให้มีการพิจารณาไป
อีก แนนอนวันนี้อาจจะไม่จบ วันนี้อาจจะไปได้ไม่เยอะ ระหว่างนี้ก็คือพิจารณาแล้วก็ศึกษา
ไปด้วย ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ แทนที่เราจะบอกว่าเอามาคราวหน้า วันศุกร์หน้า
เอากลับไปอ่าน ผมเชื่อหลายท่านก็คงจะกลับต่างจังหวัดก็คงจะรดน้ำดำหัว บางทีลืมอ่าน
นะครับ ท่านเรื่องไกรมีอะไรไหมครับ

นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒนะ : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ กราบเรียน
ท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯ ในระหว่างที่เรารอเพื่อนสมาชิกฯ กระผม นายเรื่องไกร
ลีกิจวัฒนะ ขอขออนุญาตท่านนิดเดียวในที่ประชุม พอดีหลังจากเราลงมติที่ท่านประธาน
คณะกรรมการได้แก้อั้ว ๒ ไปแล้วก็เหมือนกับมีคำว่า การประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ที่ถูกต้องออกไป ตอนนี้อยู่ในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญ แก้อั้วไขใหม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เราแก้กันแล้วครับ

นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒนะ : เพราะไม่อย่างนั้นเดี๋ยวจะขัดมาตรา ๑๕๕
พอดีผมอยู่นอกห้อง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เราแก้เรียบร้อยแล้ว แล้วก็เพื่อให้เป็นแพทเทิร์น
(Pattern) ของกฎหมายผมก็อยากจะให้ที่ประชุมคงไว้อย่างเดิมนะครับ ขอบคุณมากครับ
ถ้าไม่มีอะไรผมจะให้ทางเลขานุการ นี้ได้อ่านเป็นข้อ ๆ ไป เมื่อสักครู่นี้เราถึงข้อ ๒ ขอ
ข้อ ๓ นะครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการวุฒิสภา) : “ข้อ ๓ ข้อ ๔ หมวด ๑ การเลือกประธานวุฒิสภา และรองประธานวุฒิสภา ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ซ้ำ ๆ หน่อยให้กรรมการเขาได้อ่านนิตหนึ่ง ซ้ำกว่านี้หน่อยครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการวุฒิสภา) : “ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ หมวด ๒ อำนาจหน้าที่ของประธานวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา และเลขานุการวุฒิสภา ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ หมวด ๓ การประชุมวุฒิสภา ส่วนที่ ๑ วิธีการประชุม ข้อ ๑๓”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเรื่องไกรครับ

นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒน์ : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ผม นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒน์ ขอเพิ่มเติม ข้อ ๑๓ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๓ การประชุมวุฒิสภาย่อมเป็นการเปิดเผย แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกฯ จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกฯ ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา ขอเดิมนำว่า “แล้วแต่กรณี” เพราะในที่กล่าวมานี้ กลายเป็นคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกฯ ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่แล้วก็จะไปสอดคล้องกับในรัฐธรรมนูญด้วย เดิมนำว่า “แล้วแต่กรณี” ร้องขอให้ประชุมลับก็ให้ประชุมลับ ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ มีประเด็นอะไร เชิญท่านประสงค์ครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ประสงค์ นุรักษ์ คือ คำว่า “ประชุมลับ” นี้ ในประสบการณ์ที่ผมได้ผ่านมา คือการทำงานของเราทั้งหมดนี้ เป็นการทำงานในนามของปวงชนชาวไทย ภารกิจสิ่งใดที่จะเป็นการประชุมลับนั้น ผมคิดว่า ควรจะเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญมาก ๆ ที่จะให้ลับอยู่ในเฉพาะพวกเรา คือ ตามหลักสากลเท่าที่ผมศึกษามานี้ การที่จะมีการประชุมลับเขาถือหลักไม่ก็อย่างว่าจะให้

ประชุมลับได้ คือไม่ต้องให้ประชาชนได้รู้ คือการประชุมเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความลับ แต่อาจจะพาดพิงไปถึงบุคคลที่จะดำเนินคดีทางอาญา และ ๒ เกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยของประเทศ ถ้าหากว่านอกเหนือจากนี้แล้วเดี๋ยวผมคิดว่าประชาชนทั้งประเทศมีสิทธิที่จะรู้ว่าเราอยู่ที่นี้ทำอะไรกันในวันนี้ เพราะฉะนั้นคำว่า “การประชุมลับ” ประชามติเพียงส่วนหนึ่ง หนึ่งในสี่อะไรก็ตามแต่ แต่ผมคิดว่าไม่น่าจะสำคัญมากกว่าสิทธิรับรู้ของประชาชนครับท่านประธานฯ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ก็ด้วยความเคารพเพื่อนสมาชิกฯ แต่การพิจารณาข้อบังคับฯ เป็นรายมาตรา ในมาตรา ๑๓๓ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร การประชุมวุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ย่อมเป็นการเปิดเผยตามลักษณะที่กำหนด อันนี้เป็นข้อยกเว้นว่าถ้าคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกฯ ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่เห็นว่าอันนี้เป็นเรื่องที่กระทบก็ให้พิจารณาได้ว่าให้ลับ แต่การประชุมลับครั้งนี้ก็คือ ในหมู่สมาชิกฯ นี้สามารถที่จะพูดคุยกันในที่ประชุมในวงงานของสภา เพียงแต่ว่าท่านประธานฯ ยังไม่ให้เปิดเผยออกไป ขอทำความเข้าใจในมาตรา ๑๓๓ อีกครั้งหนึ่ง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็ตกลงข้อนี้จะแก้ไขไหมครับ จะเพิ่มเติมไหม โทษครับ

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ : ครับ ก็ขอเพิ่มเติมให้สอดคล้องรัฐธรรมนูญ อย่างที่เรียนเมื่อสักครู่นี้ว่าให้เดิมคำว่า “แล้วแต่กรณี”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตรงไหนครับ

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ : หลังที่มีอยู่ของวุฒิสภาในบรรทัดที่ ๒ ของข้อ ๑๓ เนื่องจากว่าการประชุมเป็นการเปิดเผย แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีนั้นคือ ๑ องค์การ

หรือสมาชิกฯ ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกฯ ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา
นั้นอีก ๑ องค์กรก็กลายเป็น ๒ กรณี จึงขอเป็นแล้วแต่กรณีเติมลงไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ในพารากราฟ (Paragraph) แรกเลยนะครับ เชิญท่านเลิศจร้ตน์ครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ถ้าเราไปดูที่รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มาตรา ๑๓๓ กับข้อ ๑๓ นี้ คือข้อ ๑๓ เราไม่ได้เขียนขึ้นให้อำนาจแก่คณะรัฐมนตรี หรือว่าสมาชิกฯ ของเราเอง อันนี้เป็นข้อกำหนดที่อยู่ในรัฐธรรมนูญ แล้วก็ที่ท่านเรื่องไกร ขอเพิ่มเติมคำว่า “แล้วแต่กรณี” นั้น กรรมการก็เห็นชอบด้วย ซึ่งก็เป็นถ้อยคำที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน เพื่อความชัดเจนว่าอย่างไรอย่างหนึ่งนะครับ ก็เห็นด้วยกับการแก้ไขที่ท่านเรื่องไกรเสนอ และให้ใส่คำว่า “แล้วแต่กรณี” ต่อจากคำว่า “วุฒิสภา” ก่อนจะถึงคำว่า “ร้องขอให้ประชุมลับ” ส่วนที่ท่านสมาชิกไม่ขอให้มีการประชุมลับนั้นก็เป็นเรื่องที่ดีนะครับ แต่ว่าการประชุมลับไม่ใช่หมายความว่าจะไปปิดบังไม่ให้ประชาชนได้รับรู้อะไร คงเป็นเรื่องที่อาจจะกระทบกับบุคคล สิทธิบุคคลต่าง ๆ ก็ขอยืนยันไว้ตามข้อ ๑๓ เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมจะขอให้แก้ไขเพิ่มเติมนะครับ ก็คือในข้อ ๑๓ พารากราฟแรกนะครับ การประชุมวุฒิสภาย่อมเป็นการเปิดเผย แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา แล้วเดิมน่าแล้วแต่กรณี ร้องขอให้ประชุมลับ ก็ให้ประชุมลับ ครับท่านผู้มีเกียรติครับ ที่ประชุมเห็นชอบไหมครับ ถ้าท่านเห็นว่าควรจะมีการเพิ่มเติมตามที่ท่านเรื่องไกรได้เสนอ ขอความกรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นอันว่าที่ประชุมเสียงส่วนใหญ่ให้มีการเติม “แล้วแต่กรณี” หลังจากวุฒิสภาร้องขอให้ประชุมลับ ก็ให้ประชุมลับ นะครับ ต่อครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรียา เชิญครับ

นายสุรียา ปันจอร์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สุรียา ปันจอร์
จากสตูล ครับ ในข้อ ๒๐ นี้จะเหมาะสมหรือไม่อย่างไรครับ ผมอยากจะเสนอตรงนี้ครับ
ว่าในบรรทัดที่ ๒ ข้อ ๒๐ นั้น ประธานของที่ประชุมเดิมนั้นเขียนว่า จะสั่งให้เลื่อนการ
ประชุมไปก็ได้ ผมอยากจะเสนอตรงนี้ครับว่า ประธานที่ประชุมอาจสั่งให้เลื่อนการประชุม
ก็ได้ ครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการคงไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมความเห็นไม่ขัดข้องนะครับ เพราะ “จะสั่ง”
หรือว่า “อาจสั่ง” นี้ ความหมายเดียวกัน แต่ว่าความรุนแรงดีกรี (Degree) ผิดกันนะครับ
ที่ประชุมถ้าไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ขอให้แก้ไขคำว่า “จะ” เป็น “อาจ” นะครับ ต่อไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗
ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกอบกุล เชิญครับ ข้อ ๓๑ นะครับ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : ขออนุญาต ท่านประธานฯ ค่ะ ในข้อ ๓๐ นี้ ดิฉันคิดว่าในวรรคสองในกรณีที่มีเหตุทำให้ท่านประธานวุฒิสภาไม่อาจรับรองรายงานการประชุมน่าจะให้สอดคล้องกับวรรคแรกควรจะต้องเติมคำว่า “ไม่อาจลงลายมือชื่อรับรองรายงานการประชุม” ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตกกลงให้เติมคำว่า “ไม่อาจลงลายมือชื่อรับรองรายงานการประชุม” นะครับที่ประชุมเชิญท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย (กรรมาธิการ) : ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ ที่เสนอครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมเห็นด้วยนะครับ ก็จะทำให้เติมในวรรคสอง ข้อ ๓๐ ในกรณีที่มีเหตุทำให้ประธานวุฒิสภาไม่อาจลงลายมือชื่อรับรองรายงานการประชุมวุฒิสภาได้ ให้เติมอย่างนั้นนะครับ ต่อไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ ข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ส่วนที่ ๒ การเสนอญัตติ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณเรืองไกร ข้อ ๓๕ นะครับ

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ กระผม นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ ด้วยความเคารพเพื่อนสมาชิกฯ ข้อ ๓๕ เนื่องจากการอ้างถึงรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๔ ในมาตรา ๒๑๔ นั้นก็เป็นความขัดแย้งระหว่าง

รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีใช้ศาลตั้งแต่ ๒ องค์กรขึ้นไป เมื่อรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้เช่นนี้แล้ว ข้อ ๓๕ ควรจะให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๔ ด้วยเช่นกัน จึงขอเพิ่มเติมว่า ข้อ ๓๕ ยุติขอให้อุทิสภามีมติว่ากรณี มีความขัดแย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างวุฒิสภากับคณะรัฐมนตรีหรือ แล้วก็ องค์กร ตามรัฐธรรมนูญที่มีใช้ศาล แล้วก็เติม คำว่า “ตั้งแต่ ๒ องค์กรขึ้นไปด้วย” ขอเพิ่มเติม อย่างนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญท่าน สุรชัยครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่น ต้องขอขอบคุณท่านเรื่องใดที่ได้กรุณาเสนอแนะ แต่ผมขออนุญาตปรับจากที่ท่านเรื่องใด เสนออีกนิดเดียวที่ท่านเรื่องใดเสนอมาว่า ระหว่างวุฒิสภา แล้วก็เติมคำว่า “กับคณะรัฐมนตรี” ใช่ไหมครับ ผมขออนุญาตเอา “กับ” ตรงนี้ออกเป็น

นายเรื่องใด ลีจิวัดนะ : ได้ครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย (กรรมาธิการ) : เป็น “ระหว่างวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี” แล้วตัดคำว่า “กับ” ออก เปลี่ยนเป็นคำว่า “หรือ” แทนนะครับ “หรือ องค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีใช้ศาล”

นายเรื่องใด ลีจิวัดนะ : ได้ครับ ตั้งแต่ ๒ องค์กรขึ้นไป

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย (กรรมาธิการ) : เมื่อปรับปรุงข้อความใหม่แล้ว ท่านประธานฯ ผมขออนุญาตอ่านทวน ข้อ ๓๕ ยุติขอให้อุทิสภามีมติว่ากรณีมีความขัดแย้ง เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างวุฒิสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีใช้ศาล ตามมาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญตั้งแต่ ๒ องค์กรขึ้นไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถูกต้องไหมครับ ท่านเรื่องใด ตรงกันหรือยังครับ เชิญครับ

นายเรืองไกร ลีภิพัฒนะ : ขออนุญาตท่านประธานฯ ผมว่าตั้งแต่
๒ องค์กรขึ้นไปนี้น่าจะอยู่ก่อนตามมาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญหรือเปล่า เมื่อสักครู
ท่านสุรชัยจะเอาไปไว้คำว่า “ของรัฐธรรมนูญตั้งแต่ ๒ องค์กรขึ้นไป”

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย (กรรมาธิการ) : ที่มีใช้ศาลตั้งแต่ ๒ องค์กร
ขึ้นไป แล้วก็ตามมาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เพราะฉะนั้นขอสลับที่ เมื่อสักครู่นี้จะเข้าใจว่าหลังตามหลัง
รัฐธรรมนูญนะครับ เอาไปตามหลัง ที่มีใช้ศาลนะครับ ตั้งแต่ ๒ องค์กรขึ้นไปตาม
มาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญ ถูกต้องนะครับ ที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ถ้าเห็นชอบขอข้อ
ต่อไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ข้อ ๔๓ เจริญท่านกอบกุลครับ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : เรียนท่านประธานฯ ค่ะ
ดิฉัน กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล ดิฉันขออนุญาตย้อนกลับไปข้อ ๔๓ ยกมือไม่ทัน ข้อ ๔๓
(๓) ในการพิจารณาเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่ง
ใดตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่น ขออนุญาตเรียนปรึกษาว่าคำว่า
“หรือกฎหมายอื่น” นี้ค่อนข้างกว้างว่าบุคคลดำรงตำแหน่งใดระดับไหน อย่างไร ถ้าดูตาม
ข้อบังคับฯ เดิมในปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ จะมีการกำหนดมาตราลงไปเลยว่ามีมาตราไหน
ที่จะต้องเป็นบุคคลดำรงตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เลยขอเรียนปรึกษาว่า
“หรือกฎหมายอื่น” ในที่นี้จะครอบคลุมมากมายจนปฏิบัติไม่ได้หรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบกับ
ข้อบังคับฯ ของปี ๒๕๔๔ ขอเรียนถามคณะกรรมการและขอเรียนปรึกษา
ท่านสมาชิกวุฒิสภาทั้งคณะค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทางคณะกรรมการจะมีผู้ใดชี้แจงไหมครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ กราบเรียน
ที่ประชุมผ่านท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ เดิมตามข้อบังคับฯ ปี ๒๕๔๔ เราจะใช้สิ้นสุด
เพียงแค่ว่าตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แต่เหตุผลที่คณะกรรมการยกร่างเพิ่มเติมคำว่า

“หรือกฎหมายอื่น” ขึ้นมานี้ก็ด้วยวัตถุประสงค์อย่างนี้ว่า เป็นการเขียนเพื่อในอนาคตว่า ถ้านอกเหนือจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้ว มีบทบัญญัติของกฎหมายอื่นกำหนดให้ การแต่งตั้งให้บุคคลไปดำรงตำแหน่งในองค์กรต่าง ๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เป็นอยู่ใน ปัจจุบันนี้แล้ว เราจะได้ไม่ต้องมาแก้ไขข้อบังคับฯ ของเราก็เป็นวิธีการร่างข้อบังคับฯ เพื่อเหตุการณ์ในอนาคตเท่านั้นเอง ถ้าปัจจุบันยังไม่มียกกฎหมายอื่น บทบัญญัติตรงนี้ก็ยังไม่ ต้องใช้บังคับ แต่ถ้าในอนาคตมีกฎหมายอื่นที่ให้อำนาจหน้าที่วุฒิสภาที่จะต้อง ทำหน้าที่เพิ่มเติม ข้อบังคับฯ ก็จะได้ดำเนินการต่อไปได้โดยที่เราไม่ต้องแก้ไขข้อบังคับฯ เพิ่มเติม นี่คือเหตุผลที่เราเพิ่มเติมคำว่า “หรือกฎหมายอื่น” เข้ามาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกอบกุล เชิญครับ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : เรียนท่านประธานฯ คือข้อนี้ ถ้าเราเขียนอย่างนั้นเป็นการจำกัดสิทธิของเรา เพราะว่าข้อนี้บังคับไว้ว่าปฏิบัติตามข้อ ๔๑ (๗) ห้ามมิให้เสนอ เพราะฉะนั้นเราก็จะเสนอไม่ได้เลยในกรณีที่ให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา เพราะฉะนั้นคำว่า “กฎหมายอื่น” กว้างเกินไป เพราะเป็นการจำกัดสิทธิของสมาชิกวุฒิสภา ถึงแม้เราอยากจะครอบคลุมกฎหมายอื่นที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่เป็นการจำกัดสิทธิของ วุฒิสภามากเกินไป ดิฉันมีความเห็นเช่นนั้น แต่ถ้าคิดว่าจะเพื่อไว้กฎหมายอื่นที่ออก ในอนาคตก็ได้ แต่ว่าจำกัดสิทธิของเรา ทำให้เราไม่รู้ว่าเราเสนอมิให้เสนอยุติไหนบ้าง เกี่ยวข้องกับกฎหมายไหนบ้าง ตำแหน่งใดบ้าง ดิฉันก็เลยคิดว่าน่าจะไม่มีคำว่า “กฎหมายอื่น” เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดที่เราควรจะต้องอยู่ในกรอบที่เรา ถูกจำกัดสิทธิเท่านั้นเอง แต่ถ้ากฎหมายอื่นแล้วมาถูกจำกัดสิทธิด้วย เราจะเสนอยุติ ไม่ได้เลย ไม่ว่าจะดำรงตำแหน่งใดในอนาคต เพราะฉะนั้นก็เรียนปรึกษาผ่านท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลิศรัตน์ครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ก็คิดว่าที่ท่านสมาชิกฯ เสนอก็เป็น
ไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญก็ตัดคำว่า “กฎหมายอื่น” ออกไปก่อน ยังไม่ได้นำมาใช้
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมการจะขอตัดตรงนี้ตัดเพื่อให้เป็นไป
ตามข้อเสนอของท่านกอบกุล ที่ประชุมเห็นชอบนะครับ โอ.เค. ครับ ตัดคำว่า
“หรือกฎหมายอื่น” ออกนะครับ ต่อไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธ์ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “ข้อ ๔๔ ข้อ ๔๕ ข้อ ๔๖ ข้อ ๔๗ ข้อ ๔๘ ข้อ ๔๙ ข้อ ๕๐
ข้อ ๕๑ ส่วนที่ ๓ การอภิปราย”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลิศรัตน์ครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : พลเอก เลิศรัตน์
รัตนวานิช ท่านประธานฯ ครับ จะขอแก้ ๑ คำ ในข้อ ๓๕ ก่อนจะผ่านส่วนที่ ๒ ไปเพื่อ
ให้ชัดเจนขึ้น ข้อ ๓๕ อ่านว่า ผู้ตั้งขอให้วุฒิสภามีมติว่ากรณี ว่า ตัวนี้จะไม่ค่อยชัดเจน
ขอแก้เป็น “ใน” นะครับ ผู้ตั้งขอให้วุฒิสภามีมติในกรณีมีความขัดแย้ง แก้ “ว่า”
เป็น “ใน” ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อันนี้หันกลับมาแก้ได้ เพราะว่าเป็นการแก้ไขความ
ชัดเจนสละสลวยขึ้นครับ ความจริงแล้วพอพิจารณาผ่านไปก็คือ ถ้าเราย้อนกลับมาเดี่ยว
จะไม่จบสักที แต่กรณีนี้เป็นกรณีที่แก้เพื่อที่จะให้ข้อความสอดคล้องกัน ขอให้แก่นะครับ
ในกรณี จากคำว่า “ว่า” เป็น “ใน” นะครับ เชิญต่อไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการวุฒิสภา) : “ข้อ ๕๒ ข้อ ๕๓ ข้อ ๕๔ ข้อ ๕๕”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเรื่องไกร เชิญครับ

นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒน์ : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ผม นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒน์ ในข้อ ๕๕ นี้ก็เห็นว่าสอดคล้องยกมาจากข้อบังคับฯ ปี ๒๕๔๔ แต่กระผมอยากจะเรียนเสนอบรรทัดสุดท้าย วรรคสอง ห้ามมิให้ ผู้อภิปรายแสดงกิริยาและใช้วาจาอันไม่สุภาพใส่ร้าย หรือเสียดสีบุคคลใด และ ห้ามมิให้กล่าวถึงพระมหากษัตริย์ อยากจะขอเติมกล่าวถึง เติมคำว่า “สถาบัน” ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเรื่องไกรขอแก้ ๒ ที่เลขนะครับ

นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒน์ : ที่เดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เมื่อสักครู่ท่านบอกว่าและไม่เอานะครับ ก็คือ ขอแก้ตรงที่กล่าวถึง

นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒน์ : ขอแก้แบบนี้ครับท่านประธานฯ ครับ และห้ามมิให้กล่าวถึงพระมหากษัตริย์ให้เติมคำว่า “ห้ามมิให้กล่าวถึงสถาบันพระมหากษัตริย์” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เพื่อให้กว้างขึ้นนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใด มีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีก็ขอให้แก้ไขตามที่ท่านสมาชิกฯ เรื่องไกร ได้เสนอขอแก้ไขนะครับ เชิญต่อไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการวุฒิสภา) : “ข้อ ๕๖ ข้อ ๕๗”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุริยาครับ เชิญครับ

นายสุริยา ปันจอร์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สุริยา ปันจอร์ จากสตูลครับ ข้อ ๕๗ บรรทัดสุดท้าย อาจจะเป็นเรื่องของการสลับที่เพื่อความเหมาะสม ผมอยากจะนำเสนอตรงนี้ครับว่า ในบรรทัดสุดท้าย เดิมบอกว่า ผู้อภิปรายต้องถอนคำพูด ตามคำสั่งของประธานของที่ประชุม ผมมีความคิดว่าจะปรับเปลี่ยนตรงนี้ครับว่า ประธานอาจสั่งให้ผู้อภิปรายถอนคำพูด และผู้อภิปรายจะต้องถอนคำพูดตามคำสั่ง เสนออย่างนี้นะครับ ช่วยพิจารณาครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกฯ ท่านผู้ใด โดยเฉพาะทางด้าน คณะกรรมาธิการความหมายเหมือนกันเพียงแต่ว่าสลับที่กันหน่อยนะครับ แล้วก็ค่อนข้าง สุภาพกว่าเดิม สั่งแบบสุภาพ แต่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งประธานครับ ขอให้แก้ไขนะครับ ประธานของที่ประชุมอาจสั่งให้ผู้อภิปรายถอนคำพูด และผู้อภิปรายต้องถอนคำพูด อย่างนี้ หรือเปล่าครับ ขอคำแก้ไขที่ถูกต้อง ท่านเลขธิการ อ่านให้ที่ประชุมได้ฟังหน่อยครับ หรือ ท่านสุริยาจะขอพูดอีกสักครั้งได้ไหม เพราะเจ้าหน้าที่เขาจะได้บันทึกได้ถูกต้อง ถูกต้องหรือ ยัง

นายสุริยา ปันจอร์ : ได้ครับท่านประธานฯ ครับ อีกครั้งครับ ในวาระสุดท้าย ผู้อภิปรายต้องถอนคำพูด เปลี่ยนเป็น ประธานอาจสั่งให้ผู้อภิปราย ถอนคำพูด และผู้อภิปรายจะต้องถอนคำพูดตามคำสั่ง ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เชิญท่านยุทธนา

พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี : ท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี ในข้อ ๕๕ ผมอยากจะเพิ่มเติมข้อความสักนิดหนึ่ง เพราะว่าบางครั้งผู้ที่กล่าวถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ในทางที่สร้างสรรค์ เช่น โครงการพระราชดำริที่เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงผมว่ากล่าวได้ แต่กรณีที่บอกว่า ควรจะเพิ่มเติมว่า ห้ามมิให้กล่าวถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ในสิ่งที่มีบังควร ผมว่าน่าจะถูกต้องกว่า เพราะว่า บางครั้งการกล่าวเพื่อชื่นชมหรือว่าตามแบบที่ท่านได้กระทำให้เราเป็นตัวอย่างคิดว่า เราน่าจะกล่าวถึงได้ครับ ถ้าอย่างนั้นจะกล่าวถึงไม่ได้เลยครับ อย่างในสิ่งที่มีบังควร อันนี้ผมว่าน่าจะใส่เพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็อย่างนี้ครับ คือผมอยากจะขอให้ ข้อ ๕๗ ผ่านไป ก่อน แล้วเดี๋ยวกลับไปดูข้อ ๕๕ ซึ่งอาจจะมีคำที่อาจจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบอีกทีหนึ่ง ข้อ ๕๗ ในบรรทัดสุดท้ายของวรรคสอง ซึ่งท่านสุริยาขอแก้ไขว่า ตรงคำว่า “ผู้อภิปราย

ต้องถอนคำพูด” เป็น “ประธานอาจสั่งให้ผู้อภิปรายถอนคำพูด และผู้อภิปรายต้องถอนคำพูดตามคำสั่ง” ถูกใหม่ครับ ประธานอาจสั่งให้ผู้อภิปรายถอนคำพูด และผู้อภิปรายต้องถอนคำพูดตามคำสั่ง เชิญท่านเลขาธิการครับ

พลเอก เลขาธิการ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ พลเอก เลขาธิการ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ที่ท่านประธานฯ อ่านก็ถูกต้องที่ท่านสมาชิกฯ เสนอให้ปรับถ้อยคำเขามีความชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ต้องประธานสั่งก่อนแล้วผู้อภิปรายถอนคำพูดก็เห็นชอบด้วยในข้อ ๕๗ ที่ขอแก้ไข ส่วนใน ข้อ ๕๕ ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ที่ให้ข้อคิดเห็นนะครับ ผมขออนุญาตเรียนนิดหนึ่งว่า ข้อความในบรรทัดสุดท้ายของวรรคที่สองของข้อ ๕๕ นี้ กล่าวว่า และห้ามมิให้กล่าวถึงพระมหากษัตริย์หรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดโดยไม่จำเป็น มีคำว่า “โดยไม่จำเป็น” อยู่ ซึ่งอันนี้สอดคล้องกันกับข้อ ๖๑ ของสภาผู้แทนราษฎรที่กำลังจะเข้าที่ประชุมเหมือนกัน ก็ใช้คำพูด ๒ บรรทัดนี้เหมือนกันเลย และห้ามกล่าวถึงพระมหากษัตริย์ ของเขาไม่ได้ใส่ สถาบัน นะครับ หรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลอื่นโดยไม่จำเป็น เพราะฉะนั้นคำว่า “โดยไม่จำเป็น” นี้ก็เปิดช่องที่จะให้พูดถึงบุคคลเหล่านั้นได้อยู่แล้วในทางบวก ก็คิดว่าถ้าจะไปอธิบายว่าจะกล่าวถึงสุคติได้นี้ควรจะเขียนยาก นั่นเป็นความเห็นของผม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายสุรจิต ชิริเวทย์ : ขออนุญาตท่านประธานฯ มาตรา ๕๗ วรรคสอง บรรทัดสุดท้ายที่แกเมื่อสักครู่นี้ ผม สุรจิต ชิริเวทย์ จากสมุทรสงคราม ที่ท่านใช้คำว่า ประธานอาจสั่ง คือ ในนี้เราจะใช้คำว่า ประธานของที่ประชุม ทุกครั้ง น่าจะเป็นคำว่า “ประธานของที่ประชุม” ไม่ใช่ประธานเฉย ๆ นะครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : ก็ให้ครบถ้วนครับ เป็น “ประธานของที่ประชุมสั่งให้ผู้อภิปรายถอนคำพูด และผู้อภิปรายต้องถอนคำพูดตามคำสั่ง”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ชัดเจนนะครับ ขอให้แก้บรรทัดสุดท้ายของวรรคสอง “ประธานของที่ประชุมอาจสั่งให้ผู้อภิปรายถอนคำพูด และผู้อภิปรายต้องถอนคำพูดตามคำสั่ง” นะครับ เชิญท่านบวรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ คณาเสน (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม บวรศักดิ์ คณาเสน จากอำนาจเจริญ ที่ท่านสมาชิกฯ บอกให้แก้ตรงนี้ครับ ผมขอแก้เป็นคำว่า “ท่านประธานอาจสั่งให้ผู้อภิปรายถอนคำพูด และผู้อภิปรายต้องปฏิบัติตามคำสั่ง” ได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เอาอย่างไรดีครับ เชิญครับ

นายอิทธิพล เรืองวรบูรณ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม อิทธิพล เรืองวรบูรณ์ ผมอยากจะวกเข้ามาข้อ ๕๕ ในวรรคท้ายที่บอก “ห้ามมิให้ผู้อภิปรายแสดงกิริยาหรือวาจาอันไม่สุภาพ ใสร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด” ผมอยากจะให้ต่อตัวนี้เข้าไป “หรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดโดยไม่จำเป็น” แล้วถึงต่อว่า “และห้ามมิให้กล่าวถึงพระมหากษัตริย์” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตอนนี้เป็น ๒ ข้อ ท่านกำลังพูดใน ๒ ข้อ คือ ข้อ ๕๕ กับข้อ ๕๗

ผมก็อยากจะให้ไปที่ละข้อ ผมกลับไปข้อ ๕๗ แล้วเดี๋ยวผมจะกลับมาที่ข้อ ๕๕ นะครับ
ข้อ ๕๗ ท่านบรรศักดิ์จะขอให้สลับที่นะครับ

นายบรรศักดิ์ คณาเสน (กรรมาธิการ) : ขอโทษครับ ท่านประธานฯ
ผม บรรศักดิ์ คณาเสน จากอำนาจเจริญครับ ไม่ใช่ให้สลับที่ครับ คือหมายความว่า
ท่านผู้อภิปรายก็ให้คำที่สละสลวยอยู่แล้ว แต่ผมคิดว่า เปลี่ยนจากคำว่า “ผู้อภิปรายจะต้อง
ถอนคำพูดตามท่านประธานสั่ง” แต่ที่นี้ผมขอเปลี่ยนเป็นคำว่า “ผู้อภิปรายจะต้องปฏิบัติ
ตามคำสั่ง” จะต้องปฏิบัติตามแค่นั้นเองครับ คือขอเปลี่ยนจากคำว่า “ต้องถอนคำพูด” เป็น
“ปฏิบัติตามคำสั่ง”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมเห็นชอบไหมครับ พูดไปแล้วก็สุภาพขึ้นเรื่อย ๆ
กรุณาปฏิบัติตามคำสั่ง “ประธานของที่ประชุมอาจสั่งให้ผู้อภิปรายถอนคำพูด
และผู้อภิปรายต้องปฏิบัติตามคำสั่ง” จบนะครับ ตอนนี้ย้อนกลับไปข้อ ๕๕ อีกที
ข้อ ๕๕ เมื่อสักครู่ท่านอิทธิพล ท่านจะขออีกครั้งนะครับ

นายอิทธิพล เรืองวรรณ : ท่านประธานฯ คือในวรรคท้าย “ห้ามมิให้
ผู้อภิปรายแสดงกิริยาหรือใช้วาจาอันไม่สุภาพ ใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด” ผมอยากจะให้
ต่อตัวนี้ “หรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดโดยไม่จำเป็น และห้ามมิให้กล่าวถึง
พระมหากษัตริย์”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านทรงศักดิ์ครับ

รองศาสตราจารย์ทรงศักดิ์ ศรีอนุชาต : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม ทรงศักดิ์ ศรีอนุชาต สมาชิกวุฒิสภา ที่ท่านสมาชิกฯ เสนอเมื่อสักครู่นี้จะรับ ก็จะกลายเป็นว่า เราจะกล่าวถึงพระมหากษัตริย์ในทางที่เชิดชูไม่ได้ ตามที่ที่ได้อภิปราย กันมาก่อนหน้านี้ ผมคิดว่าของเดิมนี้เขียนไว้ แต่อาจจะควรรคตอนให้ชัดเจนว่า คำว่า “โดยไม่จำเป็น” นี้ให้ครอบคลุมทั้งสองด้านก็คือ ด้านพระมหากษัตริย์และชื่อสมาชิก หรือบุคคลใด อยู่ที่มีการเขียนวรรคตอน ผมไม่แน่ใจว่าผู้ที่เชี่ยวชาญภาษาไทยจะช่วยกรุณา ตรงนี้ได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้เชี่ยวชาญ ท่านทิพย์วัลย์ เชิญครับ

นางทิพย์วัลย์ สมุทรักษ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ดิฉัน ทิพย์วัลย์ สมุทรักษ์ พอที่จะอภิปรายคล้าย ๆ กับที่ท่านพูดค่ะ คือถ้าเพื่อที่เราเอาคำว่า โดยไม่จำเป็น มารวมกับวรรคนี้ก็แสดงว่า เรากล่าวถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ในทางร้ายไม่ได้เท่านั้น ก็จะขัดกับที่ท่านตรงนั้นบอกว่า ในเรื่องของพระราชจริยวัตรอันงดงาม เราก็ควรจะกล่าวถึง เพราะฉะนั้นอยากจะให้ข้อนี้เป็นอย่างนี้นะคะ “ห้ามมิให้ผู้อภิปรายแสดงกิริยาหรือใช้วาจา อันไม่สุภาพใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใดหรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดและห้ามมิให้ กล่าวถึงสถาบันพระมหากษัตริย์โดยไม่จำเป็น” เพราะฉะนั้นคำว่า โดยไม่จำเป็น ตรงนี้ ก็จะขยายความทุก ๆ บุคคลที่เอ่ยถึง รวมทั้งสถาบันพระมหากษัตริย์ด้วย ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านคำณูณ เชิญครับ

นายคำณูณ สิทธีสมาน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ คำณูณ สิทธีสมาน ในฐานะกรรมาธิการนะครับ ผมคิดว่าข้อความเดิมนี้ คิดว่าครอบคลุมที่อยู่แล้ว ก็คือว่า “ห้ามมิให้ผู้อภิปรายแสดงกิริยาหรือใช้วาจาอันไม่สุภาพใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด และห้ามมิให้กล่าวถึงสถาบันพระมหากษัตริย์” อันนี้อันหนึ่งนะครับ “หรือออกชื่อสมาชิก บุคคลใด” ควรจะวรรคน้อยตรงนี้สักนิดหนึ่ง โดยไม่จำเป็น ก็คือหมายถึงว่า ห้ามมิให้ กล่าวถึงพระมหากษัตริย์โดยไม่จำเป็น ห้ามมิให้ออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดโดยไม่จำเป็น ทั้งสองกรณีนะครับ คือถ้าแก้เป็นดังท่านสมาชิกฯ ท่านอิทธิพล ขอนอนุญาตเยยนามะครับ

ก็คือจะหมายความว่า จะกล่าวถึงพระมหากษัตริย์ไม่ได้เลย ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นไปไม่ได้ครับ เพราะว่ามีหลายกรณีในสภาแห่งนี้ที่จำเป็นจะต้องมีการกล่าวถึงในเชิงยกย่องที่ดี หรือในเชิงปกป้องที่ดี มีหลายกรณีมากครับ คือการที่ห้ามไม่ให้กล่าวถึงเลยนี่คงจะเป็นไปไม่ได้นะครับ ส่วนที่ท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่นี้ ถ้าแก้ตามนั้นก็จะเป็นว่า เวลาอภิปรายนี้เราจะออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดไม่ได้เลย ซึ่งในทางความเป็นจริง ในทางปฏิบัตินี้ก็จะเป็นไปไม่ได้เช่นกัน แล้วโดยปกติเมื่อมีมาตรานี้อยู่ โดยปกติประธานของที่ประชุม เมื่อเห็นสมาชิกอภิปรายไปในเชิงที่ใต้เส้นลวดหรือว่าเอ่ยถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ก็ดี พระมหากษัตริย์ก็ดี แม้แต่ในเชิงบวก ประธานท่านก็จะเตือนอยู่แล้วว่า ข้อบังคับก็คือว่า ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่จำเป็นต้องเอ่ยถึง หรือการเอ่ยถึงบุคคลภายนอกก็ดี ท่านประธานท่านก็จะเตือนอยู่แล้ว กระผมคิดว่าคงไว้อย่างเดิม โดยที่ให้เว้นวรรคคำว่า หรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใด แล้วก็วรรค โดยไม่จำเป็น คำว่า โดยไม่จำเป็น ก็ขยายทั้งการออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใด แล้วก็การกล่าวถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอิทธิพลเห็นด้วยนะครับ ท่านทิพย์วัลย์ เพราะฉะนั้นในข้อ ๕๕ สุดท้ายเลยครับ คำว่า โดยไม่จำเป็น ให้เว้นวรรคเสีย เชิญต่อครับ ผ่านแล้วนะครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขานุการวุฒิสภา) : “ข้อ ๕๘ ข้อ ๕๙ ข้อ ๖๐ ข้อ ๖๑ ข้อ ๖๒ ข้อ ๖๓ ส่วนที่ ๔ การลงมติ ข้อ ๖๔”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประสงค์ครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ประสงค์ นุรักษ์ ผู้แทนปวงชนชาวไทยครับ คือในข้อ ๖๔ วรรคสอง ผมมีความเป็นห่วง คือมีคำพูดอยู่ส่วนหนึ่ง ในวรรคสองที่ว่า การลงมติต้องมีสมาชิกวุฒิสภาครบองค์ประชุม โดยให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ คำว่า เป็นประมาณ นี้ครับเป็นปัญหา ซึ่งผมคิดว่าอะไรคือการเป็นประมาณ เพราะว่า เป็นคำพูดที่ไม่ชัดเจน เพราะถ้าหากว่ามีการใช้คำพูดอย่างอื่นที่มีความชัดเจนมากกว่า จะทำให้คำว่า เป็นประมาณ มีความเข้าใจที่ดีขึ้น คือผมใคร่อยากจะขอเสนอเป็นคำว่า ให้เอาเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ตัดสิน ผมคิดว่าน่าจะมีความชัดเจนมากกว่าในคำพูดส่วนนั้นครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกอบกุลครับ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ค่ะ ดิฉัน กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล ในข้อ ๖๔ วรรคสอง นี้เป็นข้อที่เพิ่มมาจากข้อบังคับฯ ปี ๒๕๔๔ ในข้อ ๖๒ ดิฉันเองก็มีความเป็นห่วงเรื่องการลงมติสมาชิกฯ ครบองค์ประชุม เพราะว่าการลงมตินี้ทั้งมติเล็ก มติใหญ่ ถ้าเราคิดว่าการลงมติทุกเรื่องต้องครบองค์ประชุม เราต้องนับองค์ประชุมทุกครั้งที่จะมีการลงมติ ก็อยากจะเรียนปรึกษาว่า คือเป็นสิ่งที่ดีที่เราจะต้องกำหนดว่าครบองค์ประชุม ครบองค์ประชุมของเราในที่นี้ โดยทั่วไปก็คือกึ่งหนึ่ง หรือ ๓ ใน ๔ น่าจะกึ่งหนึ่ง ยกเว้นที่มีกฎหมายอื่นนะคะ ที่นี้เราจะมีปัญหาเรื่อง ต้องมานับองค์ประชุมทุกครั้งที่จะมีการลงมติในทุกเรื่องหรือไม่ หรือว่าจะมีการอนุโลมในเรื่องใดได้บ้าง เผอิญวรรคนี้เราเพิ่มมาจากข้อบังคับฯ เดิม ก็ขอเรียนปรึกษาค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการฯ เชิญครับ พลเอก เลิศรัตน์ ครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมการ ก็ขอขอบคุณ ท่านสมาชิกฯ นะครับสำหรับข้อ ๖๔ แต่ที่จริงข้อ ๖๔ นี้มีที่มาที่ไปจากรัฐธรรมนูญ ถ้าท่าน มีรัฐธรรมนูญอยู่ กรณเปิดที่มาตรา ๑๒๖ นะครับ ประเด็นแรกที่ท่านประสงค์ ขออนุญาต เหยื่อนามนะครับ ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นว่า เป็นประมาณ นี้ เราก็หยิบมาจากตรงนี้เลยนะครับ ในมาตรา ๑๒๖ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ วรรคสอง การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาให้ถือเอา เสียงข้างมากเป็นประมาณ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็นศัพท์ที่ใช้อยู่ในรัฐธรรมนูญนะครับ เว้นแต่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้ ประเด็นนี้ก็หมายถึงว่า ในบางเรื่องนี้ ต้องใช้เสียงเกินกึ่งหนึ่ง ต้องใช้เสียง ๒ ใน ๓ ต้องใช้เสียง ๓ ใน ๕ เพราะฉะนั้นในภาพกว้าง ผมจะพูดภาษาฝรั่งจะง่าย ในภาพกว้างแล้วในทุกกรณี ยกเว้นที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ใช้เสียงข้างมาก แต่คำว่า เป็นประมาณ นี้เป็นศัพท์ที่เขานำมาใช้ในรัฐธรรมนูญ ก็จึงขออนุญาตนำมาใช้ไว้ตรงนี้ แต่ความหมายคืออย่างนั้น ส่วนประเด็นที่ท่านสมาชิก วุฒิสภาทูลเกล้า ขออนุญาตเหยื่อนามนะครับ ได้พูดถึงประเด็นในเรื่องขององค์ประชุม เรื่องนี้เป็นสาระสำคัญมาก ๆ เลย ที่คณะกรรมการชุดนี้ให้ความสำคัญจากบทเรียน ที่เกิดขึ้นในการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ๓ ฉบับ ที่ศาลรัฐธรรมนูญ ไม่ให้ความเห็นชอบต่าง ๆ แล้วก็อยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ค่อนข้างจะชัดเจน เพราะฉะนั้น ในเรื่ององค์ประชุมนี้จะมียกองค์ประชุมใน ๒ รูปแบบนะครับ องค์ประชุมที่เป็นองค์ประชุม ทั่ว ๆ ไปของสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ของวุฒิสภา ก็กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกฯ เว้นแต่ กรณีการพิจารณาพวกระงับต่าง ๆ เราจะใช้องค์ประชุมที่ต่างลงมา ซึ่งเดี๋ยวจะมีการพูดถึง ในข้อต่อ ๆ ไปว่า องค์ประชุมเหลือ ๑ ใน ๓ อย่างนั้น แต่ว่าด้วยวิธีการที่เราใช้อยู่ในการ ลงมติที่สำคัญ อย่างเราตกลงในเครื่องระบบนี้ ก็จะมีเสียงชัดเจนเมื่อบวกกันมาแล้ว อย่างกรณีของเราที่ต้องได้ ๗๖ ขึ้นไป จึงจะครบองค์ประชุม เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เป็น สิ่งที่จะต้องยึดถือสำหรับการดำเนินการในสภาแห่งนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประสงค์ครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมใคร่จะขอชี้แจง
ซ้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับว่า การอ้างรัฐธรรมนูญมาปฏิบัตินั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องและชอบแล้ว
แต่การอ้างสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาในการกระทำที่ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่า ถ้าหากว่าการอ้าง
นั้นมีเหตุผลที่ดีกว่า แล้วก็ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญแล้ว ผมคิดว่า น่าจะพิจารณาที่จะนำมาใช้
ปฏิบัติได้ โดยเฉพาะสมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ ถ้าหากว่ามีการนำเสนอหรือการกระทำสิ่งอะไร
ก็ตามแต่ที่จะดีกว่ารัฐธรรมนูญ ผมว่าจะไม่ดีไปกว่าหรือครับ เพราะความชัดเจนในตัวบท
กฎหมาย ความชัดเจนในตัวหนังสือ นั้นจะทำให้การตีความมีความชัดเจนยิ่งขึ้น จะง่าย
แล้วสะดวกในการปฏิบัติ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประสงค์ครับ คืออย่างนี้ครับ คือพอเราเขียนบอกว่ากึ่งหนึ่งก็กึ่งหนึ่ง ก็คือ ๑๖ พอบอกว่าเอาเสียงสมมุติมา ๑๖ กันพอดีเป๊ะเลย แล้วบอกว่าให้เอาเสียงอีกกึ่งหนึ่งหรือ ๓๐ กว่าคนเท่านั้นเอง หมายความว่าอย่างนั้นหรือเปล่าครับ เพราะคำว่า ประมาณก็เคยดูว่าเนื่องจากว่ามีหลายข้อที่มีประเด็นที่จะต้องให้เสียงเท่าไร ๑ นะครับ ยกเว้นเป็นประเด็นการอภิปรายที่ต้องลงคะแนนกรณีที่มาชิกฯ มาเพียงแค่ สมมุติ มากเกินกึ่งหนึ่ง แล้วก็บอกให้ลงเมื่อลงเสียงไปคือก็เอาเสียงโดยประมาณ ประมาณก็คือเสียงข้างมากเป็นประมาณ ก็หมายความว่าพอประมาณอย่างนี้แล้วจะไม่ไปลบคำว่า กึ่งหนึ่ง กึ่งของกึ่งหนึ่ง ก็คือเหลือแค่ ๓๕ คนหรือ ๓๘ คน ท่านเรื่องไกรครับ

นายเรื่องไกร ลีกิจวัฒน์ : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ด้วยความเคารพเพื่อนสมาชิกฯ กระผม นายเรื่องไกรครับ ก็เราประชุมกันมา รู้สึก ๓ ครั้งหรือ ๔ ครั้ง คำว่าโดยประมาณ เราก็ใช้กันมาทุกครั้ง เช่น การเสนอญัตติ เลือกตั้งกรรมการ ก็ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๑๐ – ๒๐ ท่าน พอยกมือท่านประธานฯ ก็ประมาณทันทีก็ไม่ได้นับนะครับ ผมเข้าใจในความหมายลักษณะนี้ว่าโดยประมาณ แต่ในกรณีที่มีตัวอย่างอื่นที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญก็ดี หรือในข้อบังคับฯ ที่ใช้โดยอนุโลมก็ดี กำหนดไว้ว่าต้องมีเสียงเกินกึ่งหนึ่ง เช่น กรณีถ้าเราเลือกท่านประธานฯ รองประธานฯ ทั้ง ๒ ท่าน อันนี้ก็เป็นที่ชัดเจน แต่ทุกครั้งที่เราประชุมกันมาเราก็ยกมือกันพร้อม ก็ประมาณเป็นการประมาณตามจำนวนอยู่แล้ว ขอให้ทำความเข้าใจด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็คงเข้าใจนะครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : ท่านประธานวุฒิสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง : ผมขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมนะครับ เพื่อความเข้าใจตรงกัน ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าเรื่องเมื่อพูดถึงคำว่า เสียงข้างมาก

ในการประชุมของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร กราบเรียนอย่างนี้ครับว่ามีเกณฑ์ของการนับเสียงข้างมากอยู่หลายเกณฑ์ ตามข้อบังคับการประชุมของทั้ง ๒ สภา ผมยกตัวอย่างให้ท่านดูเป็นตัวอย่างนะครับ เช่น กรณีที่กฎหมายหรือข้อบังคับการประชุมบอกว่าเสียงข้างมาก แต่ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนที่กฎหมายกำหนด เช่น ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งหรือต้องมากกว่ากึ่งหนึ่ง นั่นก็จะเป็นเสียงข้างมากประเภทหนึ่ง บางประเภทอาจจะมีเสียงข้างมากที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าต้องได้สัดส่วนด้วย เช่น ไม่น้อยกว่าสามในห้า อย่างนี้เป็นต้น ก็เป็นเสียงข้างมากอีกแต่เป็นเสียงข้างมากประเภทเฉพาะเจาะจง ทีนี้ถ้าเป็นเสียงข้างมากประเภทที่ไม่เฉพาะเจาะจงสัดส่วนเขาก็จะใช้คำว่า เสียงข้างมาก โดยประมาณ กรณีเสียงข้างมากโดยประมาณนี้ ถ้ามีการนับให้จำนวนเสียงแน่นอนแล้ว ยังมีผลตามข้อบังคับฯ ต่อไปอีกท่านครับ ว่าถ้าเสียงข้างมากเมื่อเปรียบเทียบกับเสียงข้างน้อยแล้วผลต่างไม่เกินกว่า ๑๐ เสียง เสียงข้างน้อยนั้นสามารถขอให้โหวตใหม่ได้ กรณีนี้เสียงข้างมากโดยประมาณก็ต้องมีการตรวจนับ ถ้ามีสมาชิกฯ ท่านใดท่านหนึ่งขอให้นับเสียงข้างมากที่ลงมติโดยการประมาณการ ก็คือการประมาณการนั้นอาจจะไม่ต้องนับก็ได้ ถ้าท่านประธานฯ เห็นว่าจำนวนมือที่ยกหรือจำนวนเสียงที่โหวตตอนนั้นมากกว่ากันแน่นอนอยู่แล้ว ก็จะใช้วิธีอย่างท่านเรื่องไกรว่าโดยประมาณการ ก็ถือว่าเป็นเสียงข้างมาก แต่ถ้ามีสมาชิกฯ ท่านใดท่านหนึ่งขอให้มีการนับ อันนั้นจะเป็นเสียงข้างมากโดยประมาณไม่ได้แล้วครับ จะต้องเป็นเสียงข้างมากที่ต้องมีการนับคะแนนเสียงกัน เพื่อนำไปสู่สิทธิในการที่จะขอให้ลงมติใหม่อีกครั้งหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผลการนับว่าผลต่างเกินกว่า ๑๐ เสียงหรือไม่ ๑๐ เสียงนะครับ ตรงนี้ก็เพิ่มเติมนิดเกี่ยวกับความหมายของคำว่าเสียงข้างมาก ในการประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ ความจริงแล้วเทียบเคียงได้กับวันนี้ วันนี้เราก็ประมาณการ เป็นเครื่องมือใช้ใหม่ มันจะล็อก (Lock) ตัวเองใช้ใหม่ เวลาประชุมต่อไปนี้นับองค์ประชุมกัน

นายประสงค์ นุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผมจะเรียนท่านประธานฯ ว่าเหตุผลฟังขึ้นและดีมาก ขอผ่านครับ

ว. ๔ (ส. ทั่วไป)

ศรีอนงค์ ๕๑/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณผ่านน่ะครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “ข้อ ๖๕ ข้อ ๖๖ ข้อ ๖๗ ข้อ ๖๘ ข้อ ๖๙ ข้อ ๗๐ ข้อ ๗๑
ข้อ ๗๒ ข้อ ๗๓ ข้อ ๗๔ ข้อ ๗๕ ข้อ ๗๖ หมวด ๔ กระบวนการ”

- ๕๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณกอบกุล มีประเด็นตรงไหน เชิญครับ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ดิฉัน กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล ดิฉันเข้าใจที่เราตกลงกันในวันนี้ในวาระที่ ๒ เราจะเอา ๓ หมวดเบื้องต้น ถ้าเราจะไปถึงหมวด ๔ ด้วย ดิฉันไม่แน่ใจว่าเราจะต้องนับองค์ประชุมหรือเปล่า หรือว่าเราควรจะ เนื่องจากมองดูสมาชิกฯ ออกไปประชุมคณะกรรมการอื่นหรืออะไรก่อนข้างจะร้อยหรือไปหน่อยอะไรนี้ ก็อยากจะเรียนปรึกษาค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเลิศรัตน์ เชิญครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ต้องขอบคุณนะครับ เดิมไม่คิดว่าท่านสมาชิกฯ จะให้ความร่วมมือรวดเร็วขนาดนี้นะครับ มีท่านสมาชิกฯ บางท่านบอกอยากให้เกิดประมาณสักไม่เกิน ๔ โมงเย็น ขณะนี้เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา ก็องค์ประชุมขณะนี้เกินแต่ผมก็ โอ.เค. ยินดี ผมอยากจะให้เว้นหมวด ๔ ไว้ แล้วข้ามไปที่หมวด ๕ แล้วทำงานกันอีกสักชั่วโมง ชั่วโมงครึ่งนะครับ ดูรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่สาระสำคัญ แล้วก็ในการประชุมครั้งต่อไปคือวันศุกร์หน้า ถ้าท่านประธานฯ กำหนดเราก็มาดูเรื่องกรรมการกัน เพื่อให้เวลาท่านสมาชิกฯ ได้ไปศึกษาในหมวดของกรรมการด้วยนะครับ ถ้าที่ประชุมเห็นชอบเพราะหมวด ๔ ผมได้ชี้แจงไปแล้วถึงหลักการแนวทางที่เราจัดกรรมการออกมาแบบต่าง ๆ เพราะฉะนั้นก็ยินดีที่จะข้ามตรงนี้ไปก่อน แล้วก็ไปทำในหมวด ๕ เริ่มที่ข้อ ๑๐๑ ซึ่งก็เป็นเรื่องการพิจารณาบุคคลเป็นเรื่องซึ่งคล้าย ๆ ของก่อนะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ไม่ขัดข้องก็จะขออนุญาตเป็นอย่างนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านภูมิศักดิ์ครับ

ร้อยโท ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ภูมิศักดิ์ หงษ์หยก สมาชิกวุฒิสภาครับ ผมขอสนับสนุนข้อเสนอของท่านประธานคณะกรรมการ

ว่าอยากจะให้ที่ประชุมพิจารณาหมวดที่ ๕ ไปก่อน แล้วค่อยย้อนกลับมาในหมวดที่ ๔ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุโข ท่านจะมีประเด็นอะไรไหมครับ

นายสุโข วุฑฒิโชติ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สุโข วุฑฒิโชติ ครับ เห็นใจแล้วก็ชื่นชมคณะทำงานที่ตั้งใจนะครับ แต่ผมมองว่าความพร้อมเพียงของหมู่คณะนี้เป็นสิ่งที่สำคัญไม่อยากเห็นภาพที่ว่าอีกกลุ่มไปอยู่ตรงโน้นอีกกลุ่มไปอยู่ตรงนี้ แล้วก็ไปข้างหน้าเลย เมื่อสักครู่นี้เริ่มแต่แรกที่เราจะผ่าน ๓ วาระไปก่อนนะครับ ผมคิดว่าน่าจะทำตามนั้นแล้วก็ยุติไว้ค่อยสำหรับเพื่อน ๆ เราให้มาพร้อมเพรียงกันน่าจะเหมาะสมกว่า ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านธีระจิตต์ครับ

นายธีระจิตต์ สถิโรตมวงษ์ : ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม ธีระจิตต์ สถิโรตมวงษ์ สมาชิกวุฒิสภาครับ ความจริงผมเห็นด้วยกับท่านผู้สนับสนุนสุดท้ายนี้ คือถ้าเกิดไม่พิจารณาหมวด ๔ แล้ว จะรอหมวด ๕ หมวด ๖ หมวด ๗ แล้วค่อยมาหมวด ๔ ใหม่ ผมว่าอาจจะไม่ถูกต้อง ก็อยากจะยื่นอันเดิมหรือไม่ก็หมวด ๔ ก็เอาไว้วันที่ ๑๘ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เวลาพิจารณาตามข้อบังคับฯ เขาบอกให้พิจารณาตามรายมาตราหรือรายข้อ ก็ว่าไปเลยทีละข้อ ๆ หมวดที่ ๑ จบ หมวดที่ ๒ หมวดที่ ๓ ไปเรื่อย แต่ถ้ากรณีถ้ากระโดดข้ามอย่างนี้ ท่านต้องบอกว่าต้องขอแขวนหรือว่าต้องอะไรสักอย่างตามกฎหมายเวลาพิจารณากฎหมาย ท่านคำณูณ เชิญครับ

นายคำณูณ สิทธิสมาน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ ผม คำณูณ สิทธิสมาน ครับ ก็คือผมยังไม่มีความเห็นว่าจะข้ามหรือไม่ข้าม แต่ว่าถ้าจะข้าม

ต้องขอมติที่ประชุมงดใช้ข้อบังคับฯ ครับ เพราะว่าในวาระที่ ๒ เราจะต้องพิจารณาเป็นรายมาตราไป เพราะฉะนั้นถ้าที่ประชุมมีความเห็นว่าจะเว้นหมวด ๔ ไว้ก่อน เรื่องกรรมาธิการก็ต้องมีมติว่างดใช้ข้อบังคับฯ โดยท่านใดท่านหนึ่งจะต้องลุกขึ้นมาเสนองดใช้ข้อบังคับฯ แล้วก็โหวตกัน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกอบกุลอีกครั้งครับ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : เรียนท่านประธานฯ ค่ะ ดิฉัน กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล ดิฉันเห็นด้วยกับท่านสุดท้ายเมื่อสักครู่ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ว่าเราควรจะยึดตามที่เรากลงไว้ ถ้าวันนี้เราจะไป ๓ หมวดเพราะเรียงลำดับ ถ้าเราต้องมายกเว้นข้อบังคับฯ ในวันนี้ ดิฉันก็อยากจะเรียนเสนอถามว่าจะยกเว้นหมวดไหนบ้าง เพราะว่าในหมวดที่ ๖ หมวดที่ ๗ ดิฉันคิดว่าเป็นหมวดที่สำคัญ สมาชิกวุฒิสภาน่าจะอยู่จำนวนมากกว่านี้ โดยเฉพาะในหมวดการถอดถอนแล้วก็ในหมวดของอันนั้นคือหมวดที่ ๖ แล้วหมวดที่ ๗ การพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากเรายังไม่น่าจะรีบพิจารณาข้อตกลงในวันนี้ ตอนนี้อย่าจะพิจารณาได้ก็น่าจะมีหมวดที่ ๕ ซึ่งคิดว่าถ้าจะเป็นข้อยกเว้นหมวดที่ ๕ ซึ่งคิดว่าไม่สำคัญมาก หมวดที่ ๖ หมวดที่ ๗ หมวดที่ ๘ หมวดที่ ๙ ก็ต้องรอหลังหมวดที่ ๓ เช่นเดียวกัน คิดว่าน่าจะให้เพื่อนสมาชิกฯ เรามีจำนวนมากกว่านี้ในการประชุมวันศุกร์หน้า ขอเรียนเสนอค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มี ๒ ผู้ตัดสินะครับ ผู้ตัดสินหนึ่งก็คือ
เมื่อสักครู่นี้ท่านกอบกุลก็เปลี่ยน เดิมว่าจะขอแค่หมวดที่ ๓ ตอนนั้นก็บอกว่าไปได้อีก
หมวดหนึ่งก็คือหมวดที่ ๕ ซึ่งไปหมวดที่ ๕ ต้องขอยกเว้นข้อบังคับฯ นะครับ ผู้ตัดสินที่ ๒
ก็คือมีสมาชิกฯ หลายท่านได้บอกว่า ถ้าข้ามไป ก็คือขอยกเว้นข้อบังคับฯ ก็คือจะพิจารณา
ในหมวดที่ ๕ มี ๒ ผู้ตัดสิน เชิญครับ

พลตำรวจเอก อำนวย เพชรศิริ (กรรมการ) : ขอบขอบคุณครับ
ท่านประธานวุฒิสภาครับ ผม พลตำรวจเอก อำนวย เพชรศิริ สมาชิกวุฒิสภา ผมเป็น
กรรมการร่างข้อบังคับการประชุมนี้ด้วยส่วนหนึ่ง แต่ในวันนี้หลังจากที่ผมฟัง
ท่านสมาชิกฯ หลายท่านก่อนที่จะมีการประชุมในภาคบ่ายนี้ ได้มีการพูดกันหลายกรณี
ในเรื่องของการยังไม่ได้ศึกษา แล้วยังไม่เห็นด้วย และยังไม่เห็นข้อความทั้งหมดยังไม่ได้อ่าน
ฉบับที่กรรมการประชุมทั้งหมด ข้อกำหนดการประชุมทั้งหมดนั้นส่วนหนึ่ง แล้วอีกส่วนหนึ่ง
เริ่มต้นเราก็ตกลงกันแล้วนะครับว่า วันนี้เราจะเอาแค่หมวดจนถึงหมวดกรรมการนะครับ
นั่นก็คือที่มา ผมเห็นว่า เพื่อให้ความสอดคล้องและความเป็นไปได้ ซึ่งผมไม่แน่ใจ
พวกที่ไปประชุมคณะกรรมการต่าง ๆ ขณะนี้ ไม่ทราบว่าจะกลับมาแล้วเขาจะคิดอย่างไรที่
เราผ่านกันไป นั่นส่วนหนึ่งนะครับ เพราะว่าข้อบังคับการประชุมนี้เป็นข้อบังคับที่พวกเรา
ต้องใช้ และเป็นเรื่องสำคัญที่พวกเราต้องกำหนดกัน เพราะฉะนั้นวันนี้สำหรับผู้อื่นจะเห็น
อย่างไรไม่ทราบ เพราะอาจจะเป็นฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลก็ได้ ผมเห็นว่าควรจะยุติตามที่เรา
ตกลงกันไว้ครับ แล้วมาเริ่มประชุมกันใหม่ในวันศุกร์หน้า เพื่อให้ท่านสมาชิกฯ ทุกคน
ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น แล้วก็ไปอ่านศึกษากันมาเต็มที่ จะแก้อย่างไรว่ากันเลย
ผมยังไม่แน่ใจว่าข้อที่ผ่านมาแล้วนี้ เป็นไปแล้วนี้มีผู้อื่นพอใจบ้างหรือไม่ ท่านสมาชิกฯ
เราไม่อยู่ ถ้าสมาชิกฯ ส่วนใหญ่อยู่แล้ว ถึงแม้จะผ่านไปแล้วสมาชิกฯ ส่วนน้อยมาทีหลัง
ก็ช่วยไม่ได้แล้ว แต่วันนี้มีการกักกัน แล้วเราเกิดไปทำล่วงหน้าไปมาก ต้องไปยกเว้น
ข้อบังคับการประชุมอีกอะไรอีก จะทำให้มีข้อขัดแย้งมากขึ้น ผมอยากกราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวขอท่านประเสริฐอีกสักท่าน เสร็จแล้วจะได้
ชี้แจง เชิญท่านประเสริฐครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธุ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับท่านอำนาจ เพชรศิริ ครับ
เพราะขณะนี้สมาชิกฯ หลายท่านคงต้องกลับไปเยี่ยมพี่น้องที่ต่างจังหวัด หลายท่านเที่ยวบิน
อาจจะไม่ทันนะครับ ผมเห็นด้วยแล้วอยากขอให้สมาชิกฯ ช่วยพิจารณาด้วยครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก่อนที่จะขอยุติครับ ท่านจิตต์มีอะไรอีกครับ

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาชนพงศ์ : ผมเห็นด้วยกับสมาชิกฯ
ที่กล่าวเมื่อสักครู่นี้ เพราะว่าเป็นขณะนี้เพื่อนสมาชิกฯ เราได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอยู่
เป็นจำนวนมากครับ เพราะฉะนั้นก็ควรจะปิดประชุมได้แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านจิตต์ครับ ผมก็ยังไม่ได้ยื่น ผม
กระสับกระส่ายท่านไม่เห็นหรือ ผมนั่งทำหน้าที่คนเดียวนี้ครับ ผมก็ยังไม่ยื่นนั่งคิดในใจ
บอกว่าถ้าเกิดเลย ๔ โมงครึ่งครับ ท่านเลิศรัตน์ เชิญครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ
ท่านประธานฯ ที่เคารพ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานคณะกรรมการ ยินดีครับ
ที่ทุกคนจะได้กลับไปฉลองสงกรานต์ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ฟังชาวเสียงแล้ว สมาชิกฯ ส่วนใหญ่
ประสงค์จะให้เลื่อนนะครับ ทุกคนจะได้ไปทำเรื่องของบัญชีทรัพย์สิน แล้วกลับ
ต่างจังหวัด แต่ก่อนเลื่อนผมขอให้ทบทวนตั้งแต่หมวดที่ ๑ จนถึงหมวดที่ ๓
ท่านค่านูณเชิญครับ

นายคำณูณ สิทธิสมาน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณ
ครับ ผม คำณูณ สิทธิสมาน ขอย้อนไปข้อ ๔๓ นิดเดียว เมื่อสักครู่นี้คิดไม่ทันแล้วก็เกิด
ความไม่มั่นใจขึ้นมา ก็ได้หารือกับท่านเลขาธิการวุฒิสภาครับ และเจ้าหน้าที่
สำนักการประชุมแล้วนะครับ คือเราไปตัดข้อ ๔๓ (๓) คำว่า “หรือกฎหมายอื่น” ออก ที่จริง
ในการพิจารณาเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งใด
ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ นะครับ เมื่อสักครู่นี้เข้าใจว่าไม่มีกฎหมายอื่น ความจริง
มีครับ กรรมการ ปปง. เราก็ต้องให้ความเห็นชอบ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเราก็
ต้องให้ความเห็นชอบ อัยการสูงสุดเราก็ต้องให้ความเห็นชอบ ในส่วนนี้ที่ข้อบังคับฯ
ปี ๒๕๔๔ ไม่ได้บรรจุไว้ใน คำว่า “หรือกฎหมายอื่น” คือในขณะนั้นยังไม่มี แต่ต่อมา
ในชั้นหลังนี้จะมีกฎหมายที่ออกมาในภายหลังจะมีข้อบังคับฯ ให้วุฒิสภาต้องให้
ความเห็นชอบเลยเติมคำว่า “หรือกฎหมายอื่น” เข้าไปนะครับ-----

-

เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อเราไปตัดคำนี้ออกก็จะกลายเป็นว่า ในระหว่างที่พิจารณาญัตติให้ความเห็นชอบตามกฎหมายอื่นที่ไม่ใช่รัฐธรรมนูญอยู่ ก็จะมีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นมา ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาตามข้อ ๔๑ ได้ ก็จะเป็นเหตุให้ญัตติการพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลตามกฎหมายอื่นทำไม่ได้ นะครับ อันนี้ผมเข้าใจว่าจะขัดกับเจตนารมณ์ เพราะฉะนั้นอยากขอให้ทบทวนโดยให้คงคำว่า “หรือกฎหมายอื่น” ไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกอบกุลเป็นผู้เสนอคำแปรฯ นะครับ ท่านจะขัดข้องไหมครับ ถ้าจะคงเอาไว้ เชิญครับ

รองศาสตราจารย์ กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล : เรียนประธานฯ เผอิญไม่มีเวลาศึกษาจริง ๆ และดิฉันก็ไม่ทราบว่าเราระบุได้หรือไม่ คือในใจของดิฉันที่เสนอเมื่อสักครู่นี้ อยากให้ระบุ เพราะว่ารัฐธรรมนูญก็ออกแล้วที่เราต้องปฏิบัติตามปี ๒๕๕๐ กฎหมายอื่นก็มีแล้ว คือดิฉันอยากให้ขึ้นตามข้อบังคับฯ เดิมของปี ๒๕๔๔ ซึ่งระบุมাত্রาและกฎหมาย ถ้าระบุมাত্রาและกฎหมายให้ครอบคลุมจะเป็นการปลอดภัย แต่ถ้าเราเขียนว่าและกฎหมายอื่นแล้วก็ครอบคลุมแล้วไว้ ดิฉันคิดว่าไม่ค่อยปลอดภัยเท่าไรในเรื่องการจำกัดสิทธิของเรา เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้พิจารณาซ้ำ ถ้าจะยกไปคราวหน้าสำหรับมาตรานี้ ดิฉันก็ไม่ขัดข้อง เพราะว่าจะอยากให้มีการละเอียดอย่างที่ได้เรียนแล้วค่ะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญท่านอำนวยครับ

พลตำรวจเอก อำนวย เพชรศิริ (กรรมาธิการ) : ผมขออนุญาตกลับไปข้อ ๓๐ นิดหนึ่งนะครับ คือท่านกอบกุลท่านเสนอให้ รู้สึกว่าท่านกอบกุลจะเป็นคนเสนอ ถ้าผมจำไม่ผิดนะครับว่า วรรคสองของข้อ ๓๐ ที่ว่า ในกรณีที่มีเหตุทำให้ประธานวุฒิสภาไม่อาจรับรองรายงานการประชุม ก็เป็นว่า ไม่อาจลงลายมือชื่อรับรองรายงานการประชุมสภาได้ ให้เลขาธิการวุฒิสภาบันทึกเหตุนั้นไว้ และเป็นผู้รับรอง ก็ขอให้เดิมว่า เป็นผู้ลงลายมือชื่อรับรอง ให้สอดคล้องกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมกรรมาธิการไม่ขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะถามที่ประชุมว่าสมควรหรือไม่ที่จะเลื่อนการพิจารณาข้อบังคับฯ ในหมวดที่ ๔ ออกไปในคราวหน้า ท่านเห็นด้วยกรณายกมือขึ้นนะคะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นมติเอกฉันท์นะคะ เป็นเดือนไปพิจารณาในวันศุกร์ที่ ๑๘ นะคะ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ มีอยู่ ๓ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ ผู้คดีเรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งกรรมการวิสามัญศึกษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ของนายยุทธนา ยุพฤกษ์ และนายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ เป็นผู้เสนอ ผมขอมติที่ประชุมครับเนื่องจากว่าเรื่องทั้งหมดอีก ๒ – ๓ เรื่องเราจะต้องมีเวลาไปทำเอกสารเรื่องของซีเจนท์พีลีน ป.ป.ช. บ้าง หลายท่านก็จะกลับต่างจังหวัดนะคะ เพราะฉะนั้นจะขอเลื่อนเรื่องทั้งหมดทุกเรื่องที่ยังอยู่ไปพิจารณาในการประชุมครั้งต่อไป เห็นด้วยนะคะ ขอให้ยกมือครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณมากครับ

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มีนะคะ ขอบคุณและปิดประชุมครับ

